

ESTICA

A-5066

J. S. GEZBERT

POEMATA

PYTHAGORAE

ESTICA

5066

DEFFATI
LIVONORUM
1846

6.
B.3.

(152) p.

R
1242

159
250

ESTICA

A 50,66

POEMATA
PYTHAGORÆ,
PHOCYLIDIS,
&
THEOGNIDIS:

Cum versione Latinâ, *Hujus*
quidem D. PHIL. MEL.

Illorum verò NOVA, ubi Verbum Verbo re-
spondet. Accessit & brevis quarundam
vocum difficiliorum *Analysis*.

In usum Acad. GUSTAVIANÆ,

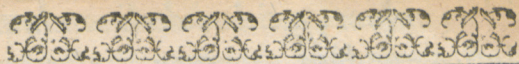
Curâ & sumpt.

M. JOHANNIS GEORGH GEZELII,
Græcæ & Orient. Ling. P. P.

Dorpati Livonorum,
Recusa à JOHANNES VOGELIO, Acad. Typog.

ANNO CHRISTI 1646.

*Illustri ac Generosissimo
Domino,*

DN. GUSTAVO

ADAMO BANER/

Domino de Wäälhammar/

Närby/Wärder/&c.

Domino meo Gratioso,

Χαίρειν καὶ εὐπεράρειν,

Illustris ac Generosif-
sime Domine, *Viri Sa-*
pientissimi, [ut verbis
Strabonis ut liceat] qui
de Poëticis quicquam eloquenti sunt,
primam quandam Philosophiam Poëti-
cam esse asserunt, quæ ab ineunte ætate
nos ad vivendi rationes adducit, quæ
mores, quæ affectus edocet, quæ res gene-
rosas cum jucunditate præcipit, quæ

X 2 quid

Ent.

5752

quid agendum, quidve declinandum,
Musico quodam concentu praescribit,
adeo ut nonnulli dicere minus addubi-
tarent, Poëtam solum esse sapientem.
Unde Plato Poëtas Deorum filios vo-
cat, eosq; adeo admiratur, ut solos Sa-
pientiae Patres nuncupet ac Duces.
Quo nomine Graecorum Nobilissimi,
à primis annis in Poëticâ institueban-
tur, non ut voluptatem toto impetu
captarent, sed ut optimis statim mori-
bus in casta moderatione imbuerentur.
Hinc scire per apis Hieroglyphicon poë-
tica insinuatur amenitas. Et licet
quisq; poëtarum suâ non destituatur
laude, attamen Haec Poëmata, quae
inscribuntur Aurea dicta Pythagoræ: Ad-
monitio Phocylidis: & Sententiæ The-
ognidis, ubi attentius inspexerimus, mi-
ramur sanè subtilitatem ingenij huma-
ni, atq; divinas doctes gentilium, qui
solo natura lumine, ac ratione duce præ-
cepta

cepta morum dedere, quae ipsi Dei Legi
moralis, Proverbiis Salomonis, Eccle-
siastico, & ceteris Dogmaticis (quan-
quã ab ethnicis profecta) sunt perquam
similima, qualia legere ac relegere ho-
minem Christianum & decet & juvat:
Quippe vetustas suam quandam reve-
rentiam atq; religionem habet, ac plus
movent omnino, quae à veteribus sunt
dicta, & altius in animum dimitun-
tur, suntq; gratiora, quàm quae à recen-
tibus proferuntur. Et quamvis Nos
Christiani, Dei beneficio, alia morum
praecepta habeamus ex fontibus Israël
hausta; nihilominus non aspernemur
sapientiorum Ethnicorum effata. Non
tantum quod pectus & animum for-
ment, sed quod veluti sylvam quan-
dam dicendi ac scribendi contineant,
plurimumq; taciaut ad copiam & u-
bertatem inscribendo atq; dicendo con-
sequendam, sine quâ jacet, & quasi

mortua est omnis oratio. Hisce ergo
rationibus inductus, officioq; meo id ef-
flagitante, pulcherrima hacce Poëmata,
partim cum interpretatione novâ, par-
tim antiquâ, analysiq; brevissimâ, pro-
re natâ, bono publico recudi curavi.
Eaq; Illust. Gen^{tatis} T^a Nomini po-
tissimum consecrata esse volui, quod ho-
rum poëtarum materia jucundissima,
huic Illust. Gen^{tatis} T^a ætati non vi-
deatur inepta, ut aliis studiis graviori-
bus fessa Illust. Gen^{tas} T^a in hisce, un-
dè tadium non obrepet, sese recreare pos-
sit: atq; ut publicum aliquod extet gra-
titudinis testimonium, quod videamus
Illust. Gen^{tatem} T^{am}, licet aliis inter-
dum strictam & advocatam, omnes ta-
men non solum solennes, verùm & alios
publicos disputandi & declamandi
actus, cum delectatione, suâ præsentia
condecorare. Nec dubium est mihi ul-
lum,

lum, quin exilem hancce opellam meam
latâ fronte amplectatur, meq; favore
consueto prosequatur. Caterum Deum
ter Opt. Max. devotâ mente veneror,
ut dignetur Illust. Gen^{tatem} T^{am} diu-
tissimè incolumem servare, studiis hisce
liberalioribus clementi sui Numinis au-
râ aspirare, profectiones cum susceptas
rùm suscipiendas fortunare, omnesq;
conatus in sui nominis Gloriam, Patriæ
nostræ dulcissimæ emolumentum, pro-
priumq; encomium atq; prosperitatem
secundare. Valeat Illust. Gen^{tas} T^a,
vivatq; Deo, Sibi ac Patriæ. Dorpati
Livon. die 12. Aprilis, Anno recupe-
rata per Christum salutis 1646.

Illust. Gen^{tati} T^a

Affectu, cultu & officio
astrictus

M. Johan. Georg. Gezelius,

Φιλομασφ τῷ Αναγνώστῃ,
εὐδιάγην.

Α Νέγων ἐπίοτε, σὺν ἀνευ ἡδῶς, Κράτιστῃ καὶ
Φίλωτῃ Κύριε Αναγναστῇ, τὰ χρυσῷ ἔπη τῷ
Πυθαγόρῃ, ὡς καὶ τὸ Ποίημα τὸ Νεφελικὸν τῷ Φωκυ-
λίδῃ, τὸ τὸ ἡδυσμα μόνον καὶ ἴδιον εἶναι σὺν ἐφέ-
λησι, ἀλλὰ κοινόν. εἰ ἦν αἰτίαν Κάλυψα ταῦτα
ποιήματ᾽α καὶ διαλέκτῳ ῥωμαϊκῇ, ἐφ' ὅσον δυνατὸν,
καὶ λέξιν μεθερμηνολόγησα τῆς Φιλέλλησι, κατὰ λεί-
πην ἡγεσιμῶν. Ἰδὼν δὲ καὶ τῆσις μάλ᾽α προσή-
κειν Ἐλεγειακὰς τὰς Γνώμας τῷ Θεόγμῳ, ὑπὸ
τῷ Φιλίππῳ Μεγάλῳ γῶν πύλας ἀναλελυμῶν,
καὶ αὐτὰς προσέθηκα, καὶ ἐν πᾶσι δυσνοήτων τίνων
καὶ ἀνωμάτων λεξιθῶν ἀνάλυσιν ἐν βραχείῳ ὑπέ-
δειξα. Τὸ τὸ ὀπτηθῶμα μὲ καθὼς τοῖς ἐυμῶν
ἔχουσιν ἐναερέσκεν πλεροφορεῖμα (τοῖς δυσμῶν
δυσσερέσκεσθ' ὀλιγοῶ) ἄτως εἰ πάντῃ καὶ τῶν γνῶ-
μῶν σὺν ἐνδοχῆσι, ἀλλὰ τῆς προσήσεως διήμαρτον,
τῆς Φιλανθρωπίας ἐνεκα συνηθῶν δάσεις, καὶ τῶν
ἐυμῶν ἐυφρασίαις. Ἐν χρῆσῳ ἔρρωσο. Τῇ δὲ
τέρᾳ μεσῶντ᾽α μῶν ὀαρηλιῶντ᾽α, τῷ τῆς χρῆ-
σεως ἔτει α χ μ σ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΖΗΛΙΟΣ.

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ
ΠΥΘΑΓΟΡΑ

ΟΜΗΡ. ΟΔΥΣΣ. Θ.

Π Ἀσι γὰρ ἄνθρωποισιν ἐπιχθονίοισιν
ἄλοιοί
τίμησ' ἔμμοροί εἰσι καὶ ἄλοιοί, ὅτινεκ'
ἄρα σφᾶς
οἴμας μοτ' ἐδίδαε, φίλησε δὲ φῶλον
ἄλοίων.

107

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ ΤΟΥ

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

- A**θανάτους μὲρ πρῶτα θεός, νόμω ὡς Διόκειται,
 Τιμὰ. Καὶ σέβῃ ὄρκιον, ἔπειθ' ἤρωας ἀγανύς,
 Τίς τε κατὰ χροίους σέβει δαίμονας ἔννομα ρέζων.
 Τίς τε γονεὺς τίμα, τίς τ' ἄγχις ἐκγεγαῶταις.
 5 Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιῆσ' Φίλον ὅστις ἀρεῖς ἔσθ'·
 Πράξει δ' εἴκε λόχοις ἔργοισι τ' ἐπωφελίμοισι.
 Μὴ δ' ἔχθαις Φίλον σὺν αἰμαρτάδ' εἴνεκα μικρῆς,
 Ὀφρα δύνῃ. Δύναμις γδ ἀνάγκης ἐγγυθὶ ναίῃ.
 Ταῦτα μὲρ ἕτως ἴδι' κρατεῖν δ' εἰβίξω τῶνδε·
 10 Γαστρός μὲρ πρῶτισσι, καὶ ὕπνῃ, λαγνείῃς τε,
 Καὶ θυμῷ. Πρῆξεις δ' αἰχρῶν ποτε μήτε μετ' ἄλλῃς,
 Μὴ τ' ἰδίῃ· πάντων δ' ἐμάλις αἰχρῶνο σαυτῶν.
 Εἶτα δικαιοσύνην ἀσπεῖν ἔργω τε λόγῳ τε.
 Μὴ δ' ἀλογίως σαυτῶν ἔχειν ὡς μὴδὲν ἐπιζέ.
 15 Ἀλλὰ γυῶθι μὲρ ὡς θανέειν ὡς πρῶτα ἐπίπαισι.
 Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲρ κτεῶν Φίλῃ, ἄλλο δ' ὀλέαθ'·
 Ἔσα τε δαμονήσοι τύχαις βροτοὶ ἀλγέ' ἔχουσιν,
 Ἄν' ἀνμοῖραν ἔχῃς, πρῶτως Φέρε, μὴδ' ἀγανάκτη.
 Ἰᾶαθ' δ' ἐπεπέη, καθόσον δύνῃ ὧδε δ' ἐφράξου,
 20 Οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν πολὺ μοῖρα δίδωσι.
 Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ

Πεγ

AUREA CARMINA PYTHAGORÆ.

Immortales quidem primū Deos, Lege ut positū est
 Honora. Et cole jusjurandum, deinde Heroas
 placidos,

Terrestriaq̄, cole Numina, legi consentanea faciens.
 Parentesq̄, honora, & proximè oriundos.
 Ex alius virtute fac amicum, quicumq̄, optimus est.
 Placidis vero cede verbis, factisq̄, utilibus. (parvū,
 Neq̄ odio prosequere amicum tuum, peccatum propter
 Quoad potes, potentia enim necessitatē prope habitat.
 Hæc quidem sic scito: imperare verò absve hifce:
 Venti quidem primum, & Somno, lasciviaq̄,
 Et ira, Facies verò turpe nunquam, neq̄ cum alio.
 Neq̄, seorsim: omnium verò maxime pudeat te cui.
 Deinde justiciam exerce opere & sermone.
 Neq̄ temerè teipsum habere de aliqua re affve fac,
 Sed cognosce quomodo mori destinatum est omnibus.
 Nummos aliàs quidē possidere stude, aliàs amittere.
 Quoscunq̄, divinis sortibus homines dolores habent,
 Quorum si portionem habes, æquanimiter fer, neq̄ in-
 dignare.
 Sanare verò oportet quantum potes: hinc verò perpende.
 (Quod) Non magnopere bonis horū multum fatū tri-
 Multi (ab) hominibus sermones pravi & boni (buit.
 A 2
 Ex

Προσπίπασ', ἀνυήτ' ἐκπλήσσο, μήτ' ἀρέασθης
Ἐργῶν σαυτίν. **Ψευδὸς** δὲ ἦν ὡς, τε λέγηται,
Πράως ἴχ'. ὁ δὲ τοι ἔρεω, ἵππ' παντὶ τελείθω.
25 Μηδεις μήτε λόγῳ σε παρείωη, μήτε π' ἔργῳ,
Πρῆξαι, μήδ' εἰπῶν, ὅ, τι τοι μὴ θέλπερον εἴθι.
Βαλέυσ δὲ πρὸς ἔργα ὅπως μὴ μωρὸν πέληται.
Δειλῶ τοι πρήσσειν, λέγειν τ' ἀνόητον πρὸς ἀνδρῶς,
Ἀλλὰ τὰδ' ἐκτελέειν ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνίση.
30 Πρῆσσε δὲ μὴδὲ π' τῶν μὴ πῖσαι ἀλλὰ διδάσκει
Ὅσα χρεῶν, καὶ τερπνότητου βίον ὡδὲ θιάξεις.
Οὐδ' ὑγιείης τῆς σθε σώμ' αἰελέειν ἔχεν χεῖν,
Ἀλλὰ ποτὲ τε μέτρον καὶ σίτες, γυμνασίῳν τε
Ποιεῖσθ, μέτρον δὲ λέγω τὸδ' οὐκ ἂν ἀνίση.
35 Εἰχίς δὲ διαίταν ἔχειν καθάριον, ἄβρυπτον.
Καὶ πεφύλαξέ γε ταῦτα ποιεῖν, ὅποια Φθόνον ἴχθι.
Μηδ' ἀπαντῶν ὡρῶν κερῶν, ὅποια καλῶν ἀδαήμων.
Μηδ' αἰελοῦ θρεῖσθ' ἰδί, μετρον δὲ ἵππ' πῶσιν ἄριστον,
Πρῆσσε ἢ ταῦθ', ἅ σε μὴ βλάβη, λόγισμα ἢ πρὸς ἔργα.
40 Μηδ' ὑπὸν μαλακίῳν ἐπ' ὀμμασι πρὸς δεξιάσθ,
Πρὶν τῶν ἡμερῶν ἔργων τρίς ἑκάστον ἐπελθεῖν.
Πῆ παρέβην; τίδ' ἔρέξα; ἦ υἱοὶ δέον εὖκ' ἐτελείθης
Ἀρξάμει **Θ** δὲ λότῳ πρῶτα, ἐπέξισθ, καὶ μετέπειτα,
Δειλὰ μὲν ἐκπέηξας ἴππ' πλήσσο, χεῖρτι δὲ, τέρπτε.
45 Ταῦτα πόνθ, ταῦτ' αἰελέεται, τῶν χεῖρ ἐρεῖν σε,
Ταῦτά σε τῆς θεῆς δρετῆς εἰς ἴχνια θῆσθ.
Ναί μετ' τὴν αἰετέρα ψυχῆν ὡρῶν δόντα τετρακτῶν

Παζαί

Exeunt, quibus neq̄ obstupescas, neq̄ sinas
Includi teipsum. Mendacium vero sicubi dicatur,
Leniter inhibe; quod verò dico, semper effice.
Nemo vel dicto tibi persuadeat vel quicquam facto, 25
Facere aut dicere, quod tibi optimum non est.
Delibera ante factum, ne prava accedant.
Time & facere & dicere stulta coram viro,
Sed illa perficere, quæ te deinceps non stimulant.
Fac vero nihil eorum quæ nescis, verum disce 30
Quæcunq̄ decet, & jucundissimam vitam hic ages.
Neq̄ sanitatis corporis curam negligere oportet,
Sed & potus modum, & alimentum & exercitiorum
Servare, modum dico illum qui te nō molliorē reddit.
Assvesce vero dietam habere mundam, frugalem. 35
Et cave hæc facere, quæ invidiâ laborant. (gnarus.
Ne impensas facias intempestivè, qualiter bonorū i-
Neq̄ sordidus esto; Modus in omnibus optimus.
Fac ea, quæ tibi nō nocent, consulta verò ante factum.
Neq̄ somnum mollibus in oculis capias, 40
Prius quàm Diei operū ter unū quodq̄ in mentē veniat.
Quo veni? quid feci? quid, quod me decuit nō esse factū?
Incipiens autem à primo, commemora, & Deinceps.
Mala si perpetrasti, percellere; sin bona, letare.
Hisce allabora, Hac meditare, hæc te decet amare. 45
Hæc te divinæ virtutis in vestigia ponent.
Sanè per nostræ animæ tribuentem quaternionem

ΤΡΩΘ

43

For-

Παγὰν ἀενάη Φύσεως· ἀλλ' ἔρχομαι ἔω' ἔργον,
 Θεοῖσιν ἐπευξάμεν· **Θ** τελέσασθαι, τῶν δὲ κρατήσεως,
β Γνώση ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
 Σύσεισιν, ἥ τε ἕκαστ' διερχεται, ἥ τε κρατεῖται.
 Γνώση δὲ ἢ θέμις θεῶν, φύσιν παρὶ πάντας οὐκ ἴσθαι,
 ὥστε σε μήτε ἀελπί' ἐλπίζεω, μήτε τι λήθειν,
 Γνώση δὲ ἀνθρώπου ἀνβαιρέω πῆματ' ἔχοντα.
β Τλήμονες, οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων σοκ' ἐσπεύουσιν,
 Οὔτε κλύουσι. Λύσιν ἢ κακῶν πᾶυροι συνιάσι.
 Τόση μοῖρα βροτῶν βλαβήει φρένας, οἳ δὲ κυλίνδροι
 Ἄλλοτ' ἔω' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πῆματ' ἔχον-
 τες.

Αὐτὴν γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάβησσι λέληθεν
β Σύμφυτον, ἢν εἰ δεῖ προσάγειν, εἰκονέω δὲ φάγειν.
 Ζεῦ πάτερ ἢ πολλῶν γε κακῶν λύσειας ἀπαντας,
 ἢ πᾶσιν δείξαις, οἷω τῶν δαίμονι χεῖρωνται.
 Ἄλλ' ἀστυχίῃ, ἔω' εἰ θεῶν γένεω θεῶν βροτῶσιν,
 Οἷς ἴσθαι προσφέρονται φύσιν δεικνύουσιν ἕκαστα,
β ἢν εἰ σοὶ τι μέτεσι, κρατήσεως ὧν σε κελύω
 Ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶν δεσπόσεις.
 Ἄλλ' ἔργα βροτῶν ὧν εἶπομεν, ἐν τε κατὰ μοῖσιν,
 ἢν τε λύσθαι ψυχῆς κείνων, καὶ φέρω ἕκαστα,
 ἢν ἴσθαι γνώμην σῆσας κατὰ πέρθεω ἀρίστην.
β ἢν δὲ ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς,
 ἔω' σε ἀθάνατον, θεός, ἀμείρονον, σοκ' ἔτι θνητός.

Fontem perpetuò fluentis naturæ: sed veni ad opus,
 Divi vota faciens officio; Hæc autem servans,
 Comperies immortaliumq; Deorum, & mortaliū hominū 50
 Conjunctionem, quâ omnia succedunt, quaq; tenentur.
 Comperies pro ut fas est, naturam ubiq; æqualem,
 Ut neq; insperabilia speres, neq; quidquã obliviscaris,
 Comperies autem homines spontanea mala habere.
 Calamitosi, qui bona propè existentia non cernunt, 55
 Neq; audiūt. Solutionē verò malorū pauci intelligūt.
 Talis fors hominum affligit mentes, verum hi rotis
 Alias ad alia feruntur innumerabilia mala habentes.
 Exitiosa enim comes contentio nocens latenter
 Innata, quã nõ oportet adducere, sed obsequentiē fugere 60
 Jupiter ò Pater, aut multis malis liberes cunctos,
 Aut omnibûs ostendas, quo dæmone utantur.
 Sed tu confide, siquidem divinum genus est mortalib;,
 Quibus sacra excellens natura demonstrat singula,
 Quorum si tibi quid suppetit, servabis quæ te jubeo 65
 Sanans, animam verò à calamitatibus hisce servabis.
 Sed arcere ab esculentis quæ diximus, cum in purga-
 tionibus,
 Tum in solutione animi judicās, & considera singula,
 Aurigæ sententiã collocās superiori in parte optimã.
 Si verò relinquens corpus in æthera liberum veneris, 70
 Eris immortalis Deus, incorruptibilis, non amplius
 mortalis.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ ΝΟΤΘΕΤΙΚΟΝ.

Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενά κύπετον ὀρέειν.
Μήτε δόλως ῥάππειν, μήτ' αἵματι χεῖρα μιαινεῖν.

Μὴ πλεῖν ἀδικῶς ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.

Ἀρκεῖσθ' παρεῖσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθ'.

β **Ψ**όδεα μὴ βάζων, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντα ἀγορεύων.

Πρῶτα Θεοῦ τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γυνῆς.

Πᾶσι δικαία νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκειν.

Μὴ ρίψης πενήν, ἀδικῶς μὴ κρῖνε πρῶσωπον.

Ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ Θεὸς μετέπειτα δικάσῃ.

β **Μ**αρτυρίην ψόδῃ φέγγειν, τὰ δίκην ἀγορεύων.

Παρθενίην τηρεῖν, τῶσιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.

Μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἴππι μέτρον ἀπάσαι.

Σταθμῶν μὴ κρῖνειν ἐπερέζυγον, ἀλλ' ἴσων ἔλκειν.

Μὴτ' ἴπποκρήσῃς, μήτ' ἀγνώϊς, μήτε ἐκοντί.

β **Ψ**όδορκοι συγχεθεὸς ἀμβροσίου, ὅς τις οὐβόσῃ.

Σπέρματα κηλέπειν, ἐωρῶσιν ὅσις δρεῖται.

Μισθὸν μοχλοῦται διδῆ, μὴ θλίβῃ πενήτα.

Ελάσῃ μὲν ἔχουμεν, κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσίν ἴχμεν.

Μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' ἐν ἀδικεῖσθαι ἐάσῃς.

β **Π**τωχῶ δ' ἐνθ' διδῆ, μήτ' ἀυροῖον ἐλθεῖν εἰπήσῃς.

Πληρώσας σεῖο χεῖρ ἔλεον χρηζούη πρῶφρα.

Ἄσερον εἰς οἶκον δεξά, καὶ τυφλὸν ὀδηγῆ.

Ναυη-

PHOCYLIDIS POEMA

ad monitorium.

NE sis adulter, neq; virilem venerem concites.
Neq; dolos consuas, neq; sagvime manū polluas.
Ne diriseas injustè, sed ex justis vivas.

Sis contentus presentibus, & ab alienis abstineas.

Mendacia ne loquaris, sed vera omnia commemoras. 5

Primū Deum cole, deinde vero tuos parentes.

Omnibus justa tribue, neq; judicium in favorē trabe.

Ne obicias inopiam, injustè ne judices personam.

Si tu malè judicaveris, te Deus postmodum judicabit.

Testimonium falsum fuge, justa loquere. 10

Virginitatem conserva, fidem vero in omnibus conserva.

Mensuras distribue justas, bonū ad mensurā omnibus.

Trutinam ne pulses (in alteram partem) propenden-
tem, sed æqualem trahas.

Non peierabis, neq; ignorantèr neq; voluntariè.

Periurum abominatur Deus immortalis, quicumq; 15
jura verit.

Semina ne fureris, execrabilis est, quicumq; abstulerit.

Mercedem laboranti solve: ne affligas pauperem.

Lingvā mentem contineas, arcanum sermonem in
mente reserves.

Neq; injuriari desideres, neq; ideo injuriantē toleres.

Inopi cito des, neq; cras venire dicas: 20

Implens tuam manū, misericordiā desideranti prabe.

Adibus destitutū in donū suscipe, & caccū per viā duc.

A 5

Nau-

- Ναυηγῆς οἰκτεροῦν, ἐπεὶ πλότῳ δὲ ἄδηλῳ.
 Χεῖρα πίοσι διδῶ, πῶσον δὲ ἀπερίστατον ἄνδρα.
 25 Κοινὰ πάθῃ πάντων, ὁ βίῳ τερόχῳ, ἄσπῳ ὄλβῳ.
 Πλῆτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητέυσιν ὄρεξον.
 Ὡν σοι ἔδωκε θεὸς, τέτων χεῖρῶσι παράχῃ.
 Ἔσω κοινὸς ἅπας ὁ βίῳ, καὶ οὐόφρονα πάντα.
 Τὸ ξίφῳ ἀμφιβάλλῃ κῆ πρὸς φόνον ἀλλ' ἐς ἀμυναῶν.
 30 Εἶθε δὲ κῆ χεῖρῶσι μὴτ' εἰνοια, μὴτ' ἀδίκως γέ.
 Ἦν γδ δποκτείνῃς ἔχθρον, σέο χεῖρα μαιάνεις.
 Ἀγρῶ γειτονέουῳ δπόχεο, μῆδ' ἄρ' ὑπερβῆς.
 Πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασία δὲ αἰλεγεινά.
 Μῆδὲ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λάβησαν δρέξης.
 35 Ἐσωσάνθ' οὐόμοιοι ἐπὶ πλούδεις ἐν πολιτείαις.
 Πάντες γδ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτης.
 Χώρη δὲ ἔπ' βέβαιον ἔχῃ πέδον ἀνθρώποισιν.
 Ἡ φιλοχρημοσύνη μῆτῃς κακότῃ ἀπίσης.
 χρυσὸς αἰεὶ δόλῳ δῖν, καὶ ἄργυρῳ ἀνθρώποισιν,
 40 χρυσὲ κακῶν δέχνηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπῳ,
 εἶθε σέ κῆ θνητοῖσι γενέσθ' ἴημα ποθεινόν.
 Σὲ γδ ἐκῆ κμάχα τε, λεηλασίαι τε, φόνος τε,
 ἔχθρα δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφοὶ τε συναίμοις.
 Μῆδ' ἔτερον κεύθῃς κερδιη νόον, ἀλλ' ἀγορεύου.
 45 Μῆδ' ὡς πετροφύης πολυπέρας κῆ χῶραν αἰμείβῃ.
 Ὅς τις εἰκῶν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνὴρ ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης

οὐκ

Naufragorum miserere, quandoquidem navigatio est incerta.

- Manum cadenti porrige, serua desertum virum.*
Comunes clades omnium, vita tota, inconstas felicitas. 25
Opes habens, tuam manum egenis porrige.
Qua tibi dedit Deus, ex his indigentibus tribus.
Sic communis omnis vita, & concordia cuncta.
Gladium accinge, non ad cadem, sed in defensionem.
Vtinam non indigeres, neq; legitimè, neq; illegitimè. 30
Si enim occideris inimicum, tuam manum polluis.
Agro vicini abstineas, neq; verò transitis.
Omnium modus optimus, transgressiones vero molesta.
Neq; quenquam crescentem fructum laede agri.
Sint pares honore, advena inter cives. 35
Omnes enim paupertate tentamur vagabunda.
Regio nullum stabile habet domicilium hominibus.
Avaritia est Mater omnis malitiae.
Aurum semper dolus est, & argentum hominibus.
O Aurum malorum Author, vitam corrumpens, 40
omnia Evertens,
Vtinam tu mortalibus non esses exitium desiderabile.
Nam tui gratia pugnae (sunt) direptionesq; cadesq;
Infesti a. liberi parentibus, fratresq; Consanguinei.
Ne aliam occultes corde sententiam, alia loquens.
Neq; ut Saxis adhærescēs Polypus, regionē pertrāscas. 45
Qui Spontaneus injustè facit, malus (est) vir: sed
(non) ex necessitate (qui facit,)

Non

Οὐκ ἐρέω τὸ τέλει, Βελήν δ' εὐθυμὲν ἐνάσσα.
 Μὴ γαυρῆ σοφίη, μήτ' ἀλήκη, μήτ' οὐ πλάττω.
 Εἰς θεὸς δ' εἶσοφος, δυνάτος δ' αἶμα, καὶ πολυόλβη.
 50 Μὴδὲ παρρηχορμύροισι κακοῖς κρύχῃ τὸν ἦτορ.
 Οὐκ ἔτι γὰρ δυνάταί τὸ τετυγμύρον εἶναι ἔτυκτον.
 Μὴ προσηπτις ἐς χεῖρας, χαλῶ δ' ἄχρειον ὀργήν.
 Πολλάκι γὰρ πλῆξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσας.
 Ἔσω κοινὰ πάθη, μηδὲν μέγα, μήθ' ὑπερπλοῦν.
 55 Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυθνητοῖσιν ὄνειρα.
 Ἡ πολλὴ δὲ τρυφή πρὸς αἰετρεῖς ἔληξ' ἔρωτας.
 Τύφου χεῖρ δ' ὁ πολὺς πλάττω, καὶ ἐς ὕβριν ἀεξέ.
 Θυμὸς ὑπερχόμωθ' μαίνην ὀλοόφρονα τῷ χεῖ.
 Ὀργὴ δ' εἶν' ὀρεξίς, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
 60 Ζήλωθ' τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός, φάουλων δ' ὑπερρός.
 Τόλμα κακῶν ὀλοή, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονῶντα.
 Σεινὸς ἔρωσ ἀρετῆς, ὁ δὲ κύπειθ' αἰχθ' ὀφέλλει.
 Ἡδύς ἀγανόφρων κικέσκεται ἐν πολιήταις.
 Μέτρον μὲν φαγίην, πῖναι, καὶ μυθολογέειν.
 65 Πάντων μέτρον ἀριστον, ὑπερβασίη δ' ἀλεεινή.
 Μὴ φθονέοις δ' ἀγαθῶν ἐτάργις, μὴ κῶνον ἀνάψης.
 Ἄφθανοὶ θραναῖοι καὶ ἐν αἰλλήλοισι τελέθουσι.
 Οὐ φθονέει μῆνη πολὺ κρείσσασιν ἤλιξ ἀυγαῖς,
 Οὐ χθῶν θραναῖοὺς ὑψώμασι νέρθου ἐῖσα.
 70 Οὐ πιπταμοὶ πελάγασιν. Λεῖ δ' ὁμόνοια ἔχουσι.
 Εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔμω, σὺκ' ἂν πέλθ' ἔσθι.

Σωφροσύνη
 (ἡ ἀρετὴ) ἀπὸ τῆς σωφροσύνης
 200

Nō dico ad finē usq̄, verum animum explora cuiusq̄.
 Ne offeraris sapiētiā, neq̄ fortitudine, neq̄ in divitiis:
 Unus Deus est sapiens, potensq̄ simul, atq̄ perditives.
 Neq̄, prateritis malis cruciari tuum cor: 50
 Non enim rursus potest factum reddi infectum.
 Ne sis præceps in manus, sed refranes ferocem iram:
 Sapē enim percutiens in vitius, cadem perpetrās.
 Sint communes affectus, nihil magnū, neq̄ temerarium.
 Non bonum superfluum est hominibus emolumento: 55
 Multus enim luxus ad immoderatos trahit amores.
 Instant vero multæ opes, & in peculantia provehunt.
 Animus elatus furorem perniciosum machinatur.
 Ira quidem desiderium est, verum transgrediens,
 amarulentia.
 Zelus bonorum bonus, pravorum verò adjutor. 60
 Audacia pravorum noxia, multum vero juvat bona
 operantes.
 Gravis amor virtutis, qui vero veneris turpitudinē.
 Gratus vir mansuetus dicitur inter cives. (fovet.
 Juxta modum ede, bibe, & sermocinare.
 Omnium modus optimus, transgressio vero molesta. 65
 Ne invidias bona sociis, neq̄ Momum (te) exhibeas.
 Invidia carentes calicula inter sese mutuo consistunt.
 Nō invidet Luna multo præstantioribus Solis radiis.
 Non terra caelestibus elevationibus, infra existens.
 Non fluvij pelagis: semper vero Concordiam colunt. 70
 Si enim Contentio Divis esset, non staret caelum.

Modo.

Σωφροσύνην δὲ ἀσχεῖν, αἰσχρῶν δὲ ἔργων ἀπέχεσθαι.
Μὴ μιμῆ κακότητά, δίκη δ' ἀπέλειπον αἰμωαν.
Πειθῶ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριαν ἀντιφουτεύει.

75 Μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρασ ὄψαι.
Νικᾶν ἔνυ ἔρδοντάς ἐπὶ πλοῦτοις καθήκει.
Καλὸν ξενίζεν τάχως λιταῖσι τε ἀπέζαις,
Ἢ πλείσταις δολίαισι, θαυμάσιαις ὡρᾷ καιρῶν.
Μηδέποτε χρέστης πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένθῃ.
80 Μηδὲ πρὸ ὀρνίθας καλῆς ἅμα πάντας ἐλέσθω,
Μητέρα δ' οὐκ ἐπολίποις, ἢν ἔχῃς πάλι τῆς δευροτήτας.
Μηδέποτε κρῖνειν ἀδαήμονας ἀνδρας ἐάσῃς.
Τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' οὐμότεχνο.
Οὐ χωρεῖ μεγάλην διδασχῶν ἀδίδακτο ἀκρίειν.

85 Οὐ γὰρ δὴ νοέει οἱ μηδὲ ποτ' ἐσθλά μαθόντες.
Μηδὲ τραπέζοκόρου κόλακας ποιείσθαι ἐταίρους.
Πολλοὶ γὰρ ποιοῦσι καὶ βρώσιος εἰσιν ἐταῖροι
Καιρῶν θωπεύοντες, ἐπὶν κορέσασθαι ἔχωσιν,
Ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς πάλιν ἀπληστοί.

90 Λαῶ μὴ πίστευε πολύτεροσ, ὅτι ὁμιλοῦ.
Λαὸσ τοι, καὶ ὕδαρ, καὶ πῦρ, ἀκατάραστα πάντα,
Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίστας μινύθῃς Φίλον ἠτορ.
Μέτρα δὲ τεύχε θεοῖσι τὸ γὰρ μέτρον ὅστιν ἄριστον.
Γαῖαν ἐπιμοιρῶσθαι ἀταρχαῖτοις νεκύεσι.

95 Μὴ τύμβον Φθιμένων ἀνορύξῃς, μὴ δ' ἀθήσῃς
Δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαμόνοιον χόλον ὄσης.
Οὐ καλὸν ἀρμόνῃν ἀναλυμένον ἀνθρώποισιν.

Modestiam exerce, turpibus autem factis abstine.
Ne imiteris pravitatem, sed jure repelle vindictam.
Est enim Syada emolumento, contentio vero conten-
tionem vicissim gignit.

Ne credas citius quam indubitato finem videris. 75
Vincere beneficientes im pluribus convenit.

Pulchrum est hospitio excipere cito vilibus mensis,
Quam plurimis dolosis, cunctantibus ultra tempus.

Nunquam faenerator acerbus sis viro egeno.
Neque quis volucres ex nido simul omnes rapiat, 80

Verum matrem missam facias, ut habeas iterum ejus pullos.
Nunquam judicare imperitis viros permittas. (sex.

Sapientiam sapiens dirigit, artes vero ejusdem artis opi-
Non sustinet prolixam doctrinam indoctus audire.

Non enim certe intelligunt, qui non unquam bona di- 85
Neque mensales adulatores facias sodales, (dicerunt.

Multi enim potus tibi sunt socij,
Tempus blanditiis capeutes, cum habeat quo) satientur,

Indignabuntur paucis, et multis omnes inexplebiles.
Vulgo ne credas, versipellis est multitudo. (omnia 90

Equidem populus, et aqua, et ignis, cohereri nequeunt
Neque frustra ad ignem sedens Crucies charum cor:

Mediocriter vero sacrifica Divis: Modus enim est
Humum imperii inhumatis mortuis. (optimus.

Sepulchrum interemptorum ne effodias, neque non visenda 95
Monstra Soli, et divinam iram concites. (re hominis.

Non pulchrum est harmoniam (corporis cum anima) solvere
Es

Καὶ τὰ χα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν εἰς Φῶς ἐλθεῖν.
 Λοίψαν δ' ἀποικομύων, ὅπισθ' ὅθι θεοὶ τελεθονται.
 100 Ψυχὰ γὰρ κίμωνισσιν ἀκήροισι ἐν Φημιένοισι.
 Πνύμα γὰρ ὅθι θεὸς χεῖσις θνητοῖσι καὶ εἰνόν.
 Σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντες εἰς αὐτὴν
 Λύομεν ὅθι κόνις ἐσμὲν, ἀνὴρ δ' αἶνα πνεῦμα δέδεκται.
 Πλῆτ' ἐμὴ φείδ' ὅθι μὲν ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
 105 Ὅκ' ἐν εἰς ἀδην ὄλβον ἔχειν, χεῖματ' ἀγεῖς.
 Πάντες ἴσοι νεκύων, ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
 Κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια καὶ πατρὶς ἀδης,
 Εἰὼς χῶς ὅθι ἅπασι, πίνῃσι τε καὶ βασιλεύουσιν.
 Οὐ πολὺ ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ὅθι καίρομεν.
 110 Ψυχὴ δ' ἀθάνατος, καὶ ἀγήρευς ἢ Διὰ πάντας.
 Μῆτε κακοῖς ἀχθῆς μῆτ' ἐν ἐπαγαλλεο χάριμα.
 Πολλὰ κίς ἐν βίῳ καὶ θάρραλέοισιν ἄπισον.
 Καρῶ λατρεῦειν, μῆδ' ἀντιπνέεις αἰνέμοισι.
 Πῆμα καὶ ἀχθῆμοισι κακῆ λύσις ἤλυθεν ἄφνω.
 115 Μῆ μεγαληγορήν τρυφῶν φρένα λυσαθείης.
 Εὐεπὴν ἀσπείν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσῃ.
 Ὀπλον τοὶ λόγῳ ἀνδρὶ τοιμώτερόν ὅθι σιδήρεα.
 Ὀπλον ἐκείνῳ νείμει θεὸς φύσιν κερύφοιτον,
 Ὀρεῖσι μὲν πύλῃν ταχυτῆτ'. Ἀλκήν τε λέεσι,
 120 Ταύροις δ' αὐτοχύτοις κερύφοισιν, κέντρα μελίσσαις
 Ἐμφυτον ἀλκαρ ἔδωκε, λόγῳ δ' ἔρυμα ἀνθρώποισι.
 Τῆς δὲ θεοπνύσης σοφίης λόγῳ ὅθι ἄριστος.

Et citò de terra speramus in lucem ire.
 Reliquia discedentium, deinceps Dij sumus.
 Anima enim manent immortales in interemptis. 100
 Nam spiritus est Dei usus mortalibus & imago.
 Corpus enim ex terra habemus, & omnes in ipsam
 Solvendus cinis sumus, homo verò quo ad spiritum
 recipitur.

Opibus ne parcas, memento quod mortalis exiffas.
 Non licet ad orcum opes retinere & nummos ferre. 105
 Omnes similes defuncti, animabus vero Deus imperat,
 Còmunia receptacula domorū aeterna, & patria tar-
 Còmunis locò omnib9, pauperibus q̄ & regib9. (109,
 Non diu homines vivimus, sed ad certum tempus.
 Anima immortalis, & senectutis expers vivit sepeper. 110
 Neq̄ in adversis gra veris, neq̄ gloriaris gaudio.
 Sape in vita & magnanimis non fidendum.
 Tempori serviendo ne spires contra ventos.
 Damnum & gravatis mali liberatio venit repente.
 Ne magniloquentiā nitefcens mentē rabie in flāmes, 115
 Facundiā utere, quæ omnibus valdè prodest.
 Armatura sanè sermo viro est acutior ferro.
 Arma cuiq̄ attribuit Deus, naturam velocem,
 Avibus quidē multā pernicitatem, roburq̄ leonibus,
 Tauris vero (in) diffusis cornibus, stimulos apibus, 120
 Connatum tutamen dedit, sermo vero (est) munimen-
 tum hominibus.

Sed divinitus inspirata sapientie sermo est optimus.
 B Præstan-

Βέλτερον ἀλαλήν ἔφυ σσοφισμῶν ἀνὴρ.
Αγρῶς καὶ πόλιος σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.

- 125 Οὐκ ὅσον κρύπτειν τὸν ἀπίσταν ἄνδρα ἄπτον.
Ἀλλὰ χεῖρ κακοεργῶν ἄποτροπία αἰνάγη,
Πολλὰ αἰ συννήσειςι κακοῖσι οἱ συμπαροῦτες.
Φωρῶν μὴ δεξή κλοπίων ἀνδρῶν πρῶτῳ θῆλω,
Αμφοτέροι κλωπῆς, καὶ ὁ δεξιμῶν, καὶ ὁ κλεψίας.
- 130 Μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δὲ ἐν πᾶσιν ἄριστη.
Ἀρχόμωρον Φεῖδ᾽ πάντων, μὴ τέρευθαι δόξης.
Μὴ κτήνης θνητοῖσιν βορῶν κτῆ μέτρον ἔλαια.
Κτήν ὁ δὲ λῶν ἔχθροιο πείσῃ καὶ ὄδον, συνέγειρον.
Πλαζόμερον τε βροτῶν καὶ ἀλίτροπον εἰς ἰσαλῶξῃς.
- 135 Βέλτερον ἀντὶ ἐχθρῶν τυχεῖον φίλος εὐμυρῶν ἔστι.
Ἀρχόμωρον τὸ κακὸν κρύπτειν, ἔλεμῶν τ᾽ αἰέτου αἰσῶν.
Μηδὲ τι θηροβορῶν δαΐση κρέας, ἀργίποισιν δὲ
Λείψανα λείπει κυσίν. Θηρῶν δὲ τὸ θῆρες ἔδωνται.
Φάρμακα μὴ τῶν χεῖρ, μαγικῶν βιβλῶν ἀπέχεσθαι.
- 140 Νηπιάρχους ἀπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαιῶς.
Φεῦγε διχοστασίω καὶ ἔργον πολέμου παροσίον ἔστι.
Μὴ κακὸν εὖ ἐρῆς, παροσίον ἴσου ἔσθι ἐν πόντῳ.
Ἐργάζεσθαι, μόχθῳ ὡς ἐξ ἰδίων βιοτοδοσίας.
Πᾶς γὰρ ἀεργῶν ἀνὴρ ζῶει κλοπίμων δὲ τῶν χειρῶν.
- 145 Μὴ δὲ ἀλλὰ πρῶτῳ δαίτησιν ἔδοσι στυγῆσιν ἀνύβριτος ἔστι.
Ἀλλὰ δὲ τὸ πῶν ἰδίων βιότων φαγῶσι ἀνύβριτος ἔστι.
Ἐδὲ τις εἰ δὲ δάηκε τέχνῳ, σκάπτοιτο δικέλιη.
Ἔστι βίω πᾶν ἔργον, ἐπὶ μὲν μοχλῆν ἐδέλησθαι.

Νοῦν

- Præstantior robusto est eruditus vir.
Agros & civitates sapientia & navem gubernat.
Non fas est abscondere scelestum virum multum. 125
Sed decet maleficum aversari necessitate,
Sæpè unâ moriuntur cum malis qui simul vivunt.
Furum ne suscipias furtivum hominum depositum.
Ambo fures, Cum qui suscipis, tum qui furatur.
Portionē omnibꝫ tribue, æquitas in omnibꝫ optima. 130
Incipiens parce omnibus, ne ad extremum indigeas.
Ne fragilis jumentum pabulum præter modum rapias.
Jumentū a. inimici si ceciderit juxta viā, unâ erige.
Errabundū hominem & in mari jactatū nō devites,
Præstat præ inimico consequi amicū benevolū. 135
Incipiens malum abrumpere & ulceri mederi.
Neq̄ a feris ad eam carnem præbeas, velocibꝫ autē
Reliquias (illas) linque canibꝫ. Ferinā fera comē.
Venena ne para, a magicis libris abstine. (dant.
Infantibus teneris ne prendas manum violenter. 140
Fuge dissidium, & rixas belli ingruentis.
Prævo ne benefacias, simile est seminare in ponto.
Labora, laboribus è propriis ut vivas.
Nam omnis piger homo vivit furtivis de manibus,
Neq̄ ab alterius epulo edas quis quiliās mensæ. 145
Sed ex propriis bonis satiari nullā cōtumeliā affe.
Si quis non didicit artem, fodiat bidente. (Ætus.
Est vitæ omne opus, siquidem laborare velis.

B 2

Rgi

- Ναυτίλῳ εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα.
 150 Εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακρὰ τοι ἄερα.
 Οὐδὲν ἄνδρ' ἀκαμάτῃ πέλῃ ἀνδράσιν εὐπετέες ἔργον,
 Ὡς δ' αὐτοῖς μακάρεσσι. Πόντῳ δ' ἄρετὴν μέγ' ὀφείλει.
 Μύρμηκες γαῖης μυχάτῃς περιλειπότες οἴκας,
 Ἐρχονται βιότοιο κεχρημένοι, ὅσπ' ἴτ' ἄερα
 155 Λήϊα κείρα μύρα, καρπῶν πλήθυσιν ἀλωάς.
 Οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθῳ ἔχουσιν,
 Ἡ κελῶν. Αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκη,
 Ἐκ θερεῳ ποτὶ χεῖμα βορῆσ' ὀφείλῃ ἐπάγοντες
 Ἀτρητον. Φύλον δ' ὀλίγον τέλεθ' πολύμοχθον.
 160 Κάνη δ' ἠερῶφοιῶν δρεῖσπόνος τε μέλισσα,
 Ἡ πέτρης κοίλης κ' ἡραμῶν, ἢ δονάκωσιν,
 Ἡ δρυὸς ἀγγυγίης κοιλιάδῳ, ἐνδοθὶ σίμβλων,
 Σηνησοὶ μυρμιόνηα κατ' ἀνθεα κηροδομῶσα.
 Μὴ μείνης ἀγαμῳ, μὴ πῶς νάινυμῳ ὄλησθαι.
 165 Δός τε φύσθ' κ' αὐτός. Τέκε δ' ἔμπαλιν ὡς ἐλοχῶθης.
 Μὴ παραγωγῶσθ' ἄλοχον, σέο τέκνα μιαινῶν.
 Οὐ γὰρ τίς τε παῖδας ὁμοίως μοιχικὰ λέκτρα.
 Μητρύης μὴ ψαῦέ γ' ὀδύρα τέκνα γονῆῳ.
 Μητέρα δ' ὡς πῖμα, τῷ μητέρῳ ἴχνια βᾶσαν.
 170 Μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπώτερον ἐλθέμεν εὐνή.
 Μηδ' ἐπὶ παλλακίοισι πατέρῳ λεχέεσσι μιγείης,
 Μηδὲ γυνὴ φθείρη βρέφῳ ἔμβρυον ἐνδοθὶ γαστρί.
 Μηδὲ τεκῶσα κυσὶν ῥίψῃ καὶ γυνὴν ἔλωρα.
 Μηδὲ τις ἢ ἀλόχῳ ἐγκύμοι χεῖρα βάλῃται.

Rei nauticæ peritus si navigare cupias, (est) vastum
 Si agriculturam exercere, ampla rura. (mare. 150
 Nullum absq̄ labore est hominibus facile opus,
 Neq̄ ipsis Divis. Labor virtutem multum juvat.
 Formicæ terræ intimas relinquentes domos,
 Prorepunt victu carentes, quando campi
 Fruges demessi, fructibus complent horrea: 155
 Ipse tritici nuper tritum pondus habent,
 Aut hordei. Semper ferens bajulantem insequitur,
 Ex messe in hyemen escam suam abducentes
 Solidam. Genus parvum existit multi laboris.
 Struis per aëra volitans, optimiq̄ laboris apis, 160
 Aut cava petrae juxta latebras, aut (in) arundinibus,
 Aut (in) vetustæ quercus cavitate, intra alvearia,
 Examinibus multitudinem per flores cerâ adificans.
 Ne maneat celebs, ut non incelebris pereas.
 Da aliquid naturæ & ipse gigne rursus ut genitus es, 165
 Ne prostituas Conjugem, tuos liberos polluens.
 Non enim procreant filios similes adulterini lecti,
 Ne verca ne tangas alteros liberos parentis.
 Ut matrem honora, quæ matris vestigia graditur.
 Neq̄ sororis in evitandum venias lectum. 170
 Neq̄ cum concubinis Patris concubitu commiscearis.
 Neq̄ mulier corrumpat fetum Embryonē intra alvū,
 Neq̄ paries Canibz abjiciat, vulturibusq̄ lacerandū.
 Neq̄ quis in uxorem gravidam manum injiciat.

177 Μῆδ' αὐ παιδογόρον ποτὲ τέμνειν ἄρσενά κῆρον
 Μῆδ' ἀλόγοις ζώοις βατήρον εἰς λέχθ' ἐλθεῖν.
 Μῆδ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰχμητοῖς λεχέεσσι.
 Μῆ παρὰ βῆς εὐνάς φύσεως εἰς κύπερον ἄβυσμον.
 Οὐ δ' αὐτοῖς ἀνδρῶν ἄρσιν συνέβαδεν εἰς εὐνῶν.
 180 Μῆ δὲ πηλύτεροι λέχθ' ἀνδρῶν μιμήσαντο.
 Μῆδ' εἰς ἔρατ' ἀγαπᾷς ἀπὸς ῥόβου ἀνάθετον,
 Οὐ γὰρ ἔρατος θεός ἐστι, παῖθ' δ' αἰδήλον ἀπάντων.
 Μῆ δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ θύμια βαινέιν.
 Στέργε τέλω ἀλόχου πὶ γὰρ ἠδύτερον καὶ ἄρειον,
 185 Ἡ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φερέη φίλα γῆρατ' ἄρει,
 Καὶ ποῖος ἢ ἀλόχου, μῆδ' εὐπέση ἀνδρα νεῖκθ'.
 Μῆδὲ πὶς αἰνήσειε βίη κούρησι μιγείη.
 Μῆδὲ γυναῖκα κακῶν οἰκοῖσιν οἴσιν ἄγειε.
 Λατρεύεις δ' ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἴνεκα φερέης.
 190 Ἰππῶν δ' εὐγενέας διζέει μῆν κατὰ οἶκον,
 Ταύρους δ' ὑψητένοτας, ἀπὸρ σκυλαῖκων παναγρεῖας,
 Γῆμα δ' ὅση ἀγαθὴν ἐριδαίνοντο ἀφρονέοντες,
 Οὐ γὰρ γυνὴ κακὸν ἀνδρὶ ἀπαναίνεται ἀφρονέοντα.
 Μῆ δὲ γάμῳ γάμον ἄλλου ἀγῆς, ἐπὶ πῆματι πῆμα.
 195 Παισὶ δὲ μὴ χαλεπαίνε τοῖς, ἀλλ' ἠπιθ' ἴδι.
 Ἡν δὲ πὶ παῖς ἀλίτη, κωλυέτω ἕνα μήτηρ,
 Ἡ καὶ πρεσβύτατοι γρηῆς, ἢ δημογέροντες.
 Μῆ μῆ ἐπ' ἄρσενι παιδί τρέφειν χαίτην πλοκαμίδθ'.
 Μῆ κορυφῶν πλέξης, μῆδ' ἄμματα λοξὰ κορυμβῶν.
 200 Ἀρσενῶν ὅσθ' ἐπέοικε κόμη, χλιδαὶ δὲ γυναιξί.

Παιδὸς

Rursum nec facundum unquā castres virum juvenē, 175
 Neq; cū irrationalibus animalib; scansoriū lustrum
 Neq; deformes uxore in impudicis lectis. (ascendas.
 Ne trāsgradiaris amores naturales in Venerē illicitā,
 Neq; cum ipsis maribus mas padas in Cubile.
 Neq; aliquem mulieres concubitiū virorū imitentur, 180
 Neq; in amorem mulieris totus tuas immoderatum,
 Non enim amor Deus est, verum passio noxia omniū.
 Nec vero fratrum narum uxorum in strata conscendas.
 Dilige tuam conjugem: quid enim dulcius & melius?
 Quā ubi viro mulier grata faveat, ad senectutē usq; 185
 Et Vir uxori, neq; intercitat utrinq; rixa.
 Neq; quis non initis sponsalibus vi puellis misceatur.
 Ne Faminam malam in ades tuas ducito,
 Servies (sic) uxori exitiosam propter dotem.
 Equos generosos quærere quidem per domum, 190
 (Et) tauros superbos, propter catulos feroces,
 Ducere vero non probam Concertamus amentes,
 Nec mulier malum virum recusabit diu vitē existentē.
 Connubio Connubiū aliud ne jungas, damno damnū.
 Liberis ne sis acerbis tuis, sed mitis esto. 195
 Si vero quid puer deliquerit, compeecat filium mater,
 Aut etiam seniores natu, aut ob senectutem honorati.
 Ne in mare puero alas comam cincinnorum,
 Ne (Capillorum) summitatem connectas, neq; nexu
 obliquos verticis.

Viros non decet casaries, cincinni vero mulieres. 200

B 4

Pueri

Παιδὸς δὲ εὐμόρφῃ φρεσὶν νεότησιον ὤρω.
 Πολλοὶ γὰρ λυσῶσι πρὸς ἄρσενά μίξιν ἔρω)Ⓞ.
 Παρθενικὴν δὲ Φύλασσε πολυκλείσις θαλάμοισι.
 Μηδὲ μιν ἄξει γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι εἰσάσης.
 205 Κάλλ)Ⓞ δυσήρητον ἔφου παίδων τοκέεσσι,
 Ζυγνέσιν Φιλότητῃ νέμοις, ὅσιν θ' ὀμόνοια.
 Αἰδεῖσθαι παλιοκροτάφου, εἴκειν δὲ γέροντι,
 Ἐδρῆς καὶ γερῶν πάντων, γενεῇ δὲ ἀτάλαντον,
 Πρεσβυῖ ὀνήλικα πατρὸς ἴσαις πιᾶσι γέροντι.
 210 Γασρὸς ὀφειλόμην δασμὸν παρέχευε γέρωντι.
 Δέλω τεκτὰ νέμοις, ἵνα τοι κατὰ θυμὸν εἴη.
 Σπύγματῃ μὴ γράψῃς ἐπνειδίζων γέρωντι.
 Δῆλον μὴ βλάβῃς τι, κακηγορέων πρὸς ἀνακτῆ.
 Λάμβανε καὶ βελλῶ πρὸ οἴκετ' εὐφρογνέων)Ⓞ.
 215 Ἀγνεῖαι ψυχῆς, τὲ σώματός εἰσι κατάρμοι,
 Ταῦτα δικαιοσύνης μυθήρια, οἷα βισῦντες,
 Ζωῶν ἐκτελείοιτ' ἀγαθὴν μέγρι γῆρα)Ⓞ εἰδῶ.

ΤΕΛΟΣ ΤῶΝ ΤΟῦ ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ
 ἑπιῶν, καὶ θεῶ δόξα.

ΘΕΟ-

Pueri formosi serua juvenile tempus,
Multi enim rabie Corripiuntur in masculã commix-
tionem amoris.
Virginem serua benè clausis thalamis,
Neq̃ eam usq̃ ad nuptias præ foribus spectari sinas.
Pulchritudo puerorũ difficilis est seruatu parentib9, 205
Cognatis amicitiam declara, sanctamq̃ concordiam.
Venerare canos, cede vero senioribus,
Sede & omni honore, natu vero æqualem,
Senem Coætaneum patris similibus honoribus orna.
Ventris debitam portionem præbe seruis. 210
Seruo ordinata des, ut obsequiosus sit.
Stigmata ne inscribas, contumeliis afficiens famulũ.
Seruum ne ladas aliqua in re, deferens apud regem,
Accipe & Consilium à domestico prudente.
Expiationes animæ [&] corporis sunt lustrationes 215
Hæc iustitia arcana, qualiter viuentes,
Vitam degant felicem, ad senectutis limen usq̃.

Finis Carminum Phocylidis,
 Et DEO GLORIA.

B 5

THEO-

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ THEOGNIDIS

ΤΟΤ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΕΓ-
ΓΕΙΑΚΑΙ.

Ω Ανα, Δητῆς ἕε, Διὸς τέκνον, ἔποτε σεῖο
 Λήσμαι δὲ χόμῳ, ἔδ' ἄπο παυόμῳ
 Ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον τε, καὶ ὕστατον, ἐν τε μέσοισι
 Λεῖσω, σὺ δὲ μὲν κλύθι, καὶ ἐσθ' ἄρα διδῶ.
 Φοῖβε ἀνάξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Λητῶ
 Φοῖνικον ῥαδιῆς χερσὶν ἐφαψαμένη,
 Ἀθηνάτων κάλλιπον, ἔπι τροχοειδεῖ λιμνῇ,
 Πᾶσα μὲν ἐπλήθη Δῆλον ἀπειρεσίῃ
 Οδυῆς αὐβροσίης, ἐγέλασε δὲ γαῖα πελώρη,
 Γῆθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἄλος πολίης.
 Ἀρτεμι θεοφόνῃ, ἴσχυατερ Διὸς, ἦν Ἀγαμέμνων
 Εἴσαθ', ὅτ' ἐς τροίην ἔπλεε ναυσὶ Ἰοῦς,
 Εὐχομένω μοι κλύθι, κακὰς δὲ δότ' κῆρας ἄλαλκας
 Σοὶ μὲν τῆπο, θεὰ, σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα.
 Μῆσαι καὶ χάρειτες, κῆρας Διὸς, αἴποτε κάδυσ
 Ἐς γάμον ἐλθῆσαι, καλὸν αἰεῖσ' ἔπ' ὄν.
 Ὅπῃ καλὸν Φίλον ἔστι, τὸ δὲ ἔ καλὸν ἔ Φίλον ἔστι,
 Τῆτ' ἔπ' ὄν Ἀθηνάτων ἦλθε Διὰ σμᾶτων.
 Κύρνε, σοφιστομῶν μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἔπι κείδω
 Τοῖς δὲ ἔπ' εἰσι, λήσῃ δὲ ἔποτε κλεπτομένη
 Οὐδέ τις ἀλλάξῃ κακίον τῶν ὄλῃ παρῶντων,
 Ὡδε δὲ πᾶς ἐρέει, Θεογνίδον ἔστιν ἔπη

MEGARENSIS SEN-
TENTIÆ ELEGIACÆ.

O Rex Latona fili, Jovis proles, nunquam tui
 Obliviscar exordiens, neq; finiens:
 Sed semper primumq; & ultimum, inq; mediis
 Canam, tu autem me audi, & bona da.
 Phoebe rex, quando equidē te dea peperit veneranda
 Palmā teneram manibus amplexata, (Latona,
 Immortalium pulcerrimum, in rotunda palude:
 Tota quidem impleta est Delus ingens
 Odore divino, risu vero terra prodigiosa,
 Gavisusq; est profundus pontus maris albicantis.
 Diana fericida, filia Jovis, quā Agamemnon
 Placavit, quādo in Trojā navigabat navibus
 Precantē me audi, mala autē fata expelle: (velocib; &
 Tibi quidem hoc, Dea, parvum, tibi vero ma-
 gnum (est)
 Musa & Gratia, filia Jovis, qua quondam Cadmi
 Ad nuptias profecta, pulcrum cecinistis carmen:
 Namq; est pulcrū, est amicum: q; non est pulcrū, non
 Hoc carmē immortalia vñit per ora (amicū est.
 Cyrene, docenti quidem tibi signum imponatur
 His carminib; latebit enī nunquā si furripiatur.
 Neque quisquam mutabit peius, bonum quod adsit,
 Sic vero quisq; dicet, Theognidis sunt carmina
 Mega-

- Τῆς Μεγαρέως, πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπων ὀνομασθεῖς,
 Ἀσῆσιν δὲ ἔγω πᾶσιν ἀδεῖν θύαμαι.
 25 Οὐδὲν θυμασὸν Πολυπαίδη, εἰδὲ γδ ὁ Ζεὺς
 οὐδ' ὕων πάντως ἀιδάνη, εἰδ' ἀνέχων.
 Σοὶ δὲ ἐγὼ εὖ Φρογέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτὸς,
 Κύρῳ δὲ τῶν ἀγαθῶν, πᾶσις ἔτ' ἐὼν, ἔμαθον.
 Πέπυσσο, μὴδ' αἰχρεῖσιν ἐπ' ἔργμασι, μὴδ' ἀδίκουσι
 30 Τιμᾶς, μὴδ' ἀρεταῖς ἔλκεο, μὴδ' ἀφενός.
 Ταῦτα μὲν ἔγως ἴδι. Κακοῖσι δὲ μὴ προσμίλη
 ἀνδρασίην, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεθ.
 καὶ μὲν τοῖσιν πῖνε, καὶ ἔσθιε, καὶ μὲν τοῖσιν
 ἴξε, καὶ ἀνδρασι τοῖς, ὧν μεγάλη θύναμαις.
 35 Ἐσθλῶν μὲν γδ ἅπ' ἐσθλαῖ μαθήσεαι, λῶ δὲ κακοῖσι
 Συμμιχθής, δόπολεις καὶ τὸν εἰόντα νόον.
 Ταῦτα μαθῶν ἀγαθοῖσιν οἰμίλεε, καὶ ποτε φήσεις
 εὖ συμβεβῆκεν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.
 Κύρνε, κύφ πόλις ἦδε, θεδοικα δὲ, μὴ τέκη ἀνδρα
 40 εὐθυτήρα κακῆς ὑβρίσθ' ὑμετέρης.
 Ἀσοὶ μὲν γδ, εἴθ' οἶδε σιόφρονας, ἠγεμόνες δὲ
 τετραφάλαγ πολλὰ λῶ ἐς κακότηθα πεσέν.
 οὐδεμίαν πω Κύρῳ ἀγαθὸν πόλιν ὄλεσαν ἄνδρες,
 ἀλλ' ὅταν ὑβρίζων τοῖσι κακοῖσιν αἰδῆ.
 45 Δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκουσι διδώσιν
 οἰκείων κερδῶν εἵνεκα, καὶ κερᾶτιθ.
 Ἐλπεο μὴ θερῶν κένην πόλιν ἀτρεμεέσθ.
 μὴδ' εἰ νῦν κείτα πολλῆ ἐν ἡσυχίῃ.

- Megarensis, omnes quidem inter homines celebris :
 Civibus vero nondum omnibus placere possum.
 Nil mirum, (ὁ) Polypada : neque enim Jupiter 25
 Neque pluens omnibus placet, neq; abstinens.
 Tibi vero ego benevolus præcepta dabo, qualia ipse,
 Cyrne, à bonis (viris,) puer adhuc existens, didici.
 Sapito : neque turpibus ex factis, neque injustis
 Honores, neque potentiam trahere, neque divitias. 30
 Hæc quidem sic scito. (Cum) malis vero ne versare
 Viris, sed semper (cum) bonis conversare.
 Et cum eis bibe & comede, & cum eis
 Sede : & place illis, quorum magna potestas (est.)
 A bonis enim (viris) bona disces : si vero malis 35
 Commiscearis, perdes & quam habebas mentem.
 Hæc cum didiceris, cum bonis conversare, & ali-
 Bene consulere amicis me. (quando dices,
 Cyrne, uterum fert civitas hæc, timeo autem, ne pa-
 Correptorem mala insolentiae vestrae. (riat virū 40
 Cives enim, adhuc illi (sunt) modesti. Præfetti vero
 Versi sunt multam in nequitiam cadere.
 Nullā unquā Cyrne boni civitate perdiderūt viri,
 Sed quando contumeliosus esse malis placuerit,
 Populumq; corruerint, judiciorūq; injustis dederint, 45
 Propriorum lucrorum causa & potentia :
 Spera non diu illam civitatem quietam fore,
 Esi nunc manes multa in quiete :

50 Εὐτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι Φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γρηταί.
 Κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
 Εκ τῶν γδ γίσις δεῖ, καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν,
 Μέναραχθ' δὲ πόλις μὴ ποτε τῆδε αἶδοι.
 Κύρνε πόλις μὲν ἐστ' ἡδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
 Οἱ παρ' ἑσ' ἔτε δικας ἤδ' ἔσαν, ἔτε νόμους.
 55 Ἀλλ' αἰυφι πλοῦρησι δορθὸς αἰγῶν κατέτριβον,
 Ἐξω δὲ ὡς ἔλαφοι, τὴν δὲ εἰέμοντο πόλιν.
 Καὶ νῦν εἰσ' ἀγαθῶν Πολυπαίδη, οἱ δὲ περὶ ἐσθλοῖν
 Νῶν θελοῦ. Τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
 Ἀλλήλας δὲ ἀπατῶσιν, ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
 60 Ὡς τε κακῶν γνώμας εἰδότες, ἔτ' ἀγαθῶν.
 Μηδένα τῶν δὲ Φίλον ποιεῖ Πολυπαίδη αἰσῶν
 Εκ θυμῶ, χρεῖης εἵνεκα μηδεμίας.
 Ἀλλὰ δόκη μὲν πᾶσιν διτὸ γλώσσης Φίλθ' εἶναι,
 Κεῖνα δὲ συμιζῆς μηδενὶ μηδ' ὀπιῶν
 65 Σπαρδαῖον γνώση γδ οἰζυρῶν Φρένας ἀνδρῶν,
 Ὡς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἔτ' ἔδειμα,
 Ἀλλὰ δόλως, ἀπάτης τε, πολυπλοκίας τ' ἐφίλησεν
 Οὕτως, ὡς ἀνδρες μηκέτι σωζόμενοι.
 Μὴ ποτε Κύρνε κακῶ πῖσυνθ' βλάσσει σὺν ἀνδρῶν,
 70 Εὐτ' ἂν σπαρδαῖον πεῖγμα ἐθελῆς τελέσαι.
 Ἀλλὰ μετ' ἐσθλοῖν ἰών. Βελάσει πολλὰ μογήσασθαι
 Καὶ μακρὴν ποσσὶν κύρην ὁδὸν ἐκτελέσας.
 Πρῆξιν μηδὲ Φίλοισιν ὅλως ἀνακρίνεο πᾶσι
 Πᾶσι τοι πειλῶν πῖσυν ἔχου νόον.

πᾶσι

Cum malis amica viris haec fuerint,
 Lucra publico cum malo venientia. 50
 Ex his enim seditio est, & incestina cades virorum,
 Rex vero civitati nunquam illi placeat.
 Cyrne civitas quidem adhuc, haec civitas (est) popu-
 Qui prius neq; jura noverant, neq; leges. (li aut alij,
 Sed circum latera pelle caprarum atterebant: vitati: 55
 Foris autem, tanquam cervi, hanc depascobatur ci-
 Et nunc sunt boni (ὁ) Polyperda at (qui) prius boni
 (erant)
 Nunc mali (sunt.) Quisnam haec ferret respiciens?
 Se invicem autem decipiunt, alij alios ridentes,
 Neq; malorum rationes cognoscentes, neq; bonorum. 60
 Neminem horum amicum facit (ὁ) Polyperda civium
 Ex animo, utilitatis causa alicujus
 Sed videaris quidem omnibus lingua amicus esse,
 Rem vero communices nemini ullam
 Seriam. Cognosces enim improborum mentes virorum. 65
 Quod ipsis in factis fides est nulla:
 Sed dolos, deceptionesq; versutiasq; dilexerunt
 Sic, ut viri non amplius incolumes.
 Nunquam Cyrne improbo fidens consulta cum viro,
 Quando seriam rem volueris facere: 70
 Sed ad probum profectus, consulta multum laborans,
 Et longum pedibus Cyrne iter peeragens.
 Rem vero ne amicis omnino commuica cum omnib.
 Pauci sane e multis fidelem habent mentem.
 Paucis

75 Πάυροισιν πίσυνος· μεγάλη ἀνδράσιον ἐργ' ἄπαιχίης
 Μήποτ' ἀνήκεσον Κύρνε λάθης ἀνίην.
 Πισὸς ἀνὴρ χρυσὸν τε καὶ ἀργύρεον ἀντερούσασθ
 Ἀξίος ἐν χαλεπῇ Κύρνε διχοστασίῃ.
 Πάυρος εὐρήσεις Πολυπαδαὶ ἀνδρας ἐταίρους
 80 Πισὸς, ἐν χαλεπῶσι πειρήμασι γιγνομένων·
 Οἴπνες ἀν' τομιῶεν, οἰώφρονα θυμὸν ἔχοντες,
 Ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.
 Τὸς δὲ ἐχ' εὐρήσεις διζήμων, ἐδ' ἐπι πάντας
 ἀνθρώπους, ἕς ναῦς μὴ μία πάντας ἀγοί,
 85 Οἶσιν ἄπαι γλώσση τε, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεται
 Διδῶς, ἐδ' αἰσχρὸν χεῖρ' ἄπαι κέρδ' ἀγαθῆ.
 Μὴ μ' ἔπεται μὴ σέργε, νόον δὲ ἔχε, καὶ φρένας ἄλλοι
 Εἴ με φίλεις, καὶ σοι πιστὸς ἔνεστι νόος.
 Ἡ με φίλεις, καθαρὸν γέμων νόον, ἢ μὴ δόποιεπῶν
 90 Ἐχθραὶ, ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμων.
 Ὅς δὲ μὴ γλώσση δὲ χ' ἔχει νόον, ἔτ' ἐταίρος
 Δεινὸς Κύρνε, ἐχθρὸς βέλτερος, ἢ φίλος ὦν.
 Εἴ τις ἐπαινεῖ σε πόσον χρόνον, ὅσον ὄρωγῃ,
 Νοσφιαθεὶς δὲ ἄλλῃ γλώσσαν ἴησι κακῆν·
 95 Τοῖστίς τοι ἐταίρος ἀνὴρ φίλος ἔπι μάλ' ἐδ' ἰσῶς
 Ὅς κ' εἶπῃ γλώσση λῶσει, φρονεῖ δὲ ἔπειρα.
 Ἀλλ' εἴη τοῖστίς ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἐταίρον
 Γνωσκόων, ὄργην, καὶ βαρυνὸν ὄντα φέρει
 Ἀντὶ κασιγνήτη. Σὺ δὲ μοι φίλος τευτ' ἐνὶ θυμῷ
 100 Φράξο, καὶ ποτὲ μὴ μνήσται ἐξοπίσω.

Paucis fidens magnas viris res aggredere:
Ne forte insanabilem Cyrne accipias dolorem.
Fidelis vir auro & argento rependi
Dignus (est) in molesta Cyrne seditione.
Paucos invenies (o) Polypada viros amicos
Fideles, in difficilibus rebus persistentes:
 80 *Qui ausing, concordem animum habentes,*
Aequae bonorum malorumq; participes esse.
Hos vero non invenies quarens, neq; inter omnes
Homines, quos navis non una omnes agit,
Quibus in lingua & oculis inest
 85 *Pudor: neq; ad turpem rem quaestus agit.*
Ne me verbis quidem coles: mentē autē habe; & pra-
Si me amas, & tibi fidelis inest mens (cordia alioi,
Aut me ama, pura afferens mentē: aut me refugiens,
 90 *Odio prosequere, manifeste contentionē suscipiens.*
Qui vero unice lingua dupliciter habet mentem,
hic amicus
Gravis Cyrne, inimicus melior, quam amicus
existens.
 95 *Si quis laudabit te tanto tempore, quanto viderit (te,*
Separatus vero (a te) alio linguam mittit malā:
Talis profecto sodalis vir, amicus (est) nō valde bo-
Qui dixerit lingua optima, cogitat autē alia. (nō)
 100 *Sed sit talis mihi amicus, qui amicum me*
Cognoscens iracundiam, & gravem (me) existen-
Pro fratre. Tu autē mihi haec in animo (tem, ferat.
Considera, & aliquando mei memineris in posterū.
 C Nullus

Μηδεις σ' ἀιθρώπων πείση, κακὸν ἄνδρα Φιλῆσαι
Κύρνε, τίδ' ἐς' ὄφελος κείνῳ ἀνὴρ Φίλος εἴη
Οὐτ' αὖ σ' ἐκ χαλεπῶ πόνου ῥύσαιτο, καὶ αὐτῆς
Οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων, τὸ μετὰ δὲν ἐθέλη.

105 Δειλὸς δ' εἴ ἐυ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστὶ

Ἴσον καὶ παείρειν πόντον ἄλως πολίης.

Οὔτε γὰρ αὖ πόντον παείρειν, βαρὺ λήϊον αἰῶος

Οὔτε κακῆς ἐυ δειῶν, ἐυ πάλιν αἰπλαίβοις.

Ἀπλησον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον, ἡ δ' ἐν αἰμαρτίας,

110 Τῶν περὶ δὲν πάντων ἐκκέχυται Φιλότης.

Οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παύοντες

Μνημα δ' ἔχουσι ἀγαθῶν, καὶ χάριν ἐξοπίσω,

Νῆποτε τὸν κακὸν ἄνδρα Φίλου ποιεῖσθαι ἐταίρου

Ἄλλ' ἢ καὶ ἴδωγεν, ὥστε κακὸν λιμένα.

115 Πολλοὶ τοὶ ποσειῶ καὶ ῥωσῶ εἰσὶν ἐταῖροι

Ἐν δὲ σπυδαίῳ πείσματι κρυπτότεροι.

Κιβδηλῆ δ' ἀνδρὸς γυναιὶ χαλεπώτερον εἶδεν

Κύρνη, εἰ δ' εὐλαβίης ἐστὶ πάλιν ἡλέωντος

Χρυσῆ κιβδηλοῖο καὶ δαγύρας ἀχαιῶ ἄτη

120 Κύρνε, καὶ ἐξότρειν ῥάδιον ἀνδρὶ σοφῷ.

Εἰ δὲ Φίλος τόσῳ ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσι λέληθε,

πυθῶνος ἔων, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἤτορ ἔχῃ

Τῆτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσι,

καὶ γυναιὶ πάντων τῶν ἀνιέρτατον

125 Ὡς γὰρ αὖ εἰδείης ἀνδρὸς νόον, ἔτε γυναικός,

Πρὶν πειραθεῖνης ὡσπερ ἰσοζυγίας.

Nullus hominū persuadeat, improbiū virum amare

Cyrne, quae enim est utilitas, ille vir amicus si sit?

Neq; te ex gravi labore libera veris & detrimen- 105

Neq; bonum habens, illius (te) participem facere
voluerit.

Improbis vero beneficienti vanissima gratia est:

Porinde (est) ac seminare pontum maris albi.

Neq; enim pontū seminans, profundā segetē metas:

Neq; malis beneficiens, beneficium vicissim acci- 110
pias ab eis (uno aberkavis,

Inexplebile enim habent improbi mentē, si vero (in)

Superiorum omnium effusa perit amicitia.

At probi plurimum fruuntur beneficio accepto:

Memoriam autē habent beneficiorū, & gratiā po-

Nunquam malum virum, amicū fac sodalem: (sic 115

Sed semper fuge, tanquam malum portum,

Multī sane potius & cibi sunt amici:

In seria autem re pauciores (sunt amici.)

Fucato vero viro cognitu difficilius nihil (est)

Cyrne, neque cautionis est majoris. 120

Auri adulterini & argenti intolerabile detrimentū

Cyrne, & invenire facile (est) viro sapienti.

Si autem amici mens viri in pectoribus latuerit,

Tenuis existens, dolosum vero in praecordiis cor

Hoc Deus fucatisimum fecit hominibus, (habeat: 125

Et cognitu omnium hoc difficilimum,

Non enim poteris cognoscere viri mentem, neq; fa-

Prius quam tenta veris ceu jumentum. (mīn,

- Οὐδέκεν εἰκάσασις, ἄσπερ ποτ' ἐς ὤριον ἐλθῶν,
 Πολλάκι γδ γνώμιμ' ἕξαπατῶσ' ἰδέαι.
 Μῆτ' ἄρετῆν εὐχῆ Πολυπαίδῃ ἕξοχθ' εἶναι.
 130 Μῆτ' ἄφειθ', μένον δ' ἀνδρὶ γνῶιτο τύχη.
 Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἀμεινον
 Ἐπλετο, τοῖς ὅσῃ Κύρνε μέμηλε δική.
 Οὐδεὶς Κύρῳ ἄτης καὶ κέρδεθ' αἶπθ' αὐτός.
 Ἄλλα θεοὶ τῶν δώτορες αἰμοφωτέρων.
 135 Οὐδὲ πρὸς ἀνθρώπων ἐργάζεταί, ἐν φρεσὶν εἰδώς,
 Ἐς τέλος εἴ τ' ἀγαθὸν γίγνεται, εἴτε κακόν.
 Πολλάκι γδ δοκέων θῆσεν κακόν, ἐσθλὸν ἔθηκε.
 Καί τε δοκῶν θῆσεν ἐσθλόν, ἔθηκε κακόν.
 Οὐδὲ τῶ ἀνθρώπων ᾠδραγίνεται, ὅσ' ἐθελήσει.
 140 Ἰαχθ' γδ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.
 Ἀνθρώποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες γδὲν.
 Θεοὶ δὲ κ' σφότερον πάντῃ τελῶσι νόον.
 Οὐδεὶς πῶ ξείνον Πολυπαίδῃ ἕξαπατήσας,
 Οὐδ' ἰκέτην θνητῶν, ἀθανάτους ἔλαθε.
 145 Βύβλο δ' εὐσεβέως ὀλίγοις σὺν χηρήμασιν οἰκεῖν,
 Ἡ πλῆστειν, ἀδίκως χηρήματ' αἰσάμενθ'·
 Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδω πᾶσ' ἄρετῆσι.
 Πᾶς δέτ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκῃθ' ἐών.
 Χρήματ' μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν.
 150 Ἡ δ' ἄρετῃ ὀλίγοις ἀνδράσι Κύρῳ ἔπετα.
 Ἴβρεν Κύρνε θεὸς πᾶντων κακόν ᾠπάσεν ἀνδρῶν,
 Οὐ μέλλῃ χόρῳ μνηστῆρας θέμεναι.

Τίτι

Neq̄ poteris conjectare, tanquam aliquando tempe-
 sti vè profectus,

Sæpe enim animum fallunt species.

Neque potentia opta (ὁ) Polypæda (te) eximium esse,

Neq̄ facultatibꝯ dūtaxat autē viro assit fortuna. 130

Nihil in humanis patre & matre melius

Est, quibus sanctum Cyrne cura est jus.

Nemo Cyrne damni & lucri causa ipse (est :)

Sed dii horum datores amborum.

Neq̄ quispiam hominū facit, in præcordiis intuitꝯ, 135

In finem, an bonum fiat, an malum.

Sæpe enim putans (se) facturū malum, bonum fecit:

Et putans (se) facturam bonum, fecit malum.

Neq̄ cuiquā hominū adveniunt, quæcunq̄ voluerit:

Impediunt enim gravis fines impossibilitatis. 140

(Nos) homines autē vana existimamꝯ, sciētes nihil:

Dij vero secundum suam omnia perficiunt mentē.

Nemo unquā hospitem (ὁ) Polypæda qui sefellerit,

Atque supplicem mortalium, immortales latuit.

Fac malis autem justè paucis cum facultatibus vi- 145

Quam dives esse, injustè opes adeptus: (vere,

In justitia autem comprehensim omnis virtus inest:

Omnisq̄ vir bonus [est] Cyrne, justus qui est.

Divitias quidem demon etiā improbissimo viro dat

Sed virtus paucos viros Cyrne comitatur. 150

Injuriam Cyrne Deus primum malum dedit viro,

Cujus futurus est locum nullum ponere:

Τίτη τί κόρη ἔβην, ὅταν κακῶ ὄλεθ' ἐπιταί
 Ανθρώπων, καὶ ὅταν μὴ νόθ' ἀρπῶ ἦ.
 155 Μὴ ποτὶ μοι πενήν' ἱμοφύξῃ, ἀνδρὶ χαλεφθεῖς
 Μηδ' ἀχεμισσύνω Κύρνε κακῶν πρὸς φέρεις,
 Ζεὺς γάρ τοι τὸ πάλαιον ἀπὸρρέπει ἄλλοτε ἄλλω.
 Ἄλλατε μὲν πλεῖστα, ἄλλατε δὲ εἰδὲν ἔχειν.
 Μὴ ποτε Κύρην ἀγορῆσθ' ἐπὶ μέγα, οἷδε γὰρ εἰδῆς
 160 Ανθρώπων, ὃ πινύξ' ἡμέρας ἀνδρὶ τελεῖ.
 Πολλὰ τοι χρωῖται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δὲ ἐσθλῷ
 Οἷς τὸ κακὸν δοκεῖν γίγνεται, εἰς ἀγαθόν,
 Εἰσὶν δὲ οἱ βελή τ' ἀγαθῆ, καὶ δαίμονι Φαύλῳ.
 Μοχθηροί, τέλει δὲ ἐργασίην ἐχ' ἐπέτα.
 165 Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἔτ' ὄλβιος, ἔτε πενιχρὸς,
 Οὔτε κακὸς νοσφιν δαίμονι, ἔτ' ἀγαθός,
 Ἀλλ' ἄλλω κακόν ἐστι, τὸ δὲ ἀτρεκέες, ὄλβιος εἰδῆς
 Ανθρώπων, ὅπως ἐς ἡέλιος καὶ Ἰορῶ
 Ἐν δὲ θεοὶ πινῶσιν, ὃ καὶ μωροδιδυχοῖ ἀινεῖ.
 170 Ἀνδρῶν δὲ πωρῶν γίγνεται εἰδεῖα.
 Θεοῖς εὐχῶν, οἷς ἔτι μέγα κρατῶν, ἔπ' ἄτερ θεῶν
 Γίγνεται ἀνθρώποις, ἔτ' ἀγαθ' ἔτε κακά.
 Ἀνδρ' ἀγαθὸν πενήν, πάντων δαίμησι μάλιτα,
 Καὶ γῆρας πολὺν, Κύρνε, καὶ ἠπιάλει.
 175 Ἦν δὲ γῆν Φόροντα, καὶ εἰς μεγαλήτεα πέντον.
 Ρίπτειν, καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ' ἠλιβαίων.
 Πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενήν' δεδιδυμῶν, ἔτε π' εἰπεῖν,
 Οὔτ' ἐρῶν διώταται γλώσσα δὲ οἱ δέδετα.

ΧΡ

Parit profecto satietas injuriā, quādo improbū opes
 Hominem, & cui non mens sana sit. (secuta sine
 Nunquā mihi paupertatē perniciosam, viro iratus, 155
 Neq; egestatem Cyrne malam objice.
 Jupiter enim sane libram inclinat aliās alij, (bere.
 Interdum quidem discescere, interdū vero nihil ha.
 Nunquā Cyrne vendita verbū magnū: novit enim
 Homini, quid nox & dies viro perficiat. (nemo 160
 Multi quidē utuntur malis consiliis, numine autē dex.
 Quib; quod malū videbatur, cedit in bonū. (cro
 Sunt vero (alij) qui & consilio bono, & numine fini.
 Res gerunt, finis autem rebus non succedit. (stro
 Nemo hominum, neq; dives, neq; pauper, 165
 Neq; malus sine numine, neque bonus (est.)
 Aliud alij malum est, revera autē beatus nemo [est]
 Hominum, quos quos sol intuetur.
 Quem autem dii amant, & invidus laudat,
 Viri vero studium est nullum. 170
 Deos ora, quibus est magna potestas, nihil sine diis,
 Est hominibus, neq; bona, neq; mala. (magis,
 Virum bonū paupertas, quā aliā res omnes, domat
 Et (quā) senectus cana, Cyrne, & (quam) febris:
 Quam quidem (paupertatem) oportet fugere, & in 175
 immensum mare
 Projicere, & petras, Cyrne, contra altas. (dicere
 Omnis enim vir paupertate demittitur, neq; quicquam
 Neque facere potest: lingua vero illi ligata est.

C 4

Opor-

Κρή γδ ὁμῶς ἑπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
180 Δίξενδ' χαλεπῆς, Κύρνε, λύσον πενίης.
Τεθνάαι Φίλε Κύρνε πενιχρῶ βέλτερον ἀνδρῶν,
Ἡ ζῶειν χαλεπῇ τερούμηνον πενίῃ.
Κριὰς μὲν, καὶ οἷος διζήμετα, Κύρνε, καὶ ἰωπυῆ
Εὐχρέας, καὶ τις βέλεται ἐξ ἀγαθῶν
185 Βήσεδ' ἡμίαι θῆε κακὴν κακῆ εἰ μελεδαίνῃ
Ἐδλὸς ἀνὴρ, ἦν οἱ χεῖματα πολλὰ διδώ·
Οὐδεμία κακῆ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἀνοιτῆς
Πλάσις, ἀλλ' ἀφνειὸν βέλεται ἀντ' ἀγαθῆ.
Χρήματα μὲν τιμῶσι, καὶ ἐκ κακῆ ἐδλὸς ἔγχε·
190 Καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθῆ, πλάστι ἐμίξε γυῖ·
Οὕτω μὴ θαύμαζε γυῖ, Πολυπαῖδη, αἰσῶν
Μαυρεῶδ' σὺν γδ μίσγεται ἐδλὰ κακοῖς.
Αὐτὸς τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατρων ἐῖσαν,
Εἰς οἶκον ἀγεται, χεῖμασι πειρομένη,
195 Ἐνδοξῶ κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερῆ μιν ἀνάγκη
Ἐντύνῃ, ἥτ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.
Χεῖματα δ' ὦ δίοφεν, καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρῶν γῆνται,
Καὶ κατὰρῶς, αἰεὶ γδ μόνιμον τελέθῃ.
Εἰ δ' ἀδίκως ᾤσθ' ἀκαρὸν ἀνὴρ Φιλοκερδεῖ θυμῶ
200 Κτήσεται, εἰδ' ὄρωκ' παρ τὸ δίκαιον ἐλών,
Αὐτίκα μὲν τι φέρεται κέρδ' δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτῆ
Αὐτὸς ἔχρητο κακῶν, θεῶν δ' ἰπερέχεε νό·
Ἀλλὰ τὰ δ' ἀνθρώπων ἀπατᾶ νόον, εἰ γδ ἐπ' αὐτῶν
Γίνονται μάκαρες περήματ' ἀμπλακίης.

Αἰδ'

Oportet igitur simul super terrā & lata dorsa maris
Querere gravis, Cyrne, liberationem paupertatis. 180
Mori (ὁ) amice Cyrne pauperi melius est viro,
Quam vivere dura afflictum paupertate.
Arietes quidē, & asinos querimus, Cyrne, & equos
Generosus, & quisq; vult ex bonis (non renuit
Admittere: ducere autē malā uxore) mali viri filiā 185
Generosus vir, si ei pecunias multas dederit:
Nulla (femina) mali viri recusat esse uxor
Divitis, quin divitem videt (maritum) loco boni
Opes quidem aestimant: & ex malo (viro ortā) bo-
nus duxit uxorem.

Et malus ex bono (ortā) (cū) divitiis miscuit 190
Itaq; ne mirare genus (ὁ) Polypada civium (genus.
Labefactari: cum enim miscentur bona malis.
Ipse quidem hanc, cognoscens malo patre ortam esse,
In aedes (suas) ducit, opibus (illius) inductus,
Nobilis ignobilem, quandoquidem fortis ipsum ne- 195
Cogit, quae viri fecit miseram mentem. (cebsitas
Opes vero cui à Iove, & cum justitia viro fuerint,
Et integrè, semper quidem stabile est.
Si vero iniuste præter tēpus viri lucri cupido animo
Acquiret, sine jurejurando præter justum capiens; 200
Statim quidem ferre lucrum videtur, in finem vero
Rursū est damnū. Deorum enim superior est mēs.
Sed hac hominū fallunt mentem. Non enim super
Fiunt beati rei erroris.

C 5

Sed

205 Ἄλλ' ὁ μὲν αὐτὸς τίσε κακὸν χρέος, ὃ δὲ Φίλιππος
Ἀτλῷ ἐξοπίσω πασιὸν ἐπεκρέμασεν.

Ἄλλον δ' ἔκατέμαρψε δίκη. Θάνατος γὰρ αἰσθητός
Πρόθεν ὅππῃ βλεφάρεσι ἔζετο, κῆρα φέρων.

Οὐδείς τοι φάσκει Φίλιππον, καὶ πιστὸς ἑταῖρος

210 τῆς θεῆς Φυγῆς ὄβρι τὰτ' ἀνιηρότερον.

Οἴνόν τοι πίνειν παλαιὸν κακόν, ἡ δὲ τις αὐτὸν

Πίνῃ ὀπισημύτως, ἔ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλος κ' πάντας ὄψιςσεφε ποικίλον ἦθος

Ὀργὴν συμμίσγων, ἡ δὲ πν' ἕκαστος ἔχῃ.

215 Πυλῶν ὄργην ἔχει πολυπλόκη, ὃς ποτὶ πέτρῃ

Τῇ προσμιλήσῃ, τοῖσιν ἰδεῖν ἐφάνη.

Νῦν μὲν τῆσ' ἐφέπῃ, ποτὲ δ' ἀλλοῖσιν χροῖα γίνῃ

Κραιπνὸν τοι σοφίῃ γίνεταί εὐτροπίας,

Μηδὲν ἄγαν ἀχαλλεῖ, ταρασομύων πολιητῶν.

220 Κύρνε μέσσω δ' ἔρχῃ τλῶ ὁδόν, ὡπερ ἐγώ.

Ὅστις τοι δοκέῃ τὸν πλοῦστον ἰδμεναι εἶδέν,

Ἄλλ' αὐτὸς μὲν ποικίλα δῶκε ἔχει

Κεῖνος γ' ἄφρων ὄβρι, νόξ βεβλαμύσθ' ἐδῶκε

Ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ὀπισημῆτα.

225 Ἄλλ' ὁ μὲν σὺκέθελθ' κακοκερδείησιν ἐπεδῆ

Ἐῶδε δολοπλοκίαι μαῖσθον ἀπίστοι ἄδον.

Πλάτῃ δ' εἶδέν τερμα πεφασμύων ἀνθρώπων,

Οἱ γὰρ νῦν ἡμῶν πλείστον ἔχουσι βίον,

Διπλάσιον πλούτου. Τίς αὖ κορέσειεν ἀπανταί;

230 Χρηματῆ τοι θυητοῖς γίνεταί ἀφροσύνη.

Sed hic quidem ipse solvit malum debitum, ille vero 205

Noxam postea liberis appendit. (caris

Alium vero non apprehendit vindicta. Mors enim
impudens

Prius super palpebras sedebat, fatum afferens.

Nemo profecto exuli amicus & fidelis socius (est)

Exilio autem est hoc acerbius. (ipsum 210

Vinum sane potare multum, malum (est) si vero quis

Potarit prudenter, non malum, sed bonum (est.)

Cyrne amicos secundū omnes commuta varios mo-

Ingenium temperans, quod quisque habet. (res,

Polypi mentem obtine versipellis, qui ad petram, 215

Cui adhaerit, talis visu apparet.

Nunc quidē hac sequere, aliquando alig colore fias.

Celeris mutatio quidem sapientia est morum.

Neq̄ nimis indignare, cum perturbantur cives,

Cyrne: media autem perge via, quomodo ego. 220

Quisquis quidem putat proximum suum scire nihil,

Sed se ipse solum varia consilia habere:

Ille sanē amens est, mente privatus bona:

Aequē enim omnes varia scimus.

Sed hic quidem non vult turpes quaestus sequi: 225

Alteri vero, doli magis infideles placent.

Divitiarū autem nullus (est) finis certis hominibus,

Qui enim nūc ex nobis plurimas habet facultates,

Duplo augere (eas) properant. Quisnam saturave-

Opes quidē mortalibus sunt amentia. (vit omnes? 230

Ἄτη δὲ ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
Πέμψει τεργυμοῖσι. Ἄλλοτε ἄλλ' ἐξ ἑ-
Ακρόπολις καὶ πύργου ἑὼν κενεόφρονι δήμῳ.
Κύρην, ὀλίγης τιμῆς ἔμμορσεν ἑσθλὸς ἀνὴρ.
235 Οὐδέπ γε πρέπῃ ἡμῶν, ἅτ' ἀνδράσι σωζομένοισιν
Λύειν, ὡς πόλεως τείχη ἀλωσομένης.
Σοὶ μὲρ ἐγὼ πῆρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντου
Πωτήση, καὶ γῆν πᾶσαν ἀειρόμεν
Ρηϊδίως· Διόαις δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέασθῃ
240 Ἐν πάσαις, πολλῶν κείμεν ἐν σόμασι.
Καὶ σε σὺν ἀυλισκοῖσι λιγυροφύλοισι νέοι ἄνδρες
Ἐν κόσμῳ ἕρατοὶ καλὰ τε καὶ λιγέα
ἄσονται. Καὶ ὅταν διαφορῆς ἐπὶ κέλευσιν γαίης
Βῆς, πολυκωκύτεις εἰς αἶδα οὐρανῶν
245 Οὐδέ ποτ' εἰδὲ θανάτων διπολεῖς κλέου, εἰδὲ γὰρ λήσεις
Αφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα.
Κύρνε, καθ' ἑλλάδα γῆν σεωφάμεν, ἢ δ' ἀναθήσεις
Ἰχθυόεντα περὶ πόντων ἐπ' ἀτρέστερον,
Οὐχ ἴσπων νέτοισιν ἐφήμεν, ἀλλὰ σε πέμψῃ
250 Ἀγλαὰ μεσάων δῶρα ἰοσεφάνων.
Πᾶσι γὰρ, οἷσι μέμνηε, καὶ εἰσομένοισιν αἰοιδῆ.
Ἐσθ' ὁμῶς, ὄφρ' ἀν' γῆ τε καὶ ἠέλιου.
Αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης πρὸς σὲ τυχερὰν αἰδῆς·
Ἄλλ' ὡπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατάς.
255 Κάλλιον τὸ δικηγόρατον, λῶσον δὲ ὑγιαίνειν,
Πραγμα δὲ τερπνότερατον, εἴ τις ἕρα, τὸ τυχεῖν.

Ἰωπ

A te autem statim emerge, quam cum Jupiter
Mittet laborantibus, aliàs alius habet.
Arx & turris qui erat stulto populo,
Cyrne, modicum honorem consequitur bonus vir.
Neq; amplius decet nos, nimirum viros salvos, 235
Diruere tanquam civitatis mœnia expugnanda,
Tibi quidem ego alas dedi, cum quibus super immē-
Volabis, per terram omnem sublatus (sum mare
Facile: epulis verò & convivis aderis
In omnibus, multorum versans in oribus. 240
Et te cum tibiis canoris juvenes viri
In mundo amabiles, honesta & sœvania
Canent. Et postquam tenebrosas sub latebras terræ
Iueris, lucuosas in Divis domos:
Nunquã, ne mortuus (quidẽ) amittes gloriam, neq; 245
Immortale hominib; semper habens nomẽ (latebis,
Cyrne, per Græciam terram versans, & per insulas,
Pisoso transiens mari in sterili,
Non equorum tergis insidens, sed te mittent
Splendida Musarum dona violis coronatarum, 250
Omnibus enim, Quibus curæ est, & posteris carmen,
Eris cum, donec terra & sol (erunt.)
Ceterum ego modicam à te consequor reverentiam:
Quin tanquam posillũ puerum verbis me decipis.
Pulcerrimum (est id, quod est) justissimũ, optimum 255
verò est valere.
Res verò incundissima est id q̄ quis amat, assequi
Eque

Ἰσπῆ εἶναι καλὴ καὶ ἀεθλή, ἀλλὰ κακίστην
Ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τέτ' ἀνιερτάτην.
Πολλάκι δὴ μέλλουσι Δαρρήξασα χαλιῶν
260 Φόβου, ὡπιμένη τὸν κακὸν ἠνίοχον.
Οὐ μοι πίνεται οἶνός, ἐπεὶ ὡρᾷ παῖδι τερεῖνῃ
Ἄλλός ἀνὴρ κατέχῃ, πολλὸν εὖς κακίων,
Ψυχρὸν μοι ὡρᾷ τῆδε φίλοι πάντες τοκῆες,
Ὡδ' αἶμαδ' ἰδρῶς, καὶ με γῶσα φέρῃ.
265 Ἐνθα μέσση ὡρᾷ παῖδα λαβὼν ἀγκῶν ἐφίλησθαι
Δειρῶν ἢ δὲ τερεν φθέρῃετ' ἄπο ζώματός.
Γνωτὴ τοι πενή, καὶ ἀλλοτρίη περ ἔεσται.
Οὐτε γὰρ εἰς ἀγορῶν ἔρχεται, ἔτε δίκας.
Πάντη γὰρ τέλασσαν ἔχῃ, πάντη δὲ ὀπιμικτός.
270 Πάντη δ' ἐχθρᾷ ὡμῶς γίγνεται, ἐνθά περ ἢ.
Ἰσως τοι, τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις,
Γῆρας τ' ἐλόμβρον, καὶ νεότητ' ἔδοσαν.
Τῶν πάντων δὲ κακίστην ἐν ἀνθρώποις, θανάτῃ τε
καὶ πασῶν νέσων δεῖ πανηγύτῃ.
275 Παῖδας ἐπεὶ φρέσαιο, καὶ ἀριμνα πάντῃ ὡρᾷ φέρῃ
Χρημάτῃ δ' ἐγκαταθήῃ, πολλ' ἀνιερᾷ πατῶν,
Τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, κατὰρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
καὶ συγέσθαι. Ὡς περ πτωχὸν ἐπερχόμενον
εἰκὸς τὸν κακὸν ἀνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν.
280 Μνημίαν κατόπιν ἀζόμενον νέεσσην. (Ἰσπῆ)
Δειλῶ γὰρ τ' ἀπάλαμνα βεβῆται πύρα πολλ' ἀνελά
Παρ ποδῶς, ἠγεῖσθαι δ' ὡς καλὰ πάντῃ πθεῖ.

*Equa ego (sum) pulcra, & certatrix, sed pessimum
Virum fero, & mihi hoc molestissimum.
Sæpe profecto cogitavi e ringens frenum.
Fugere, excrucians malum aurigam. 260
Non mihi bibitur vinum, postquam ad puellam te-
Alius vir habitat, multo me peior, (neram
Fripidam mihi apud eam cari bibunt parentes,
Quare simul aquatur, & me lamentans fere.
Illic mediam (ipsam) puellam amplexus brachio, 265
osculatus sum*

*Collum: illa vero tenerum loquebatur ex ore,
Cognoscibilis (est) sane paupertas, & aliena existens
Neq; enim in forum venit, neq; judicium.
Ubiq; enim deterius habet, ubiq; & permista:
Ubiq; vero inimica simul est, ubicunq; fuerit. 270
Equaliter sane alia quidē dii mortalibus hominibus,
Senectutemq; gravem, & juventutem dederunt:
Omnium vero pessimum inter homines, mortemq;
Et omnibus morbis est nequius, (præbueris,
Liberos postquam educaveris, & necessaria omnia 275
Pecuniamq; reposueris multa molesta perpeffus,
Patre odio prosequitur, imprecaturq; (illi) interire,
Et execrantur, veluti mendicum super venientem.
Verisimile est malum virū male jura administrare,
Nullam in posterum reverentem deorum iram. 280
Improbo enim difficilia homini licet multa suscipere
Evestigio, cogitareq; quomodo res illa omnia faciet.
Civium*

Αἴτων μηδενί πιστός εἶναι, τίδα τόνδε πρόβαντα,
 μήθ' ὄρκου πίσυνος, μήτε συνημοσύνη.
 285 Μήδ' εἰ Ζῆν ἐθέλει παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
 ἔχουσιν ἀθανάτων, πιστὸν πθεῖν ἐθέλων.
 Ἐν γὰρ τοι πόλις ὧδε κακοφύργω ἀνδάνη ἔδεν,
 ὣς δὲ τὸ σῶσαι, οἱ πολλοὶ ἀνολοβόπεροι.
 Νῦν δὲ πᾶσι τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίγνεται ἐσθλά κακοῖσι
 290 Ἀνδρῶν, γίγνονται δὲ ἐκτραπέλοισι νόμοι.
 Αἰδώς μὲν γὰρ ὄλωλεν ἀναιδείῃ δὲ, καὶ ὄβρις
 Νικήσασσι δικίω, γῆν κ' ἅσασιν ἔχει.
 Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλὰ μιν ἕαπης,
 καὶ κρατερόν τ' ἔσθ' αἰετὶ ἀμικχανίη.
 295 Κωπῆλω ἀνθρώπων ἀγᾶν χαλεπώτετον ἄχθος,
 Φηγερόμηνος δὲ ἀδαῆς, οἷσι παρῆ, πέλεται.
 Ἐχθαίρεσι δὲ πάντες ἀναγκαιῆδ' ὀπιμιξίς
 Ἀνδρῶς τοιάτ' συμποσίω τελέθη.
 Οὐδ' ἐθέλει φίλος εἶναι, ἐπὶν κακὸν ἀνδρὶ γένηται
 300 Οὐδ' ὡς ἐκ γαστρὸς κύρνε μιᾶς γερόνης.
 Πικρὸς, καὶ γλυκὺς ἴσθι, καὶ δὲγαλέος, καὶ ἀπηνής
 Λάτρισσι, καὶ δμωσῶν, γέτασι τ' ἀγχιθύεσις.
 Οὐ χεῖρ κινυλλίσει ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀπρεμύσειν,
 τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔσ' ἂν ἐς ὄρθα λάβης,
 305 Οἱ κακοὶ δὲ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γερόνασιν.
 Ἀλλ' ἀνδρῶσι κακοῖς συνθέμενοι Φιλίην.
 Ἐργατὲ δέιλ' ἔμαθον, καὶ ἐπὶ δύσφημα, καὶ ὕβριον
 Ἐλπόμενοι κείνους πάντως λέγειν ἔτυμα.

Civium nulli fidelis existens pedem hunc progredere,
 Neq; jurejurando credulus; neq; pacto,
 Neq; si Jovem vult praeberere regem maximum 285
 Sponforem immortalium, pignora ponere volens.
 Nam in civitate ita maledica placet nihil,
 Quam (se) servare: vulgus infelicitus.
 Nunc vero proborum mala sunt bona improbis
 Virorum, suntq; perversis lex. 290
 Pudor quidem enī perire, impudētia autē, & injuria
 Superans justiciam, terram totam occupat.
 Neq; leo semper carnes comedit, quinimō ipsum
 Et fortem etiam existentem capite perplexitas.
 295 Garrulo homini tacere gravissimum onus (est,) 295
 Loquens autem imperitus, quibus cum est, oneri est:
 Oderuntq; (cum) omnes necessarius verò congressus
 Viri talis, convivio est.
 Neq; vult amicus esse, postquā malum viro evenerit.
 Neq; si ex utero Cyrene uno natus fuerit. 300
 Asper & dulcis esto, & morosus, & inimicus
 Famulis, & servis, vicinisq; propinquis.
 Non oportet obstrepere bonae vitae, sed ipsam quietā
 omittere.
 Malam autem movere, donec in recta constitueris.
 305 Mali non prorsus mali ex utero nati sunt:
 Sed (cum) viris malis ineuntes amicitiam.
 Factaq; improba didici, & verba maledica, & con-
 Sperans illos omnia dicere vera. (tumeliam
 Inter

Εν μὲρ σοσιόισιν ἀνὴρ πεπνυμένος ἴδιος
 310 Πάντα δέ μιν λήθην ὡς ἀπτόντα δούλη.
 Εἶδε φέρειν τὰ γελῶσα, ἴσηφι δὲ καρτερὸς εἴης.
 Γινώσκων ὄργην, ὡς τὴν ἕκαστος ἔχῃ.
 Εν μὲρ κωπομετρῶν μάλα κωνοίμαι, ἐν δὲ δικαίους
 Παύτων ἀνθρώπων εἰμι δικηρότατος.
 315 Πολλοὶ τοι πλεῖστοι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πέπονται.
 Ἄλλα ἡμεῖς τέττοις ἔδραμεν φέουετα
 Τῆς δρετῆς τὴν πλεῖστον· ἐπεὶ τὸ μὲρ ἔμπεδον αἰεὶ
 Χρήματα δὲ ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλοτος ἔχῃ.
 Κύρην ἀγαθὸς μὲρ ἀνὴρ γνώμῃ ἔχῃ ἔμπεδον αἰεὶ,
 320 Τολμᾷ δὲ ἐντὶ ἀγαθοῖς κείμενος, ἔντε κακοῖς
 Εἶδὲ θεὸς κακῶ ἀνδρὶ βίον καὶ πλεῖστον ὀπάσσει,
 Λφραίνων κακίῃν ἔδωκεν κατέχειν.
 Μὴ ποτὶ ὅππῃ σικμῶν ἀφράσσει φίλον ἀνδρὶ δότολέωσιν
 Πειθόμενος χαλεπῇ Κύρνε διαβολίῃ.
 325 Εἰ τις ἀμαρτωλῆσι φίλων ὅππῃ πάντι χολῶτο,
 Οὐ ποτὶ αὐτὸν ἀλλήλοισι ἄρθωμοι, ἔδὲ φίλοι
 Εἶεν. Ἀμαρτωλοὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
 Θνητοῖς Κύρνε, ἴσοι δὲ σὺν ἐθέλοισι φέρειν.
 Καὶ βραδύς εὐβελῶς εἶλεν ταχυῶ ἀνδρα, δεικνύων
 330 Κύρνε, σὺν εὐθείῃ ἴσαν δίκη ἀθανάτων.
 Ποιῶσιν ὡς περ ἐγὼ μέσσω ὁδὸν ἔρχομαι ποσὶ.
 Μὴ δ' ἐτέρωσι διδῶς Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.
 Μὴ ποτε φεύγοντ' ἀνδρα ἐπὶ ἐλπίδι Κύρνε φιλήσῃς
 Οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βᾶς, γίγνεται αὐτὸς ἐπι.

Μηδία

Inter sodales vir prudens esto:
 Omnia autem te latere tanquam absentem puta. 310
 Scito ferre ridicula: foris verò fortis sis,
 Cognoscens mores, quos quisq; habet.
 Inter insanos maxime in sano, sed inter justos
 Omnium hominum sum justissimus.
 Multi quidem diuites sunt mali, boni autem sunt 315
 Sed nos (cum) illis non commutabimus (pauperes).
 Virtutem diuitibus: quoniam illud quidem stabile (est)
 Opes vero hominum aliàs alius habet. (semper,
 Cyrne bonus: quidem vir animū habet firmū semper,
 Fortis vero (in) bonis positus, inq; malis. 320
 Si vero Deus malo viro facultates & diuitias dabit,
 Inspiciens malitiam non potest continere.
 Nunquam ob parvam causam amicum virum per-
 Credens gravi Cyrne calumnie. (dideris:
 Si quis peccatis amicorum in omni (re) irascatur, 325
 Nunquam inter se concordēs, neq; amici
 Poterunt esse. Peccata enim homines insequuntur
 Mortales Cyrne, dii vero non volunt ferre.
 Et lenis consulens cepit celerem hominem, sequens
 Cyrne, eam recta Deorum iusticia immortalium. 330
 Quietus, sicut ego, mediam viam ingredi pedibus:
 Neq; aliis tribuens Cyrne, (ea quæ sunt) aliorū.
 Nunquam exulem virum ob spem Cyrne osculaberis:
 Neq; enim domum regressus, est idem amplius.

D 2

Ne

335 Μηδέν ἄγαν ἄλδεν, πάντων μέσ' ἄριστα, καὶ ἔτι
Κύρῳ ἔξεις δρετῆν, ὡς τε λαβεῖν χαλεπόν.
Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δόξῃ τίσιν, οἱ μὲ Φιλεῦσι.
Τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον Κύρνε διωησόμενον.
Χ' ἔστωσ' αὖ δοκέοι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
340 Ἡ δ' ὀπισθὰ μὲν μοῖρα κίχη θανάτου.
Ἀλλὰ Ζεὺς τέλειόν μοι ὀλύμπιε καίριον ἐνχλῆ.
Δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν, καὶ τι παθεῖν ἄγαθόν.
Τεθναίνω δ', εἰ μή τι κακῶν ἐμπασμα μερμηρών
Εὐεργίμῳ, δόξῃς τ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας.
345 Αἴσα γὰρ ἔστωσ' ἔτι, τίσις δ' εἰ φαίνεται ἡμῖν
Ἀνδρῶν, οἱ ταῖμα χρεματ' ἔχουσι, βίη
Συλησάντες· ἐγὼ δὲ κῆρ' ἐπέροισι χαράδην,
Χειμαῖρ' ἄρ' ἔπι πᾶσι πάντ' ὀπισθὰ μὲν ἔτι.
Τῶν εἴη μέλαινα τίμα πῖν, ὅτι τ' ἐὼς δὸς ἄριστον
350 Δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νῦν τέλεισε τὰδε,
Ὡ δαίη πένη, τί μένεις προλιπέουσι παρ' ἄλλων
Ἀνδρῶν ἰέναι; τί δὲ δὴ μ' ὅσον ἐθέλοντα Φιλεῖς εἰ
Ἀλλ' ἴθι, καὶ δόμον ἄλλου ἐποίχεο, μὴ δὲ μεθ' ἡμῶν
Αἰεὶ δυσήνῃς τῶδε βίῃς μέτεχε.
355 Τόλμα Κύρνε κακοῖσιν, ἐπεὶ καὶ θεοῖσιν ἔχουσι
Εὐτέ σε καὶ τῶν μῶν ἐπέβαλλον ἔχειν.
Ὡς δὲ πρὸ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὡς δὲ καὶ αὐτῶν
Ἐκδύνασ' ὡσεὶ θεοῖσιν ἐπαχόμην.
Μὴ δὲ λίαν ὀπιφάινε, κακόν δέ τι Κύρνε ὀπιφάινε
360 Πάυρος κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

ἀνδρῶν

Ne quid nimis propera, omnium media optima: & sic 335
Cyrne habebis virtutem quam quidem accipere
difficile (est.) (amant
Iupiter mihi amicorum det remunerationem, qui me
Et (me quam) inimicos magis Cyrne potentē fore:
Et sic possim videri inter homines Deus esse, (tis.
Si postquam remunera vero, me fors apprehēdat mor- 340
Sed Iupiter perfice mihi cœlestis opportunum votum.
Da verò mihi pro malis, & aliquo affici bono.
Moriar autē, si nullā malarū sedationē sollicitudinū
Invenero, dederisq; pro calamitatib; calamitates.
Fatum enim sic est, ultio verò non apparet nobis 345
Virorum, qui meas facultates tenent, vi
Depradati: ego autem canis transivi ab yveum,
Torrente fluvio omnibus spoliatus. (collat
Horum liceat nigrum sanguinē bibere, ac bonū at-
Numē, quod ex mea sententiā perficiat hæc. (aliū 350
O improba paupertas, cur cessas (me) relinquēs, ad
Virū ire? cur verò quidem me non volentē amas?
Quin abi, & domum aliam accede, neq; cum nobis
Semper miserabilis hujus vitæ sis particeps.
Forti sis animo Cyrne in malis, postquam & in bonis 355
Quando te & hæc fatum jubebat habere. (gaudebas,
Sicut autem ex bonis accepisti malū, sic verò & rur-
Emergere tenta, deos precans. (sus
Neq; nimis ostenta, malum verò Cyrne ostentare,
Pancos sollicitos tui mali habes. 360

D 3

Viri

Ἀνδρῶς τοι καεδὴ μιν ἦ, μέγα πῆμα πικρὸν ἔσθι.
 Κύρῳ, δ' ὀπιπυμύρῃ δ' αὖξεται ἐξοπίσθι.
 Εὐκώπιλε τὸν ἔχθρην, ὅταν δὲ ἰσχυρεῖσθαι ἔλθῃ.
 Τίσά μιν, πρόσθεσιν μηδεμίαν ἴμευρ.
 365 Ἴχε νόον, γλώσση δὲ τὸ μελίχου αἰὲν ἐπέσθω,
 Δειλῶν τοι τελέθ' καεδὴ ὀξύτερη.
 Κύ δ' ἰώματι γινῶμαι νόον αἰσῶν, ὃν τῷ ἔχθρῳ:
 Οὔτε γὰρ εὐ ἔρδων ἀνδάνω, ἔτε κακῶς.
 Μαιευῶ δὲ με πολλοὶ ὁμῶς κακοί, ἢ δὲ ἢ ἐδ' ἄλλοι.
 370 Μιμνήσθ' δὲ γδεῖς τῶν αἰσῶν δ' ἰώματα.
 Μὴ μ' αἰκονέσθαι βίη κεντῶν ἢ φ' ἀμαξῶν ἔλαιωε,
 Εἰς Φιλότητ' ἄλλω Κύρῳ προσελκόμευρ.
 Ζεῦ Φίλε, θυμὸν αἶζέ σε: σὺ γὰρ πάντεσσι ἀνάσσεις.
 Τιμῶν αὐτίς ἔχων, καὶ μεγάλῳ δυνάμει.
 375 Ἀνθρώπων δὲ εὐ οἶδα νόον, καὶ θυμὸν ἐκάσθ' αἶψα,
 Σὸν δὲ κράτ' ἔσθ' πάντων ἐσθ' ὑπ' ἄν' βασιλεῦ:
 Πῶς δὲ στο Κραυδὴ τολμᾷ νότ' ἄνδρας ἀλιφρῆς
 Ἐν ταύτῃ μοίρῃ, τὸν τε δίκαιον ἔχων;
 Ἦν τ' ἐπι σωφροσύνῃ τερθῆ νότ', ὡς τε πρὸς ἴβρ' ἔσθ'.
 380 Ἀνθρώπων ἀδίκους ἔργασιν πειθόμενων.
 Οὐδέ τι κερκόμενον πρὸς δαίμονός σε βροτοῖσιν,
 Οὐδ' ὁδός, ἢν τιν' ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.
 Ἐμπῆς δὲ ἔλθῃ ἔχσιν ἀπήμονα, τοί δὲ διπὸ δευλῶν
 ἔχσιν ἔχοντα θυμὸν, ὁμῶς πενήτης.
 385 Μητέρ' ἀμνηστικῶν ἔλαθον τὰ δίκαια Φιλευῶτες,
 Ἦτ' ἀνδρῶν πρὸς γὰρ θυμὸν ἐς ἀμπλακίτων.

Βλάπτησθ

*Viri cor minuitur, magnam injuriam passi,
 Cyrne, ulciscētis vero augetur postea. (neris tuā.)
 Bene demulce inimicū: postquā vero sub potestate ve-
 ulciscere ipsum, excusationem nullam admittens.
 Refrena mentem, linguā vero sva vitas semper se- 365
 Improborum quidem est cor acrius. (quatur,
 Non possum noscere animum civium quem habent:
 Neq; enim benefaciens placeo, neq; male.
 Viuperant autem me multi simul mali, atq; etiam
 Imitari vero nemo insipientium potest. (boni) 370
 Ne me invitum vi pungens sub plaustrum adige,
 In amicitiam nimis Cyrne attrahens.
 (O) Jupiter care, miror te: tu enim omnib; imperas,
 Honorem ipse habens, & magnam potestatem.
 Hominū vero bene nosti mentem, & animū cuiusq; 375
 Tua vero potentia omnium est summa (ὁ) Rex:
 Quomodo autem tua (ὁ) fili Saturni, audet mens
 viros injustos
 In eadem sorte, & justum habere?
 Sive probitate delectetur mens, sive scelere
 Hominum injustis operibus incumbentium. 380
 Nihil quicquam discretum à numine est mortalib;,
 Neq; via quā ingressus (quis) immortalib; placeat.
 Atamē autē divitias habent innocuas: alij vero ex
 Factis cohibent animū tamen pauperitatis. (malis
 Matrem inopiam acceperunt (ij qui) iusta amant, 385
 Quae virorum impellit animum in errorem,
 Lædens*

Βλάπτεισ' ἐν σήτεσι Φρένας κρατερῆς ἕσθ' αἰαγαυῆς
Γολμᾶ δ' ὅσῃ ἐφέλων αἰχρα πολλά Φέρειν.
Χρημοσύνη εἰκων ἢ δὴ κακὰ πολλά διδάσκει,
390 Ἐσθ' αἰαγαυῆς τ', ἐξαπάτας τ', ἐλομύρας τ', ἐρεδῶν
Ἀνδρα καὶ ὅσῃ ἐφέλων, κακὸν δ' οἱ εἶδεν εἰκων
Ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίτην ἀμυχανίω.
Εὐ πεινῆ δ' ὅτε δειλὸς αἰὴρ, τότε πολλὸν αἰμείων
Φαίνεται, ἔς τ' αὖ δὴ χρημοσύνη κατέχη.
395 Τὰ μὲν γὰρ τὰδ' ἴνα Φρονέει νόσθ', ἔτε πῶς αἰεὶ
Ἰθεῖα γνώμη σήτεσι εὐπεφύη.
Τῆ δ' αὖ ἔτε κακοῖς ἔπεται νόσθ', ἔτ' ἀγαθοῖσθ'
Τὸν δ' ἀγαθὸν πολυᾶν χεῖρ τατε καὶ τὰ Φέει
Αἰδεῖσθ' δὲ φίλος, Φόβειν τ' ὀλοσηνορας ὄρκισθ'
400 Εὐτρεπε δ' ἀθανάτων ἡλῶν ἀλδ' ἀμύροσθ'.
Μηδὲν ἀγαθὸν σπῶδων ἡμερῶν δ' ὅπ' πᾶσαν ἀρετῶσθ'
Ἐργασαν ἀνθρώπων, πολλὰ μὲν δ' εἰς ἀρετῶν
Σπύδσθ' ἀνὴρ, κέρδσθ' διζήμωσθ', ὄν τινα δαίμων
Πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπελάκιω πῶσθ'.
405 Καὶ οἱ ἐθικε δοκεῖν, ἀ μὲν ἢ κακὰ, ταῦτ' ἀγαθ' εἶναι
Εὐμαρέως· ἀ δ' αὖ ἢ χεῖρσθ', ταῦτα κακὰ.
Φίλιπσθ' ἂν ἡμαρτες, ἐγὼ δὲ τοι αἰτίσθ' εἶδεν·
Ἀλλ' αὐτὸς γνώμης σὲ ἀγαθῆς ἐτοχες.
Οὐδένα θησαυροῦ πασιὸν κατὰ σήση αἰμείων
410 Αἰδῶς, ἢ τ' ἀγαθοῖσθ' ἀνδράσθ' Κύρῃ ἔπεται.
Μηδὲν σθ' ἀνθρώπων κακίας δόκη εἶναι ἔταρσθ',
Ἐ γνώμης δ' ἔπεται Κύρῃ, καὶ ὦ δῶαμης,

Πιπ

Ladens in pectoribus mentes fortē prae necessitate,
Audet verò non volens (vir) turpia multa ferre.
Divitiis cedens : quae quidem mala multa docent,
Mendaciâq; dolosâq; perniciosasq; lites, 390
Virum etiam invitum, malū autem ei nihil videtur,
Haec enim & molestam pariunt anxietatem.
In paupertate autē quādo (est) malus vir, tunc multo
Apparet, donec quidē divitiā (eū) occupāt. (melior
Huius quidem injusta cogitat mens, neq; semper 395
Recta sententia pectoribus innata est.
Illius autem neq; mala sequitur mens, neq; bona :
Sed bonum audere oportet haec & illa ferre.
Reverere verò amicos, fugeq; perniciosū iusturandū.
Verere autem immortalium iram devitans. 400
Nil nimis festina: tempus autem omnibus optimum
Factis hominum, saepe verò ad virtutem
Festinat, vir lucrum quarens, quemcunq; fortuna
Propensa in magnum delictum protrudit.
Et eum fecit putare, quae quidē sint mala, ea bona esse 405
Facile: quae verò sint utilia, ea mala (esse.)
Amicissimus cum esses (mibi) peccasti: ego verò
tibi autor nihil (sum :)
Sed tu mentem non bonam nactus eras.
Nullum thesaurum liberis repones meliorem
Pudore; qui bonos viros Cyrne sequitur. 410
Nullius hominum vicij videaris esse socius,
Quem cōsiliūmq; sequitur Cyrne, & quem potentia.

D 5

Bibens

Πίνων δ' ἔχ' ἔπως θωρήξομαι, εἰδὲ με οἶν
Εξάγῃ, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπ' ὦφ' σθ.
415 Οὐδεν' οὐοῖον ἐμοὶ διώαμα διζήμεν' εὐρεῖν
Πιστὴν ἐταῖρον, ὅτ' ἂν μή τις ἔνεσι δόλ'.

Ες βάσανον δ' ἐλθὼν παρὰ τριβουαί, ὥσε μοῦλ' ἔδ' ὄν
Χρυσὸς· ἰσπερ τριβουαί δ' ἀμυιν ἔνεσι νό'.

Πολλά με κ' σὺν ἐντὸν παρέρχεται, ἀλλ' ἰσ' ἀνάγκη
420 Σιγῶ, γινώσκω ἡμετέρω διώαμιν.

Πολλοῖς ἀνθρώποις γλώσση θύρα σὺν ἴπικενται
Ἀρμόδια, καὶ σφιν πολλὰ ἀμέλητα μέλ'.

Πολλάκι γ' τὸ κακὸν κατ' ἐκείμυρον ἐνδὸν ἀμεινον'
Ἐδλὸν δ' ἐξελθὼν λαΐου, ἢ τὸ κακόν.

425 Πάντων μὲν κ' Φυῶν ἴπικεντοῖσιν ἄριστον,
Μηδ' ἐσιδεῖν ἀνθ' αἰετὸν ἠελί'.

Φωτὰ δ' ὅπως ὠκιστὰ πύλας αἰδαο περῆσαι,
Καὶ κείσθ' πολλῶν γῆν ἐπαμυστῶμυρον.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥαῶν βροτῶν, ἢ φρένας ἐδ' λαΐ'.

430 Ενθέρμυ, εἰδὲίς πῶ τ' ἔτο γ' ἐπεφράσαστο.

Ὅστις σφ' ἔρηκε τὸν ἄφρονα, καὶ κακὸν ἐδ' λαΐ'
Εἰ δ' ἀσκληπιάδαις τ' ἔτο ἔδωκε θεός,
Ἰάσθ' κακότητ' α, καὶ ἀτηρῆς φρένας ἀνδρῶν,
Πολλὰς ἀν' ἰατρῆς, καὶ μεγάλας ἐφ' ἔρηκτον.

435 Εἰ δ' ἰσ' ποιητῶν τε καὶ ἐνθετῶν ἀνδρῶν νόημα,
Οὐποτ' ἂν ἐξ ἀγαθῶν πατρῶς ἔρηκτο κακός.

Πειθόμεν' ἰσ' μύθοισι σαφ' ἔρηκτον· ἀλλὰ διδάσκων
Οὐποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἀνδρ' ἀγαθόν.

Νήπι'

Bibens vero non sic inebriabor, neq̄ me vinum
Exagitabit, ut dicam grave verbum de te.
Neminem similem mihi possum querens invenire. 415
Fidelem sodalem, cui nullus est dolus.
Ad indicem vero profectus atteror, tanquam plūbo
Aurum: praestantior vero nobis inest mens.
Multa me & intelligentē praetereunt, sed necessitate
Taceo, cognoscens nostram potentiam. 420
Multis hominibus linguae ostia non adjacent
Congrua, & ipsis multa non curanda curae sunt.
Crebro enim malum reconditum intus, melius (est):
Bonū vero foras egressum melius (est,) quā malū.
Omnium quidem non nasci hominibus optimū (est). 425
Neq̄ intueri radios ceteris solis:
Natū vero quā citissime portas Plutonis transire,
Et jacere multa terra obrutum.
Procreare & educare facilius hominē, quā mentem
Inserere, nemo adhuc hoc perpendit. (bonam 430
Quisquis sapientem fecit insipientem, & malū bonū,
Si vero Aesculapiadis hoc dedisset Deus,
Sanare malitiam & peruersas mentes virorum,
Multas mercedes, & magnas culissent,
Si vero procreari, (posset) & inseri (in) homine mēs, 435
Nunquam ex bono patre esset malus (filius),
Parens sermonibus prudentibus: verum docens
Nunquā facies (eum, qui) malus (est,) virum
bonum.

Scelus

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν Φυλακῇσι,
 440 Τὸν δὲ αὐτῆ ἴδιον εἶδεν ὀπισθεφέτα·
 Οὐδείς τοι πάντ' ὄπι παύοι βίβη, ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός
 Τολμᾷ ἔχειν τὸ κακόν, κ' ὅσα ὀπίθην ὕμῳ.
 Δειλὸς δὲ ἔτε κακοῖσιν ὀπίστανται, ἔτ' ἀγαθοῖσιν
 Οὐμὸν ἔχων μίμνεν. Ἀθηνάτων δὲ δόσεις
 445 Παντοῖα θνητοῖσιν ἐπέρχοντ', ἀλλ' ὀπιτολιμᾶν
 Χρῆ δῶρ ἀθανάτων, οἷα διδῶσιν, ἔχειν.
 Εἴ μ' ἐθέλεις πλυθεῖν, κεφαλῆς αἰμίαντον ἀπὸ
 Αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥόσεται ἡμετέρης· (ἀκρῆς
 Εὐήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἐργασίῃ, ὥσπερ ἄπερθρον
 450 Χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμβρον βασιμῶ·
 Τῆ χροῖης καθύπερθε, κέλας ἔχ' ἀπῆται ἰὸς
 Οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δὲ ἀνθ' ἔχει καθαρῶν.
 Ἀνθρώπων, εἰ γνώμης ἔλαχες μέγ' ὥσπερ αἰσῆς.
 Καὶ σώφρων ἔτως, ὥσπερ ἄφρων ἐγύης.
 455 Πολλοῖς αὖ ζήλωτος ἐφαίνεν τῶν δὲ πολιτῶν
 Οὕτως, ὥσπερ νυκτὸς εἶδενός ἀξιῶ εἶ.
 Οὐ τοι σύμφερὸν ὄπι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
 Οὐ γὰρ πηδαλίω πείθεται, ὡς ἀκαθῶν,
 Οὐδ' ἀγκυρᾶν ἔχασιν, δισπρήξασα δὲ δεσμά
 460 Παλλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα·
 Μὴ ποτ' ἐπ' ἀπερήνοισι νόον γ' ἔχει, μηδὲ μενοῖνα
 Χεῖμασι, τῶν αἰῶσις γίγνεται εἰδεμία·
 Εὐμαρέως τοι χεῖμα θεοὶ δόσαν, ἔτε τι δειλόν,
 Οὐτ' ἀγαθόν, χαλεπῶ δὲ ἐργασίῃ κῦδ' ἔχει.
 ΔμΦ

Stultus (est,) qui meam quidem habet mentem in
 Suam verò ipsius propriam nihil curat: (custodis, 440
 Nemo sanè (in) omnib. est beatus: sed (vir) quidē bonus
 Sustinet habere malū, & non manifestus (est) tamē
 Improbus verò neq. (in) malis novit, neq. (in) bonis
 Animum habens manere. Immortalium autē dona
 Varia mortalibus adveniunt: sed sustinere 445
 Oportet dona deorum, qualiacūq. (hi) dant, habere.
 Si me vis lavare, capite impolluta à summo
 Semper alba aqua fluat nostro:
 Inveniesq. me omnibus in rebus, tanquam excoctum
 Aurum, rubrum aspectu, quando teritur indice: 450
 Cujus colorem de super nigra non tangit rubigo,
 Neq. caries, semper verò florem habet purum.
 (O) homo, si prudentiæ fortitus esses partem ut (es)
 Et prudens sic, ut demens, fuisses. (stulticia: 455
 Multis admirandus videreris civium
 Sic, ut nunc nibili dignus es.
 Nequaquam utile est mulier juvenis viro seni:
 Non enim gubernaculo paret, quomodo acatium:
 Neq. ancoram habent, abrumpens verò vincula
 Sæpe de nocte alium habet portum. 460
 Nunquam non faciendis mentem adhibe, neq. in-
 tendas animum.
 Rebus, quarum facultas est nulla.
 Facile sanè rem dii dederunt, neq. quicquam malam,
 Neq. bonam, difficili autem facto gloriam habet.
 Circa

465 Ἄμφ' ἄρετῆ τρίβω, καὶ σοὶ τὰ δίχθια φίλ' ἔστω
 Μὴ δέ σε νικᾷτω κέρδιον, ὃ, τ' αἰχρὸν ἔοι.
 Μηδένα πῶν δ' ἀέκουσα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν
 Μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἵεναι,
 Μηδ' εὐδοντ' ἐπέγειρε σιωπῶν, ἢν τινα ἡμῶν
 470 Θωρηχθέντ' οἴνω μαλθακὰς ὑπὸν ἔλοι.
 Μηδὲ τὸν αἰχρῶν κέλευ' ἀέκουσα καθεύδειν
 Πᾶν γὰρ ἀναγκασίον χεῖμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.
 Τῷ πίνεινδ' ἐθέλοντι πρῶτον οἰνοχοεῖται
 Οὐ πῖσις νύκτες γιγνεται ἀβρα παθεῖν.
 475 Αὐτὰρ ἐγὼ, μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου,
 Τῆς λυσιπείκῃς κνήσουμαι οἴκαδ' ἰών.
 Δείξω δ' ὡς οἶνον χαλρέσαι ἀνδρὶ πεπόδον
 Οὔτε πὶ γὰρ νήσω, ἔτε λίην μεθύω.
 Ος δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιον μέτρον, ἐκείνῳ
 480 Τῆς αὐτῆς γλώσσης κάρτερον, ἔδὲ νόσ.
 Μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὸν νήφου εἶδεταί αἰχρῶ
 Αἰδεῖται δ' ἔρδων ἔδεν, ὅταν μεθύῃ
 Τὸ πρὶν εἶναι σώφρων, τότε νήπιον. Ἀλλὰ σὺ ταῦτό
 Γινώσκων, μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην
 485 Ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπερβόλαδην,
 Γαστήρ, ὡςτε κελὸν λάτριν ἐφ' ἡμέραν.
 Ἡ παρεὼν μὴ πίνε' σὺ δ' ἔχεις τὸ τοῦ κατὰλον.
 Τῆς κοτύλης αἰεὶ τένεκά τοι μεθύεις.
 Ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιον, ἡ δὲ ἀρέσκειται
 490 Τῷ δὲ θεοῖς ἀένδοις, τῷ δ' ὅππ' χειρὸς ἔχεις.
 Ἀρσενίον

Circa virtutem contere, & tibi iusta amica fando, 465
 Neq; te vincat lucrum quod turpe sit.
 Neminem horum invitum manere coge apud nos,
 Neq; foras iube non volentem ire,
 Neq; dormientē excita (d) Simonides quemcumq; no-
 Armatum vino mollis somnus corripuerit. (strum 470
 Neq; vigilantem iube invitum dormire:
 Omnis enim coacta res molesta est.
 Bibere vero volenti astando (quis) misceat:
 Non omnes noctes contingit svaavia pati.
 At ego, modum enim habeo svaavis vini, 475
 Somni sedatoris malorū memor ero domū profectus.
 Ostendam autē quod vinū iucundissimū est viro po-
 Neq; enim sobrius sum, neq; valde ebrius. (catus:
 Quisquis autem præterierit potus modum, non am-
 plius ille
 Sua ipsius lingva compos est, neq; mentis. 480
 Loquitur autē infinita, que sobrius videtur turpia:
 Veretur vero faciens nihil, quando ebrius fuerit:
 Ante qui erat sapiens, tunc stultus. Sed tu hac
 Cognoscens, ne bibe vinum supra modum:
 Sed aut priusquam potus sis, surge, ne se urgeat 485
 Venter, cem malum servum quotidianum.
 Aut præsens ne bibe: tu vero habes hoc vanum,
 Calicis semper causa sans potus es.
 Hic enī fertur amicorū gratia, alle vero proponitur:
 Illum vero divi libas, hunc in manu habes. 490
 Nega.

Αρεϊαδ' δ' σὺν οἶδας, ἀνίκητ' δὲ τοι ἔτι,
Ὅς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἔρει.
Τμῆς δ' εὐ μολιῶθε ὄψα κρητῆρ, μύροντες
ἀλλήλων ἔρδας δὴν ἀπερκομήροι.
495 Ἐς τὴ μέσον φωνεῖωπις οὐῶς ἐνι, καὶ σὺν ἀπασι,
Χ' ἔτως συμπόσιον γίγνεται σὺν ἀχαρι.
Ἀφροῖ ἀνδρὲς οὐῶς κ' σάφροισι, οἶν, ὅταν δὴ
Πίνεθ' ὑπὲρ τὸ μέτρον, κῆφου ἔθηκε νόον.
Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδμετες ἄνδρες
500 Γινώσκουσ'· αἰδρὲς δ' οἶν, ἔδειξενόον,
καὶ μάλα πρὸ πινυτ' τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρετο πίνων,
Ὡσε κασαιχυῦμαι, καὶ πρὶν εὐνοῖα σφόν.
Οἶνοβαρῶ κεφαλῶν Ονομάκρητε, καὶ μεβιάται
Οἶν, ἀτὰρ γνώμης σὺν ἔτ' ἐγὼ ταμῆς
505 Ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα φεβιτέχη. Ἀλλά γ' ἀνασῶς
Περεήσω, μήπως καὶ πόδας οἶν, ἔχη,
καὶ νόον ἐν σήθεσι, δέδοικα δ' μὴ τι μάταιον
Ἐρξῶ φασεχθεῖς, καὶ μὲν ὄνειδ' ἔχω.
Οἶν, πινόμεν, παγλὺς κακός, ἠὲ δὲ τις αὐτὸν
510 Πῆν ὄπισθι μύως, ἔ κακός, αἰλλ' ἀγαθός.
Ἡλθε δὴ κλεάρισε βαθύν Διὶ πόντον ἀνύσας
Ἐυθαδ', ἐπ' ἔδεν ἔχοντ', ὦ πάλαν, ἔδεν ἔχων
Νηός τοι πλοαρεῖσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς
κλεάριμα, οἱ ἔχομεν, χ' οἶα διδάσι θεοί.
515 τῶν δ' ὄντων τὰ ἀρετα παρεξομεν, ἠὲ δὲ τις ἐλθῆ
Ζεῦ φίλ, ὦν, κατ' ἀκείσ', ὡς φιλότη, ἔχεις.

Negare non nosti, invincibilis vero sanè ille est,
Qui multos bibens nil ineptum dicet.
Vos vero bene loquimini ad craterem manentes,
Invicem jurgia diu prohibentes.
In medium loquentes simul cum uno, & cum omnibus
Et sic convivium sic non injucundum.
Insipientis viri simul & sapientis, vinum: quando sanè
Potatur supra modum, levem facit mentem.
In igne quidem aurum & argentum periti viri
Cognoscunt: viri vero vinum indicat mentem, 500
Et maximè etià sapiētis, q̄ supra modū hausit bibēs,
Ita ut deturpet & (cum,) (qui) pri9 erat sapiēs.
Vino gra vor caput, ὁ Onomacrite, & mihi vñ infert
Vinum, & mentis non amplius ego sum custos
Nostræ, at domus circumcurrit: sed sanè surgens 505
Tentabo, num forte & pedes vinum habeat,
Et mentem in pectoribus, timco autē ne quid stultum
Faciám ebrius, & magnum dedecus habeam.
Vinum potatū copiose malū (est,) si vero quis ipsum
Bibat sapienter, non malum (est,) sed bonum, 510
Venisti sanè (ὁ) Cleariste profundum pontū permens9
Huc ad nihil habentem, ὁ miser, nihil habens.
Navis sanè lateribus sub transtra ponemus nos
(Ὁ) Cleariste, quæ habemus, & quæ tribuunt dij.
Eorum autem quæ sunt (nobis) optima dabimus, si 515
vero quis venerit
(Ὁ) Jupiter, amicus qui sit, (dicam ei) recumbe, ut amicitiam habes. E Neg

Οὔτε τι τῶν ἐντῶν ἀπορήσομαι ἢ τε τι μείζον
 Σῆς ἐνεκα ξείνης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.
 Ἦν δέ τις εἰρατὰ τῶν ἐμῶν βίον, ὡς οἱ εἶπεν
 520 Ὡς ἔν μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' ἔν
 Ὡδ', ἓνα μὲν ξείνον πατρῷον ἅκα ἀπολείπειν,
 Ξείνια δὲ πλεόν' ἔς' ἄδωατος παρέχειν.
 Οὐ σὲ μάτην, ὦ πλεῖστε, βροτῶ. τιμῶσι μάλιστα
 Ἦ γὰρ ῥηϊδίως τιμὴ κακότητα φέρεται.
 525 καὶ γὰρ τοὶ πλεῖστον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν οἰκεῖν
 Ἦ πενίη δὲ κακῶ συμφορῶν αἰδέει φέρεται
 Οἱ μοι ἔχων ἦβης, καὶ γῆρας ἔλομένοιο,
 Τῶ μὲν ἐπερχομεν, τῆς δὲ ἀπανταμίειας.
 Οὔτε πινά περ' ἔδωκα φίλον, καὶ πιστὸν ἐτάωρον
 530 Οὔτ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ, δάλιον ἔδδεν ἐν.
 Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ ἀγάλλεται, ὅσπ' αἰεὶ ἀκίω
 Αὐλῶν φρεσχομένων ἡμερέεσσαν ὄπ'α.
 Χαίρω δὲ ἐν πινῶν, καὶ ἐπ' αὐλητῆρας ἀκίω.
 Χαίρω δὲ ἐν φροσῶν χερσὶ λυγρῶν ὀκίω.
 535 Οὔποτε δαλεῖη κεφαλῇ εὐθεῖα πεφουκεν,
 Ἄλλ' αἰεὶ σκολιῇ, κ' ἀνχένα λοζὸν ἔχει.
 Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται, ἔθ' ὑάκινθ' ἔχει
 Οὐδέποτε ἐκ δάλης τέκνον ἐλωφρέμον.
 Οὔ τις ἀνὴρ φίλε κίριε πέδας χαλκιδέεται αὐτῶ.
 540 Εἰ μὴ ἐμὲ γούλω ἐξυπατάσι θεοί.
 Δειμαίνω μὴ τίς δὲ πύλιν Πολυπαίδη, ὕβρις,
 Ἦπερ κεντάυρους ὠμοφάγους, ὀλέσῃ.

εὐρή

Neq̄ quid facultatum mearum celabo (te) neq̄ quid
 Tui causa hospitij aliunde afferemus. (maxime
 Si vero quis percontetur (de) mea vita, sic illi dicito:
 Quod bene quidem difficulter, quod difficulter 520
 vero maxime bene,
 Sic, ut unum quidem hospitem patrum non rejicere,
 Xenia vero plura esse non potens praeberere.
 Non te frustra (ὁ) Plutei mortales colunt maxime,
 Revera enim facile calamitatem fers.
 Etenim de vitis quidem habere bonos par est: 525
 Paupertas vero malo commoda viro ferre.
 Heu meam puertatem, & senectutem exitialem,
 Hanc quidem imminente, illam vero discedente.
 Neq̄ quemquam prodidi amicam, & fidelem socium;
 Neq̄, in meo animo dolosam nihil inesse. 530
 Semper mihi carum cor exultat, quando audire
 Tibias sonantes desiderabilem sonum.
 Lator vero bene bibentis, & tibi cinem audiens:
 Lator vero benefonam manibus lyram tenens: 535
 Nunquam servile caput rectum natum esse,
 Sed semper obliquū, & cervicem obliquam habet.
 Neq̄ enim ex Scilla rosa nascitur, neq̄ hyacinthus:
 Neq̄ unquam ex ancilla filius ingenuus.
 Nullus vir amice Tyrne compedes fabricat sibi,
 Si non meam mentem decipiunt dii. 540
 Timeo ne hanc civitatem (ὁ) Polypada, injuria,
 Quae Centauros crudivoros, perdat,

Χρή με ὡδὰ σάβυλω, καὶ γνώμω τήνδε δικαιοσύνη
Κύρνε δικίω ἴσόν τ' αἰφ' ἑστέροισι δόμω,
545 Μάντεσιν, οἰωνοῖς τε, καὶ αἰθουμένοις ἱερεῖοισιν,
Ὀφραῖ μὴ αἰμπλακίης αἰχρῶν ὄνειδ' ἔχω.
Μηδένα πω κακότητι βιάζω, τὰ δὲ δικαίω
Τῆς εὐεργεσίας ἔδωκ' ἀρεϊότερον.
Ἀγέλ' ἄφθογ' πολέμου πολύδακρυ ἐγείρει
550 Κύρνε, δὸτ' ἠλαυγέ' Φαινόμεν' σκιπῆς.
Ἄλλ' ἴσ' ἄποις εὐβαλλε τεινυπτερεύουσι χαλκῶς,
Δηίων γὰρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
Οὐ πολλὸν πρὸ μεσηγῆ Δι' ἀπετήξασσι κέλευθον,
Εἰ μὴ εὐμῶ γνώμω ἐξαπατῶσι θεοί.
555 Χρητολυμῶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμηνον ἄνδρα,
Πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσι ἀθανάτων.
Φράζω, κίνδυνός τοι ἴππ' ἕρξ' ἴσ' ἀταγ' ἀκμῆς,
Ἄλλοτε πολλ' ἔξεις, ἄλλοτε πικυρέτερα.
Ὡσε σε μὴ τε λίω ἀφνεὸν κτεάτεσσι γνέσθαι,
560 Μῆτε σέγ' ἐς πᾶσι λῆν' ἡμιόμοισιν ἐλάσασθαι.
Εἴη μοι τὰ μὲν ἄντων ἔχειν, τὰ δὲ πολλ' ἴππ' ἀκμῆς
Χρήματα, πᾶν ἔχθρων τοῖσι φιλοῖσιν ἔχειν.
Κεκλήσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέξασθαι δὲ παρ' ἑσθλὸν
Ἄνδρα, χρεῶν σοφίω πᾶσαν ἴππ' ἀκμῆν,
565 Τῶ στυγεῖν, ὅπ' ἄν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδάχῃ
Καὶ τῶτ' εἰς οἶκον κέρδ' ἔχων ἀπίης.
Ἡβῆ περιπέμψω παύζω, δηρὸν γὰρ ἐνεργεῖν
Γῆς, ὀλέσας ψυχῶν κείσομαι, ὡσεὶ λίθ' ἄφθογ'.

Ἄφθογ'

Oportet me ad amussim, & rectam rationem, hanc
Cyrne caussam: equumq; utrisq; dare, (judicare
Varibus, a vibusq; & ardentibus sacrificiis, 545
Ut non erroris turpe dedecus habeam.
Neminem unquam malo urge, sed iusto
Beneficentia nihil (est) melius.
Nuncius mutus bellum multilacrymum excitat
Cyrne, ex procul conspicua apprensens specula. 550
Quin equis injice velocibus frena,
Hostilibus enim ipsos viris occursum video.
Non multo spacio pertransibunt semitam,
Nisi meam mentem fallunt dij.
Oportet forti esse animo gravibus in doloribus con- 555
stitutum virum,

Atq; diis petere liberationem immortalibus.
Considera, periculum quidem in novacula stat acie,
Aliquando multa habebis, aliquando pauciora:
Ita ut tu neq; valde abundans possessionibus fias,
560 Neq; tu in multam opulentiam evadas.
Sic mihi alia quidem me habere, alia verò multa
Opes hostium amicis habere. (donare:
Vocari vero ad convivium, sedere autem juxta boni
Virum, utilem sapientiam omnem scientem,
(Causa) intelligedi, quado aliquid dixerit sapiens, 565
Et hoc ad domum lucrū habēs abeas. (ut docearis,
Pubertate oblectans (me) ludo: diu enim sub
Terra, amissa anima, jacebo sicut lapis

E 3

Mutus:

ΑΦ' ἧς ἡ λείψω δ' ἔρατὴν Φάσθ' ἡλείοιο.
 §70 Εὐπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι εἶδεν ἐπ.
 Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἀριστῶν.
 Πολλοὶ ἀπειρητὸν δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.
 Εὐ ἔρω, εὐ πράττει, τί κ' ἀγέλει ἄλλον ἰάλλεις;
 Τῆς εὐεργασίας ῥηδίη ἀγέλει.
 §75 Οἱ ἀγαθὸι φιλοὶ περιδιδασκῶν, ἐπεὶ τὴν γ' ἐχθρὸν αἰεὶ μαθῶ.
 Ὡς κυβερνήτης χειρῶν εἰναλίας.
 Ἐῆδιον ἐξ ἀγαθῶν θείναι κακὸν, ἢ κ' κακῶν ἐσθλόν.
 Μή με δίδασκ' ἔτσι τηλικῶν εἰμι μαθεῖν.
 Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρεμιο.
 §80 Μικρῆς ὀριδῶν κῆρον ἔχουσα νοῦν.
 Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα πεσιδραμον, ἄνδρα τε μάρζον.
 Ὡς τῷ ἀλλοτρίῳ βέλετ' ἄεραυ δρεῖν.
 Ἄλλὰ τὰ μὲν περιβέβηκεν ἀμύχαν' ἐνεσι γυρέων.
 Ἔργα, τὰ δ' ἐξοπίσω τῇ φυλακῇ πελετω.
 §85 Πᾶσιν τοὶ κίνδυνος ἐστ' ἔργασιν, εἰδέ τις οἶδε
 Πῶς χρήσειν μέλλει, πρήγματ' ἀρχομένω.
 Ἄλλ' ὁ μὲν εὐδοκίμειν περιώμων, ἢ περιουσιῶν.
 Εἰς μεθ' ἄλλω ἄτῳ, καὶ χαλεπῶν ἔπεισε.
 Τῷ δὲ καλῶς ποιῶντι θεὸς πᾶσι πάντα φησὶ.
 §90 Σωτηρίῳ ἀγαθῶν, ἐκλυσσῶ ἀφροσύνης.
 Τολμᾶν χρῆ, τὰ δίδουσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Ῥηϊδίως δὲ φέρον ἀμφοτέρων τὸ λάχθ'.
 Μήτε κακίσι νοσῶν ἀνὰ φρένα, μήτε ἀγαθοῖσι
 Τερόφῃς ἐξαπίνης πρὶν τέλει ἀκρον ἰδεῖν.

Ἀνθρώπων

Mutus : linguam autem amabilem lucem solis.
 Quāvis vero bonus fuerim, videbor nihil amplius. 570
 Opinio quidem hominibus malum magnum (est))
 experientia autem optimum,
 Multi inexperiam opinionem habent bonorum.
 Bene habeo, bene habe. quid nuncium alium mittis?
 Beneficij facile (est) nuncium.
 Me amici produnt, quoniam inimicum fugio, 575
 Tanquam gubernator Cheradas marinas.
 Facile (magis) ex bono facere malum, quam ex malo
 bonum
 Ne me doce : minimè tunc sum, (ut) discam.
 Odi malum virum : tacita vero adsum,
 Parva avis levem habens mentem. 580
 Odi vero mulierē circumcurfantem, virumq; proter.
 Quicumq; alienum vult ar vum arare. (vum,
 Sed quae quidē praterierunt, impossibilia sunt factu
 Opera : quae autem post (erunt,) custodia cura sint.
 Omnibus sane periculum in rebus : neq; quis novit 585
 Quo evadere futurus est, re incipiente
 Sed hic quidem celebrari tentans, non providus
 In magnum incommodum, & grave cecidit.
 Sed benefacienti Deus in omnibus ponit
 Successum bonum, liberationem stultitiae. 590
 Tolerare oportet quae dant dii hominibus mortalibus,
 Facileq; ferre utramq; sortem.
 Neq; malis egrotās ange mentē, neq; bonis [videris,
 Oblecteris repente, ante (quā) finem extremum

E 4

(0)

599 Ανθρωπ', ἀλλήλοισιν διόπερθεν ὄμιον ἑταῖροι·
 Πλὴν τῆς, παντὸς χρεματὸς ὅτι κόρη·
 Δεὶ δὴ καὶ Φίλοι ὄμιον. Ἀπὲρ τ' ἄλλοισιν εὐαίμων
 Ἀνδράσιν, οἱ τὸν σὺν μαῖλλον ἴσασιν νόον.
 Οὐ μ' ἐλαθες Φοιτῶν κατ' αἰμαξίτον, ἐν ἄρα ἢ πρὶν
 600 Ἠλᾶσφεις, κλέπτων ἠεὶ τέρων Φιλίω.
 Ἐρρε θεοῖσιν τ' ἐχθρὸς, καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστος.
 Ψυχρὸν ὅς ἐν κόλπῳ πικίλον εἶχες ὄφιν.
 Τοιαῦδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις.
 Οἷα τὶ νῦν ἰερῶν τῶν δὲ πόλιον κατέχῃ.
 605 Πολλῶν τοι παλέοιαι λιμῆ κόρη· ὥλεσεν ἠδὲ
 Ἀνδρας, ὅσοι μοίρης πλείον ἔχεν ἔθελον.
 Ἀρχὴ ὅτι ψαύσας μικρὴ χάρις, ἔς τε τελευτῶν.
 Αἰχρὸν δὴ κέρδιον καὶ κακὸν ἀμφοτέρων
 ἴγνεται· εἰδὲτε καλὸν, ὅτῳ ψεῦδος προσμαρτῆ
 610 Ἀνδρῆ, καὶν ἐξέλεθ' πρῶτον διό σῶματ'·
 Οὐ χαλεπὸν ψεῖξαι τὸν παλαιοῖον, εἰδὲ μὲν αὐτὸν
 Αἰνῆσαι, δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει.
 Σιγαῖν δὲ σὸν ἔθελαι κακοῖ, κακὰ λεγάζοντες,
 Οἱ δὲ ἀγαθοῖ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχεν.
 615 Οὐδένα παμπήδων ἀγαθόν, καὶ μέτρον ἀνδρα,
 Τῶν νῦν ἀνθρώπων ἡέλιον κατὰ δα.
 Οὐπ' μάλ' ἀνθρώποις κατὰ θύμια πάντα τελεῖται,
 Πολλῶν γὰρ θνητῶν κρέσσορες ἀθάνατοι,
 Πόλλ' ἐν αἰσχυρήσι κυλίνδουαι, ἀχρὺ μὲν κῆρ
 620 Ἀκρῶν γὰρ πενήτων ἐχ' ὑπερδεξιμορῶν.

Πάσ

(O) homo, inter nos à longe simus amici: 595
 Præter hanc, omnis rei est satietas.
 Diu sanè & amici simo, Caterū etiā aliis conversare
 Viris, qui tuam magis cognoscunt mentem.
 Non me fefellisti jens per viam, quam jam & prius
 Agebas, furans nostram amicitiam. 600
 Peri ò diisq̄ inimice, & hominibus infidelis,
 Frigidum qui in sinu varium habebas angvem.
 Talia verò & Magnetæ perdidit facinora,
 & injuria,
 Qualia nunc sacram hanc civitatem occupant.
 Multo sanè plures (quàm) famas, satietas perdidit 605
 Viros, quot quot parte plus habere volebant. (jā
 (In) initio mendacij modica gratia, atq̄ in fine;
 Turpe sanè lucrum, & malum utrunq̄
 Est neq̄ quicquam pulcrum (est, ei quem mendaciū
 Viro: etsi exierit primū ex ore. (comiteur, 610
 Non difficile (est) vituperare propinquū, neq̄ ipsum
 Laudare: improbis viris hæc cura sunt.
 Tacere autem non volunt mali, mala garrientes,
 Sed boni omnium modum sciunt habere.
 Neminem prorsus bonum, & moderatum virum, 615
 Eorum (qui) nunc (sunt,) hominum sol aspiciit.
 Nō admodū hominib; ex animi sentētia omnia fiūt,
 Multo enī mortalib; præstantiores (sunt) immor-
 Multū in anxietatib; verfor, mærens corde: (tales,
 Summam enim paupertatem non prætercurimus. 620

E 5

Qui.

Πᾶς τις πλεονάζον ἀνδρα πῆ, ἀπὲ δὲ πεινυρόν
Πᾶσιν δὲ ἀνθρώποις ἀντὸς ἔνεσι νόσθ.
Παντοῖα κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασι,
Παντοῖα δὲ δέχεται, καὶ βίος τε παλάμα.
625 Ἀρχαλέον Φρογέοντα παρ' ἄφροσιν πολλὴ ἀγροσύνη
καὶ συγὰν αἰεὶ τῆτο γδ ἔδωατόν.
Αἰχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφου εἶναι·
Αἰχρὸν δὲ εἰ νήφωσιν παρ' μεθύσοι μείναι.
Ἡβη καὶ νεότης ὀπκιεφίξθι νόον ἀνδρῶν·
630 Πολλῶν δὲ ἐξαιεθ' ἱουὸν ἐς ἀμπλακίλυ.
ὦ παρ' μὴ ἱουὸν κρέσων νόσθ, αἰὲν ἐν αἰταις
Κύρνε π, καὶ μεγάλας κείται ἐν ἀμπλακίαισιν
βυλάσθ δις καὶ τρεῖς, ὅ, τι κ' ἐπι τὸν νόον ἔλθοι.
Αἰθερὸς γάρ τοι λάβροσθ ἀνὴρ τελέθθ.
635 Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπειτα γνώμη τε καὶ αἰδώς·
οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλιγοί.
ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
οὔτοι γδ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέροσθ.
Πολλὰ κὶ παρ' δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίγνεται εὐρεῖν
640 Ἐργ' ἀνδρῶν βυλάσθ δὲ σὺκ ἐπέγυτο τέλθθ.
οὔτοι κήθθ ὁ εἶς, ἔτ' ἔωσθ, ἔπε τὸν ἔχθροσθ·
εἰ μὴ σαρδαίωσθ πρήγματθ ἀπιτύχοις.
Πολλοὶ παρ' κρητῆρα φίλοι γίγνονταί ἐταῖροι.
ἐν δὲ σαρδαίωσθ πρήγματι παυρότεροι.
645 Πάυρος κηδεμόνας πτερος εὐρεῖς κεν ἐταίρους,
κείρωσθ ἐν μεγάλῃ ἱουὸ ἀμχαλίη.

Quilibet divitem virum colit, contemnit autē pau-
Omnibus vero hominibus ea inest mens. [perom:
Omnigena nequitia inter homines sunt,
Omnigenaq; virtutes, & vitæ artes. (qui,
Difficile (est) sapientem apud insipientes multa lo- 625
Et tacere semper: hoc enim non (est) possibile.
Turpe sane (est) ebrium apud viros sobrios esse:
Turpe vero, si sobrius apud ebrios maneat.
Pubertas & adolescentia allevat mentem viri:
Multorum vero effert animum in errorem. 630
Cui non animi libidine fortior. (est) mens, (ille)
semper in noxis

Cyrne, & magnis versatur in erroribus.
Consulta bis & ter, quod tibi in mentem venerit:
Nocuus enim profecto præceps vir est.
Viros bonos sequitur consilium, & pudor: 635
Qui nunc inter multos revera (sunt) pauci.
Spes & periculum inter homines. (sunt) similes:
Illa enim gravia sunt numina, utrinq;
Sæpe præter opinionem & spem contingit invenire
Res virorum: consiliis vero non inest finis. 640
Non sane molestia afficit ullus, neq; amicum, neq;
Nisi seriam rem consequaris. (inimicum);
Multi apud Craterem amici sunt sodales:
In autem seria re pauciores.
Paucos curatores fideles invenias amicos, 645
Postius in magna animi anxietate,

Jam

Ἡδὴ νῦν αἰδῶς μὲν ἐν ἀνθρώποισι ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ὀπίσσεφεται.

Ἄ δειλὴ πένιη, τί ἐμοῖσι καθημέρη ὤμοις

650 Σῶμα καταχμῆεις, καὶ νόον ἠιέτερον;

Αἰ χρὰ δὲ μὴ σὺκ' ἐφέλοντα βίη, καὶ πολλὰ διδάσεις

Ἐδὲ λά περ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ὀπιτέρημον,

Εὐδαίμων εἶλω, καὶ θεοῖς φίλῳ ἀθανάτοισι,

Κύρῳ δ' ἄλλης εὐδαίμων ἔργου.

655 Σὺ σοὶ Κύρνε παύσθητι κακῶς ἀνιώμεσθε πάντες·

Ἄλλὰ τοι ἀλλότριον κῆδ' ἔφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεπῶσι ἀσπ' φρένα, μήδ' ἀγαθοῖσι

Χαῖρ, ἔπει ἐς' ἀνδρῶν πάντα φέρεω ἀγαθῶ.

Οὐδ' ὁμῶσ' ἀχρητῆτο τιμήποτε πεῆγμα τὸ δ' ἐσθ' αἰ

660 Θεοὶ καὶ γὰρ νεμέσωσ', οἷσιν ἔπεισι τέλ' ἔσθ' αἰ

καὶ πεῆσθ' αἰ μῆτοσι τί, καὶ ἐκ κακῶ ἐδὲ λὸν ἔγλυτο,

καὶ κακὸν ἐξ' ἀγαθῶ καὶ τε πενιχρὸς ἀνήρ

Αἰψά μάλ' ἐπ' ἐλάττησε, ἢ ὅς' μάλα πολλὰ πέπαισθ' αἰ

Ἐξαπίνης, πάντ' ἐν ὤλεσε νυκτὶ μιᾷ.

665 καὶ σὺ φρῶν ἠμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλὰ κίμ' ὄξα.

Ἐσωετο, καὶ τιμῶ, καὶ κακὸς ἂν, ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρεῖματ' ἔχοιμι Σιμωνίδη, οἷά περ ἦδειν,

σὺκ' ἂν ἀνιώμην τίς ἀγαθοῖσι συνῶν·

Νῦν δὲ με γιγνώσκοντα πατέρησθ' αἰ, εἰ μὴ δ' ἄφρον' ἔσθ' αἰ

670 χρημοσύνη, πολλῶν γνῶς ὡς ἄμεινον ἔπι.

Οὐνεκα νῦν φερόμεσθ' αἰ, καθ' ἰσθ' αἰ λαοὶ καὶ βαλόντες

Μηλὶς ἐκ πάντ' αἰ νύκτα δ' ἄφ' ἄφρον' ἔσθ' αἰ.

ΑΥΤΛΕΩ

Jam nunc pudor quidem inter homines periit,
Sed impudentia terram circumit.

Heu improba paupertas, cur meis decubens humeris
Corpus deturpas, & mentem nostram? 650

Turpia autem me non volentem vi, & multa doces,
Bona ab hominibus & honesta edoctum?

Beatus sim, & diis carus immortalibus,
Cyrne, virtutem vero aliam nullam amo.

Tecum Cyrne affecto male mœremus omnes: 655
Sed sane alienus dolor diem unum durat tantum.

Nihil nimis difficilibus contristeris mentem, neq̄
Gaude: quoniam est viri omnia ferre boni. (bonis

Neq̄ jurare oportet hoc aliquid: nunquã res hæc erit
Dij etenim oderunt, quibus ades finis. 660

Et facere sane aliquid: & ex malo bonum factũ est,
Et malum ex bono: & pauper vir [sivit

Statim valde ditavit (se): & qui valde multa acqui-
Derepente, omnia profecto perdidit nocte una.

Et sapiens peccavit, & insipientem saepe gloria 665
Secuta est: & honorem, etiam (qui) malus erat,

invenit.

Siquidem opes haberem (ò) Simonida, quales novi,
Non possem angere bonis congregiens: [mutus

Nunc autem me cognoscentem prætereunt, sum verò
Opibus, multis sciens licet melius adhuc. 670

Quare nunc ferimur, velis albis expressis,
Melio ex ponto noctem per tenebrosam,

Exhau-

Ἄντλιν δ' ὅτε ἐθέλων, ὑπερβάλλει δὲ θάλασσαν
 λιφοτέρων τοίχων, ἢ μάλα τις χαλεπῶς
 675 Σώζεται, οἱ δ' εὐδοσι' κυβερνήται μὲρ ἔπαισαν
 ἐσθλόν γ', ὃς φυλακῶν εἶχεν Πηλαιεῖως.
 Χρήματα δ' ἀρπάζουσι βίη, κόσμῳ δ' ἀπόλωλον
 Δασυὸς δ' ὅτε ἐπ' ἴσως γίγνεται εἰς τὸ μέσον.
 Φορητοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν
 680 Διμάινω μήπως ναυῶ κ' κῦμα πῆ.
 Ταῦτα μοι ἠνιχθῶ κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσι
 Γινώσκουσι δ' αὖ τις καὶ κακῶν, ἀν' σφοδρῶς ἦ.
 Πολλοὶ πλεῖστον ἔχουσιν αἰδέμεναι, οἱ δὲ τὰ καλὰ
 Ζητῶσιν, χαλεπῆ τελευτῆ μοι πεύνη.
 685 Ἐρθεῖν δ' αἰφροτέρῳσι ἀνιχάνη πῶδ' ἀκείται.
 Εἰρήνη γὰρ τὰς μὲρ χημάτων, τὰς δὲ νότον.
 Οὐκ ἐστὶ θυητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχεσάσθαι,
 οὐδὲ δίκῃ εἰπεῖν ἔδναι τῆτο θεῖσι.
 Οὐ χεῖρ ποιμανεῖν, ὅ, τι μὴ ποιμαντέον εἶν
 690 Οὐδ' ἔρδειν ὅ, τι μὴ λῶιον ἢ τελέσαι.
 Χαίρων ἐν τελευταῖς ὁδὸν μεγάλας ἄσθ' ἴκναι,
 καὶ σε Ποσειδάων χάριμα φίλοις ἀγαγοί.
 Πολλὰς τοι κόρας ἀνδραῖς ἀπώλεσεν ἀφρογέοντα.
 Γινώσκαι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῆ.
 695 Οὐδ' ἀναιδέα σοι θυμὸς πῶδ' ἔχειν ἀμύθη πάντα
 Ἰστέλασι. Τῶν δὲ καλῶν ἔπι σὺ μὲν ὄρασι.
 Εὐ μὲρ ἔχοντες εἰμὲν, πολλοὶ φίλοι, ὡς δὲ τι δεινόν
 Ἐγκύρῃ παῦροι πῖστον ἔχουσι νόον,

πληρῆ

Exhaustire autē (sentinam) nō voluit; superat autē
 Virung, navis lato: ubi valde quis difficile (mare
 servatur: illi vero dormiunt: gubernatorem qui- 675
 dem fecerunt quiescere

Bonum sane, qui custodiam habebat perire.
 Opes autem rapiunt vi; decor vero perit.
 Divisio autem non amplius fit in medium.
 Bajuli vero imperant, mali autem super bonos;
 Timeo ne quo modo navem flustus absorbeat. 680
 Hac mihi enigmaticè dicta sint, occulta probis;
 Cognoscere aut potest quis etiam malū si sapiens sit.
 Multi divitias habent imperiti; alij autem honesta
 Querunt, gravi oppressi paupertate.

Facero autem utriusq; difficultas incumbit; 685
 Prohibent enim hos quidem opes, illos vero mens.
 Nō licet mortalibus adversus immortales pugnare,
 Neq; (in) jus vocare; nemini hoc fas (est)
 Non oportet pascere, quod non pascendum fuerit;
 Neq; facere, quod non melius sit perficere. 690

Gaudens bene perficias viam magnum per pontum,
 Et te Neptunus gaudium amicis reducat.
 Multos sane satietas viros perdidit insipientes: (sunt.
 Cognoscere enim difficile est modū quando bona ad-
 Nō possum tibi (ō) anime præbere necessaria omnia; 695
 Sustine. Nam pulcra non tu solus amas.
 Bene quidem habente me, multi (sunt) amici. Si
 vero quid sinistrum

Contigerit, pauci fidelem habent mentem.

Turba

Πλήθη δ' ἀνθρώπων ἀρετὴν μίαν γίνεσθαι ἤδε
 700 Πλαστὴν, τῶν δ' ἄλλων ἑὸν ἄρ' ἢ ὄφελ' ὄφελ' ὄφελ'.
 Οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχῃς Ῥαδάμανθυ' ὄφελ'.
 Πλείονα δ' εἰδείης Αἰολίδος Σίσυφ' ὄφελ'.
 Ὅσ' καὶ ἐξ Αἰδαο πολυὺν δόξαν ἀνῆλθεν,
 Πείσας Περσεφόνειν ἀινυλλίοισι λόγοισι.
 705 Ἦτε βροτοῖς παρέχθ' ἀλήθειαν βλάπτεισιν νόημα.
 Ἀλλ' ὄφελ' εἴπω τις τῆτό γ' ἐπέφρασαί ὄφελ'.
 Οὐ πῖνα δὴ θανάτοιο κέλευν νέφ' ὄφελ' αἰφικαλύψαι,
 Ἐλθοὶ δ' ἐς κρυερόν χώρον ἀποφθιμύρων,
 Κυανέας τε πύλας ὠχρῶσαισθαι, αἴτε θανάτων
 710 Ψυχὰς εἰργασιν, καὶ ὡς αἰαννομήρας,
 Ἀλλ' ἄρα καὶ κείθεν Σίσυφ' ὄφελ' πάλιν ἤλυθεν ἤρωσ',
 Ἐς Φάειν ἠελίος σφῆσι πολυφροσύνας.
 Οὐδ' εἰ ψάδεα μὲν ποιεῖς ἐτυμοισιν ὁμοῖα,
 Γλώσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νεστωρ' ὄφελ' ἀντιθέας.
 715 Ὀκύπερ' ὄφελ' εἶπα πόδας ταχέων ἄρπυιῶν,
 Καὶ παιδῶν Βορέα, τῶν ἄφαρ ἴσι πόδες.
 Ἀλλάγε χεῖρ' πάντας γνώμην πάντων κατὰ θέας,
 Ὡς πλαστ' ὄφελ' ὡλεῖσθαι πᾶσιν ἔχθ' ὀδύσασθαι.
 Ἴσόν τι πλαστῶσιν, ὅτ' αὖ πολὺς ἄργυρός ὄφελ',
 720 Καὶ χρυσός, καὶ γῆς πυρροφῶρες πεδία.
 Ἴσ' ἔπειθ' ὄφελ', ἡμίονοί τε, καὶ ὡς τὰ δέο' ὄφελ' παρῆσι.
 Γαστέρι τε, καὶ πλάσσειν, καὶ ποσὶν ἀβροῦ παθεῖσθαι
 Παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ὅταν δέ κε τῶν ἀφίηται
 ὄφελ', σὺν δ' ἤβη γίνεσθαι ἀμυρόδι' ὄφελ'.

Ταῦτα

Turba autem hominum virtus unica est hoc
 Ditescere; sed aliarum rerum nullus sane est usus. 700
 Neq; si justiciam quidem habeas Rhadamächi ipsius.
 Plura vero sciveris, (quam) Aiolides Sisyphus.
 Qui etiam ex inferno periculis rediit,
 Persuasa Proserpina blandis verbis.
 Quae hominibus praebet oblivionem, laedens sensum 705
 Alius vero nondum quis hoc consideravit.
 Quemcumq; sane mortis nigra nebula obtexerit,
 Veneritq; in horridum locum mortuorum,
 Nigrasq; portas transierit, quae mortuorum
 Animas cohibent, et si recusantes. 710
 Veruntamen illinc Sisyphus rursus rediit heros,
 Ad lucem solis, sua variarum rerum pericia.
 Neq; si falsa quidem facis veris similia,
 Lingvam habens bonam Nestoris di vini;
 Celerior autem fueris pedes velocibus Harpyis, 715
 Et filiis Boreae, quorum celeriter eunt pedes;
 At certe oportet omnes sententiam hanc reponere,
 Quod divitiarum plurimam (in) omnibus habent
 potestatem.
 Aequaliter divites sunt, (is) cui multum argentum est,
 Et aurum, & terrae farrifera arva, 720
 Equiq; muliq; & cui necessaria ad sunt
 Veniriq; & lateribus, & pedibus grata pari,
 Pueri & mulieris, quando vero illorum venerit
 Tempus, & cum pubertate est congruum.

F

Hae

725 Ταῦτ' ἄθεν θ' Ἰητοῖσι, τὰ δ' περιώσια πάντων
 Χρήματ' ἔχων εἰδὲς ἔρχεται εἰς αἴδλι.
 Οὐδ' ἀνάποια διδὸς θάνατον Φύγοι, εἰδὲ βαρείας
 Νέσσης, εἰδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.
 Ζεὺ πάτερ, εἴθε γῆροῖς θεοῖς Φίλα, τοῖς μὲν ἀλιτρεῖσι
 730 Ἰθέρω αἶεν, καὶ σφιν τῆτο γῆροιο Φίλον,
 Θυμῶ χέτλια ἔργα, μὲν Φρεσὶ δὲ ὅσις ἀθήνης
 Ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενον.
 Αὐτὸν ἐπέεσσ' πάλιν πρὸς αὐτὰ κακὰ, καὶ δὲ τ' ὀπίσσω
 Πατρὸς ἀτασθαλίᾳ πρὸς αἰὲν γῆροιο κακόν.
 735 Παιῖδες δὲ, οἳ τ' ἀδίκῃ πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
 Ποῖσσι, Κρηίδῃ, σὸν χόλον ἀζόμενοι.
 Εἰ δὲ χῆς τὰ δίκαια μετ' ἀσπίσιν Φιλέοντες,
 Μὴ τιν' ὑπερβασίῳ ἀντιπνεῖν πατέρων.
 Ταῦτ' εἴη μακαρεσσὶ θεοῖς Φίλα, νῦν δὲ ὁ μὲν ἔρδων
 740 Εὐφροῦ γ' πρὸ κακὸν δὲ ἀλλ' ἔπειτα Φέρεθ.
 Καὶ τῆτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς εἴη δίκαιον;
 Ἐργῶν ὅσις ἀνὴρ ἐκτός ἐὼν ἀδίκων.
 Μὴ τιν' ὑπερβασίῳ κατέχων, μήθ' ἔρκον ἀλιτρεῖον
 Ἀλλὰ δίκαιον εἶναι, καὶ τὰ δίκαια πάθῃ;
 745 Τίς δὲ καὶ βροτὸς ἀλλ' ὄραν πρὸς τῆτον, ἐπέεσσ'
 Ἀζοῖτ' ἀθανάτους καὶ τίνα θυμὸν ἔχων.
 Ὅσπ' ἀνὴρ ἀδικῶν, καὶ ἀτασθαλῶν, εἴπε τ' ἀνδρῶν
 Οὔτε π' ἀθανάτων μύθων ἀλλόουρον,
 Ἰβείδ' ὡλότερον κεκορημένον· οἳ δὲ δικαιοῖ
 750 Ἰπύχοντα, χαλεπῆ τελεμέλροι πεινῆ

ταῦτα

Haec (sunt) divitiarum hominibus, nam superfluas omnes
 Opes habens nemo venit in infernum.
 Neq[ue] precia dans mortem fugerit, neq[ue] graves
 Morbos, neq[ue] malam senectutem instantem.
 (O) Jupiter pater, utinam fiant diis amica, sceleris
 quidem
 Contumeliam placere, & ipsis hoc sit gratum.
 Animo improba facinora, in mentibus autem quis-
 Fecerit, Deos nihil curans, (quis Minerva
 Ipsum postea rursus luere mala, neque postea
 Patris improbitas liberis sit malum. (scenos
 Filij vero, qui (cum sint) injusti patris, iusta cogno-
 735 Faciunt, (o) tuam iram reverentes.
 Ab initio iusta inter ceteros amantes,
 Ne quam transgressionem luant parentum.
 Haec sint beatis diis grata nunc vero qui facit (scelus)
 (Ille) effugit: poenam autem alius postea fert.
 740 Et hoc, (o) immortalium rex, quomodo est iustum?
 Facinora qui vir extra existens injusta
 Nullam iniquitatem habens, neq[ue] iusjurandum impium,
 Sed iustus existens, non iusta patitur?
 Quis itaq[ue] & homo alius respiciens ad eum, postea
 745 Veneretur Deos? & quem animum habens.
 Quando vir injustus, & sceleratus, neq[ue] cujusquam
 Neq[ue] quicquam Deorum iram timeans, [viri,
 Contumeliam facit (alij) divitiis saturatus: iusti vero
 Affliguntur gravi pressi paupertate?

F 2

Haec

Ταῦτα μάθων Φίλ' ἑταῖρε, δικάως χεῖματ' ἀποῖσθαι
Σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς αἰταθάλῃς.
Αἰεὶ τῶν δ' ἐπέων μεινήμενός, ἐς δὲ τελευτῶ
Αἰνήσεις, μύθῳ σώφροσι πειθόμενός.
755 Ζεὺς μὲν τῆς δ' ἐπέων πύλησιν ἔπι κέρχοι αἰθέρι ναίων
Αἰεὶ δεξιτέρῳ χεῖρ' ἔω' ἀπημοσύνη.
Ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί, αὐτὰρ ἀπόλλων
Ἀρβρῶσαι γλώσσαι, καὶ νόον ἠέτερον
Φόρμιγγ' αὖ φθέγουσθ' ἱερὸν μέλιθ', ἠδὲ καὶ αὐλόν.
760 Ἡεὶς δὲ πονδᾶς θεοῖσιν ἄρεος ἄμφοι,
Πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
Μηδὲν τὸν Μήδων, δεδιότες πόλεμον.
Ὡδ' εἶναι, καὶ αἰεὶ νόνα εὐφρονα θυμὸν ἔχοντα,
Νόσφι μερμηνάων εὐφροσύνας Ἀείγειν
765 Τερπόμενους, τῆλ' δὲ κακὰς διπὸ κῆρας αἰμυῖνας
Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ θανάτοιο τέλθ'.
Χρὴ μυσῶν θρασυπέτα, καὶ ἀγέλον, εἶπι παρῖον
Εἰδεῖν σοφίης, μὴ φρονεῖν τελέθειν.
Ἄλλὰ τὰ μὲν μῶσθ' ἄτ' δὲ δεικνύμεναι, ἄλλα δ' ἔπεισθαι
770 Τί σφιν χεῖρηται μένθ' ἄπιστόμενθ' ;
Φοῖβε ἀνάξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσις πάλιν ἄκρω,
Ἀλκαθῶ Πέλοπθ' παίδι χαρίζόμενθ'.
Αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστην Μήδων ἀπέρυκε
Τῆς δὲ πόλεως, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
775 Ἡεὶς ἐπερχομένους, κλειτὰς πέμπωτ' ἐκατόμβας
Τερπόμενοι κίθαρι, καὶ ἑρατῇ θαλίῃ.

Παλαιά

Hæc discens (δ) care sodalis, justè opes acquire,
Prudentem animum habens sine peccato.

Semper horum veruum memor; ad postremum vero
Probabis, verbo frugi obtemperans.

Jupiter quidè (super) hanc civitatè teneat (in æthe. 755
Semper dextram manum in illa sionem. (re manens

Alii q̄ immortales beati dij; sed Apollo
Concinnet linguam, & mentem nostram:

Cithara rursus sonet sacrum melos, si ve etiam tibia.
Nos vero libationibus deos placantes, 760

Bibamus, jucunda inter nos loquentes,
Nihil Medorum metuentes bellum.

Hic esse, & meliorem lacum animum habentes,
Sine curis hilariter vivere

Oblectatos, longe vero malas sortes arcere, 765
Senectutemq̄ exitialem & mortis finem.

Oportet Musarum famulum, & nuncium, si quid
eximium

Novèrit sapientiæ, non invidum esse:
Sed alia quidem inquirere, alia vero indicare, alia

Quid ipsis profuerit solus sciens? (vero facere, 770
Phœbe rex, ipse quidem turri ornasti civitatem

Alcathoo Pelopis filio gratificans: (summam,
Ipse vero exercitum contumeliosum Medorū abarce

Hac civitate, ut tibi populi in leticia
Vere ineunte claras mittant Hecatombas 775

Delectati cithara, & hilari convivio.

F 3

Pea-

Παιάνων τε χοροῖς, ἰαχαῖσι τε, σὸν πρὸ βασιμόν.
Ἡ γὰρ ἔρχομαι δέδοικ', ἀφραδίῳ ἐσπεῶν,
καὶ γαίην ἑλλήνων, λαοφθόρον, ἀλλὰ σὸ φάϊε.
780 Ἰλαθ' ἡμετέρῳ τῷ δε Φύλασσε πόλιν.
Ἠλθον μὲν γὰρ ἔρχομαι καὶ εἰς Σικελίῳ ποτὲ γαῖαν.
Ἠλθον δ' εὐβοίης ἀμπελοῦν πεδίον,
Σπαρτίῳ τ' εὐρώπῃ δονακοτρόφον, ἀγλαδὸν ἄστυ.
καὶ μὲν ἐφίλειω, περὶ φρόνως πάντες ἐπερχόμενοι.
785 Ἄλλ' ἔπι μοι τέρψις ἴππ' Ἰφρύας ἦλθεν ἐκείνων,
οὕτως ἔδδεν δὲ ἴω φίλτερον ἄλλο πάτερης.
Μὴ ποτὲ μοι μελέθνια νεώτερον ἄλλο φανεῖν.
αὐτ' ἔργ' ἴης σοφίης, ἀλλὰ τίδ' αἰὲν ἔχων,
Τερπιδίῳ Φόρμιγ' ἢ καὶ ὀρχηθῶν, καὶ αἰοιδῶν.
790 καὶ μὲν τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχομαι νοῦν.
Μὴτε πινά ξείνοι δηλοῦμαι ἔργασιν λυγροῖς,
Μὴτε πιν ἐνδύμων. Ἄλλὰ δίκαι' εἶων,
τῷ στυγέ φρενα τέρπε' δυσηλεθῶν δὲ πολιτῶν.
Ἄλλ' ἄνδρες κακῶς, ἄλλ' ἄνδρες ἀμεινον ἐρεῖ.
795 Ἔς ἀγαθῶν ἄλλ' ἄνδρες μάλα μέμφε', ἄλλ' ἄνδρες ἐπαίνει.
τῶν δὲ κακῶν ἀνήμη γίγνεται ἔδδουα.
ἀνθρώπων δ' ἀψευδῶν ἴππ' ἰχθῶν γίγνεται ἔδδουα.
Ἄλλ' ἄνδρες ἰσχυροῖς, ἔμ' ἰσχυροῖς μελέθ.
οὐδὲς ἀνθρώπων ἔτ' ἔσεται ἔτε πέφυκεν,
800 Ὅστις πᾶσιν ἀδῶν δύσεται εἰς αἶδ'.

οὐδὲ γὰρ, ὅς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονοῖος θνητοῖς πᾶσιν ἀδῶν διώταται.

τόρνο

Peannh choris, vociferationibusq, tuū circū altare.
Profecto enim ego timeo, stultitiam intuens,
Et seditionē Græcorum, populi corruptricem: sed tu
Propitiy nostram hanc custodi civitatē. (Phæbe 780
Veni quidem enim ego & in Siculā aliquando terrā:
Veniq, in Eubæa vitiferum solum,
Spartamq, Eurota arundiniferi claram urbem:
Et me excipiebant alacriter omnes advenientem:
Sed nulla mihi oblectatio in præcordia venit eorum. 785
Adeo nihil sane erat carius aliud patriæ.
Nunquam mihi cura recentior alia ostendatur
Loco amabilis sapientiæ: sed hanc semper habens,
Oblecter cithara & saltatione, & carmine:
Et cum bonis bonam habeam mentem. 790
Neq, quinquā externum offendens factis improbis,
Neq, quinquam civium, sed justus existens
Tuam ipsius mentem oblecta: morosorum vero civiū
Alius aliis male, alius melius dicet.
Bonos alius valde vituperat, alius laudat: 795
Malorum vero mentio fit nulla.
Hominum autem inculpatius super terram est nullus:
Sed cui melius (est?) cujus non pluribus cura est.
Nullus hominum neq, erit, neq, fuit,
Qui omnibus placens descendet in (domum) 800
Plutonis.
Neq, enim qui mortalibus & immortalibus imperat
Jupiter Saturniq, hominib, omnib, placere potest
F 4 Torno

Τόξους, καὶ σάβηνας, καὶ γνώμιον ὁ ἀνδρα θεωρεῖν
 Εὐθύπερον, χρεὶ μὲν Κύρνε Φυλασσομήλον.
 205 Ὁ πνὶ κεν Πυθῶνι θεός χρησῆς ἱερεῖα.
 Ομφλῶ σμηγήη πίοι ὁ ἐξ ἀδύτης.
 Οὐτὲ π γδ παροδείας, εἰδέν κέ π Φάρμακον ευρείας
 Οὐτὲ ἀφελῶν παρὲς θεῶν αὐπλακίω παροφυροῖς.
 Χρημὶ ἔπαθον θανάτους μὲν ἀεικέσθ' ἔ π κακείων,
 210 τῶν δὲ ἄλλων πάντων Κύρν' ἀνιήροτατον.
 Οὐ μὲ φίλοι πρὸ δάκρυων, ἐγὼ δὲ ἐχθροῖσι πελαοθεῖς
 Εἰδήσω καὶ τῶν, ὄντων ἐχρησι, νόον.
 Βῆς μοι δὲ γλώσσης κρατῆρ' ἰσχυρῶ ποδὶ λαξ ὀπιθραίνων
 Ἰχθὺς κωπίλλειν, καίπερ ὀπιθραίνων.
 215 Κύρν' εὐπης δὲ ὁ πμοῖρα παθεῖν, σὺν ἑοδ' ἰσχυρῶ
 Οπὶ δὲ μοῖρα παθεῖν, ἔ π δόδοικα παθεῖν.
 Ες πολὺ ἀρρηκτον κακὸν ἠκομην, ἔντι μάλιστα
 Κύρνε σὺν ἀμοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτους.
 Οἶδ' ἀποχρησάσκοντας ἀπιμάξσοι τοκήας,
 220 τῶν τ' οὐ χῶρη Κύρν' ὀλίγη τελέη.
 Μὴ τὲ πν' αὐξέ. τυράννον ἐπ' ἐλπίσι κέρδεσθ' εἶναι,
 Μὴ τε κτείνεις, θεῶν ὄρκια συντέμνωσθ'.
 Πῶς ἡμῖν τέτλημεν ἰσχυρῶ ἀυλητῆσθ' ἀείδων.
 Ουμὸς; γῆς δὲ εἰσθ' φαίνεται ἐξ ἀρσεῆς.
 225 Ἡτὲ τρέφει καρπύσιν, ἐν εἰλαπίναις φορέουσας.
 Ἐανδῆσὶ τε κόμαις πορφυρέας σεφάνους.
 Αἰδ' ἄγε δὴ Σκύθια, κείσε κόμην, δότοπαυε ἦ κῶμωσθ'
 Πένθ' δὲ εὐαδῆ χῶρην δότολλύμερον.

Πίστ.

Torno & amussi, & gnomone virum oracula perentē.
 Rectius, oportet quidem Cyrne observantē (esse.)
 Quinam (in) Pythone deus respondens sacerdoti 805.
 Vaticinium significaverit pingvi ex adyto.
 Neq̄ quicquam enim addens, nullum poteris quod-
 quam remedium invenire.
 Neq̄ auferens, à diis errorem profugere.
 Rem passus sum morte inimici nihil inferiorem,
 Sed altarū omnium (rerum) Cyrne molestissimam. 810.
 Me amici prodiderunt: ego vero inimicos accedens,
 Videbo & eorum, quamcunq̄ habeant, mentem.
 Bos mihi in lingua forti pede calcitrando insiliens,
 Prohibet garrire, etiam scientem.
 Cyrne tamē vero, q̄ fatū (est) pati, nō licet effugere; 815.
 Quod vero fatum (est) pati, non timeo pati.
 In valde durum malum venimus, ubi maxime
 Cyrne ambos fatum corripiat mortis.
 Qui vero senescentes contemnunt parentes,
 Horum quidem locus Cyrne modicus est. 820.
 Neq̄ quenquam adjuva tyrannū, sub spe lucri, esse.
 Neq̄ occide, deorum fœdera iniens.
 Quomodo nobis sustinuit sub tibia canere
 Animus, terra vero rex apparet ex foro.
 Quae nutrit frugibus, in convivis gestantes, 825.
 Fulvisq̄ comis purpureas coronas. [sationem:
 Verū age quidē (ō Scythia, tonde comas, sedita comef-
 Luge vero svaave olentem locum percuntem.

Πίσυ χρήματ' ὄλεσα, ἀπίστη δ' ἐσώωσα.
 830 Γνώμη δ' ἀγαθή γίγνεται αἰμοτέρων.
 Πάντα τὰ δ' ἐν κοράκεισι, καὶ ἐν φθορᾷ ἔδὲ τις ἤμω.
 Αἴτι' ἀθανάτων Κύρνε, θεῶν μακάρων,
 Ἀλλ' αἰδρῶν τε βίη, καὶ κέρδεα πολλὰ, καὶ ὕβρις
 Πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητα ἔβαλεν.
 835 Διασά τοι πόσι' κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δίψα τε λυσιμελής, καὶ μέθυσις χαλεπή.
 Τῆτων δ' αὖ τὸ μέσον σρωφῆσομαι, ἔδὲ με πείσεις.
 Οὔτε τι μὴ πίνειν, ἔτε λίω μεθόειν.
 Οὐδ' ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάρις.
 840 Εὐτ' αὖ τωρήξας μ' ἀνδρᾷ πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.
 Ἀλλ' ὀπίταν καθύπερθεν ἑὼν, ὑπὲρθε γνῶνται,
 Τετάνικι οἴκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσι'·
 Εὐ μὲν κείμενον ἀνδρᾷ, κακῶς θεμὲν ἐνμαρές ἔστ'
 Εὐ δὲ θεμὲν, τὸ κακῶς κείμενον, ἀγαλέον.
 845 Δαξ' ἐπιβα δῆμω κενόφρονι, τύπῃ δὲ κέντρῳ
 Οἴξει, καὶ ζῶγλιω δύσλοφον αἰμφιτίθῃ.
 Οὐ γὰρ ἔδ' εὐρησεῖς δῆμον φιλοδέσποτον ὦδε,
 Αἰθρώπων, ὀπόσθις ἠέλι' καθορεᾷ.
 Ζεὺς ἀνδρ' ἐξολέσσειεν ὀλύμπι', ὃς τὸν ἐταῖρον
 850 Μαλθηκᾶ κωπίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.
 Ἥδεα μὲν καὶ πρῶθεν, ἀτὰρ πολὺ λῶονα ἢ νῦν.
 Τῆνεκα ποῖς δειλοῖς ἔδου' ἔστι χάρις.
 Πολλάκις ἢ πόλις ἦδε δι' ἠγεμόνων κακότητά,
 Ὡπερ κενκλιμένη ναῦς, ὡρᾷ γῆν ἔδραμε.

Εὐ

Fiducia opes perdidit, diffidentia autem servavit.
 Consilium vero difficile est amborum. (quis nobis 830
 Omnia illa in coruis & in corruptione (sunt) neque
 Auctor immortalium Cyrne deorum beatorum,
 Sed virorum vis, & lucra multa, & injuria.
 Multis ex bonis in calamitatem protrusit.
 Dua sanè (sunt) potus fortes miseris mortalibus: 835
 Sitis membra resolvens, & inebriatio molesta. (bis
 Horū vero per mediā ver sapor: neq. mihi persuadē-
 Neq. quicquam non potare, neq. nimis inebriari.
 Vinum mihi (in) reliquis quidem placet, (in)
 una autem (re) displicet,
 Quando (scilicet) armans me, virum contra ini 840
 Sed quando supra existens, infra sit, (micum agit.
 Toties domum imus sedantes potum. (cile est.
 Bene quidem constitutum virū mala constituere fa-
 Bene vero constituere, (quod) male constitutum
 (est) difficile (est)
 Calcibus insulta populo fatuo, per cureq. stimulo 845
 Acuto, & jugum grave circumpone:
 Non enim unquam invenies populum, domini stu-
 Hominum quotquot sol aspicit. (diosum adeo,
 Jupiter virum perdat celestis, qui (suum) sodalem
 Mollia garriens fallere vult. 850
 Svaria quidem & prius, sed multo meliora quam
 Quapropter improbis nulla est gratia. (nunc:
 Sapa civitas hac per rectorum nequitiam,
 Velut navis inclinata, ad terram cucurrit.

Ami

855 Τῶν δὲ φίλων εἰ μὴ τις ἄρα μὲ τι δεινὸν ἔχουσα
Αὐχέν' ἀποσρέφας, ὅδ' ἔσοραυ ἐθέλη.
Ἦν δέ τι μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ πολλὰ κί γίγνεται ἀνδρῶν
Πολλὰς ἀσασυὰς καὶ Φιλότητας ἔχω.
Οἱ με φίλοι περδιδῶσι, καὶ σὲκ ἐθέλωσι τι δῆνα
860 ἀνδρῶν φανωμένων, ἀλλ' ἐγὼ αὐτομαίτη,
Ἐσπερὶν τ' ἔξεμι, καὶ ὀρθρὴν αὖθις ἔσομι,
Ἡμῶν ἀλεκτηρύων φθογῶν ἐγεργμένων.
Πολλοῖς ἀχρηστοῖσι θεὸς διδοὶ ἀνδράσι ὄλβον
Ἐσθλόν, ὃς ἔθ' αὐτῷ βέλτερος ἄδεν ἐὼν
865 οὐ τε φίλοις, ἄρετῆς δὲ μέγα κλέος ἔποτ' ὀλεῖται
Αἰχμητῆς γὰρ ἀνήρ γῆν τε καὶ ἄστυ σοῖοι.
Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας ἔρανος, ἔνθεός, ὑπερθευ.
Χάλεος, ἀνθρώπων δαίμα παλαιχρῶων,
Εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὴ ἐπαρμέσω, οἱ με φιλεῦσι.
870 τοῖς δὲ ἐχθροῖς αἰὴ καὶ μέγα πῆν' ἔσομαι.
οἶνε, τὰ μὴ σ' αἰνῶ, τὰ ἢ μέμφομαι, ἔδός σε πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν, ἔτε φιλεῖν διώομαι.
Ἐσθλός καὶ κακός ἐσσι· τίς αὖ σέ γε μωμῆσατο ἢ
τίς δὲ αὖ ἐπαμῆση μέτρον ἔχων σοφίης ἢ
875 Πῖν' οἶνον, τὸν ἐμῆς κερυφῆς ἀπὸ ταυγέτοιο
ἀμπέλοιο λῦνεγκαν, τὰς ἐφύτλωσ' ὁ γέρον
οὔρεσ' ἐνβήσῃσι, θεοῖσι φίλ' ἑοτίμω,
Ἐκ πλατανισθῆν' ὑψηλὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τῶ πίνων ἀπὸ μὴ χαλεπῆς σκεδάσεις μελεδώνας
880 ὠρηχθεῖς δὲ ἔσσαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

Εἰς ἑλῶν

Amicorū vero siquidē quis videt me aliquid aduersi
Cervicem avertens, neq; videre vult. (habentem,
Si vero quidpiam mihi alicunde boni, qualia sepe
contingunt viro,

Multas salutationes, & amicitias habeo.
Amici me produnt, & non volunt quicquam dare
Viris apparentibus: sed ego ultronea,
860 Serocinaq; egredior, & matutina rursus ingredior,
Cum gallorum vox (auditur) expergiscantium.
Multis intulibus Deus dat viris divitias
Bonas: qui neq; sibi melior quicquam existens,
Neq; amicis, virtutis a magna gloria nunquā peri- 865
Bellator enim vir terrā & urbē servaverit. (bit,
In me deinde cadat magnum cælum, latum supernè,
Æreum, hominum metus antiquorum,
Si non ego illis quidem auxiliabor, qui me amant:
Sed inimicis molestia, & magnum nocumentū ero. 870
(ὁ) vinum, partim quidem te laudo, partim vero te
vitupero neq; te omnino

Neq; unquam odisse, neq; amare possum
Bonū & malum es: quis poterit te quidē vituperare?
Quis vero poterit laudare, mediocrem habens sa-
Bibe vinum, quod mei verticis Taygeti (pientiam? 875
Vites tulerunt, quas plantavit senex
Montis in vallibus, diis carus Theotimus,
Et plataneto frigidam aquam educens.
(Ex) quo bibens graves quidem dissipabis curas,
Potus vero eris multo alacrior.

880

Pax

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχει πόλιν, ὄφρα μετ' ἀλλο
 Κωμάζοιμι, κακῆ δὲ σὸν ἔραμαι πολέμῳ.
 Μὴδὲ λίω κήρυξ ἂν ἴς ἔχε μακροῦ βοῶντος.
 Οὐ γὰρ πατρώας γῆς πέρι μαρνάμεθα.
 285 Ἀλλ' αἰσχρὸν περὶ γῆς, καὶ ὠκυπέδων Ἰπτιβαίντων
 Ἰωπῶν, μὴ πολέμῳ δακρυρόεντ' ἐσιδεῖν.
 Οἴμοι ἀναλκίης, γὰρ μὲν κήρυξ ὄλωλε.
 Ἀηλάντες δὲ ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον.
 Οἱ δὲ ἀγαθοὶ Φόγυσσι, π' ἴλιω δὲ κακοὶ διέπρασιν.
 290 Ὡς κυψελλίξον Ζεὺς ὀλέσειε γῆν,
 Ἐνώμης δὲ ἄδεν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχῃ ἔν γε ἑαυτοῦ,
 Οὐδὲ ἀγνωμοσύνης Κύρῳ ἀνιηρότερον.
 Κύρνε μὴ ἀνδράσι πάντα κατὰ βηητοῖς χαλεπαίνεω
 Γινώσκων, ὡς νῦν, οἶον ἕκαστος ἔχεις.
 295 Αὐτὸς ἐνὶ στήθεσι, καὶ ἔργματα πῶς δε δικαίω,
 Τῶ τ' ἀδικῶ, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆ.
 Ἔστι τὸ μὲν χεῖρον, τοῦ δὲ ἄμεινον γ' ἔργον ἕκαστος.
 Οὐδεὶς δὲ ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.
 Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ, καὶ χεῖματα θηρῶν,
 300 Κυδίσην δρεπὴν τοῖς συμπίσιν ἔχει,
 Βί μὲν γὰρ καυδέειν βίωτος τέλει μὲν, ὅποσον τις
 Ημελλ' ἐκπελέσεις εἰς αἶδαο περὶν.
 Εἰκὸς αὖ μὲν, ὅς μὲν πλείω χρόνον αἴσων ἔμεινε,
 Φεῖδεσθ' μάλλον τῆστον ὃν εἶχε, βίου.
 305 Νῦν δ' ὡς ἴδεν, ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωσέ
 Καὶ δάκρυμα ψυχῶν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω.

Pax & divitiæ habeant civitatem, & cum aliis
 Commesser: malum enim non amo bellum.
 Neq; nimis præconi aurem præbe alie vociferanti:
 Non enim paterna pro terra pugnamus.
 Sed turpe (est,) præsentem, & velocibus qui incedit
 Equis, non bellum lacrymosum intueri.
 Heu meam ignaviam, Cerynthus quidem perit:
 Lelantiq; bonum condetur vinecum.
 Boni fugiunt, civitatem vero mali administrant:
 Ut Cypsellixon Jupiter perdat genus.
 Consilio vero nil melius vir habet in seipso,
 Neq; imprudentia Cyrne (quicquam) pejus.
 Cyrne ne viris, in omnibus rebus mortalibus succense,
 Expendens, quod mentem, qualem quisq; habes
 Ipse in pectoribus, & facta: sed justo
 Et injusto magnum malum mortalibus inest.
 Est aliud quidē pejor, aliud vero meli9 factū cuiusq;
 Nullus vero hominum ipse in omnibus sapiens.
 Quisquis impensam servat, pecunias captans,
 Clarissimam virtutem apud prudentes habet.
 Sin. perspicere vitæ finē liceret, quantum tēpus quis
 Cunctaretur finiens in domum Plutonis transire:
 Par esset (cum,) qui quidem pl9 temporis fatū expe-
 Parcere magis huic, quam habebat, vitæ. (Etaret,
 Jam vero non licet, quod sane & mihi magnum lu-
 Cum excitat:
 Et mordeor mentem, & dupliciter animum habeo,

Εν τριόδῳ δὲ ἔστηκα, δὴ εἶπὶ δὲ παρῶθεν ὁδοὶ μοῖ
φροντίζω, τῶν τινῶν ἴω φροντίζω.

Ἡ μηδὲν δαπανῶν τρυχώ βίον ἐν κακότητι

910 Ἡ ζῶα τρυπῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.

Εἶδον μὲν γὰρ ἐργῶν, ὅς ἐφείδετο, καὶ ποτε γαστρὶ
Σίτον ἐλωτῆριον πλάσιον ὦν εἶδος.

Ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι, κατέβη δόμον αἰδοῦν εἰσὼν
κρήματα δὲ ἀνθρώπων ἔπιτυχῶν ἔλαβεν.

915 Ως ἐς ἀσμερα ποιεῖν, καὶ μὴ δούλω ὥσπ' ἐθέλοι τίς

Εἶδον δὲ ἄλλον, ὅς μὲν γαστρὶ χαρίζομαι,

κρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δὲ ὑπάγω φρένα τέρψασθαι
Πτωχολογίᾳ δὲ φίλος πάντας, ὅπῃ τινῶν ἴδη.

Οὕτω δημοκλείς, καὶ κρημάτων ἀριστον ἀπάντων

920 Τὴν δαπάνην φέδω, καὶ μελέτῃ ἐχέμεν.

Οὔτε γὰρ ἀνὰ πτωχολογίαν, ἀλλὰ κάματον μετὰ δούλῳ
Οὔτ' ἀνὰ πτωχολογίαν δημοκλείου τελείσιν.

Οὐ εἰ γῆρας ἴκοιτο, τὰ κρημάτων πάντα διπορούσθαι

Εἰ δὲ τοιῶδες ἔβη κρημάτων ἀριστον ἔχεν.

925 Εἰ μὲν γὰρ πτωχεύεις, πολλοὶ φίλοι, μὲν δὲ πένθηται

Πάυροι καὶ ἐπὶ ὁμοῦς ἀνὴρ ἀγαθός.

Φεῖδεσθαι μὲν ἀμεινον, ἐπεὶ εἰς δὲ θανόνῃ διπορούσθαι

Οὐδεὶς, μὲν μὴ ὅρα κρημάτων λειπόμηναι.

Πάυροι ἀνθρώπων ὄρεσθαι καὶ κάλλει ὅπῃ δέει.

930 Οὐβίσι, ὅς τῶν ἀμφοτέρων ἔλαχεν.

Πάντες μὲν τιμῶν ὁμοῦς ἴσοι, οἳ τε κατ' αὐτὸν

Οἰκῶν χώρης, οἳ τε πτωχολογίᾳ.

In trivio consisto: duae sunt ante via mibi:

Ambigo, harum utram ingrediar priorem.

An nihil expendens, vitam in miseria:

An vitam jucundè, opera faciens pauca. 910

Vidi quidè enim ego (virum) qui parceret, & nunquam
(ibum liberum, di ves existens, daret: (ventri

Verum prius (quam) perfecisset, descendit domum
Plutonis intra,

Opes verò (is) hominū, qui (in eas) incidit, accepit.

Adeo ut in te pesti va laboraret, & nō daret, ut vellet 915

Novi verò aliū, qui erat ventri obteperans, (quis.

Facultates quidem dilapidavit: dicebat enim vino
mentem oblectans (viderit.

Mendicat verò (apud) amicos omnes, ubi aliquam

Sic (ò) Democles, pro facultatibus optimū omnium

Sumptum facere, & curam habere. 920

Neq; enim cum laboraveris, alij labore (tuum) im-

Neq; mendicans, ser vitium finieris. [perieris:

Neq; si senectus venerit, opes omnes effluerint:

Nam in hoc genere opes optimum (est) habere.

Sicuti di ves es, multi (sunt) tibi amici: si verò pau 925

Pauci: nō jã similiter ipse vir bonus (est), [per es

Parcere quidem melius est: postquam nec mortuum

Quisquam, si non vider opes relictas. (luget

Paucis hominum vireus & pulchritudo obvenit:

Beatus (est,) qui hac ambo sortitus est. 930

Omnes quidè (se) colunt simul, æquales, quiq; in eodè

Habitant loco, quiq; seniores (sunt.)

Οὐ δύναμαι Φωνῇ λιγυρῷ ἀδελφῷ, ὡς περ ἀηδῶν.
 Καὶ γὰρ τῶν προτέρων ἴκτε ὅτι κῶμον ἔβην.
 933 Οὐδὲ τὸν ἀληθινὸν προφασίζουμαι· ἀλλ' ἀμ' ἐταίρῃς
 Ἐκλείπῃ, σοφίης σὺν Ἰπιδόμορῳ.
 Ἐβλήθην ἀληθῆς ἀείσομαι, ὡδὲ κατὰ σῆς
 Δεξιῶς, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπιδοχόμορῳ.
 Εἶμι πρὸς γάβηλιν ὀρθλῶ ὄδῳ, ἔδετέρωσε
 940 κλινίμορῳ. γρη γὰρ μ' ἄρτια πάντῃ νοεῖν.
 Πατριδα κοσμήσω λιπαρῶν πόλιν, ἔτ' ὅτι δῆμῳ
 Τρέφας, ἔτ' ἀδίκους ἀνδράσι πιθόμορῳ.
 Νεβρον ἔσθ' ἐξέλαφοιο λέων ὡς ἀλκί πεπιθῶς,
 Ποσὶ κατὰ μάρφας, αἵματ' ἔσθ' ἔπιον.
 945 Τειχεῶν δ' ὑψηλῶν ὄπισθας, πόλιν σὺν αἰάπαζα.
 Ζωζάμορῳ δ' ἴππευς ἄριματ' ἔσθ' ἐπέλω.
 Πρήξας δ' ἔσθ' ἐπέτηξα, καὶ σὺν ἐτέλεσα τελέσας.
 Δρησῶς δ' ἔσθ' ἔδρησ', ἦνυσσ' ἔσθ' ἀνύσας.
 950 Χηρώσθ' πολλῶν, καὶ χάρις ἔδουίσα.
 Εἶπ' παθὼν ἀπ' εὐμευ ἀγαθὸν μέγα, μὴ χάριν οἶδας.
 Χρηζῶν ἡμετέρως αὐτῆς ἴκοιο δούκας.
 Ἔστ' μὲν αὐτὸς ἔπιον διπλὴν κελύκην μελανύδης,
 Ἡδὲ π' μοι ἐδόκησ' καὶ καλὸν εἶμῳ ὕδωρ.
 955 Νῦν δ' ἤδη πεθλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ὑδρῷ
 Ἄλλης ἢ κελύκην πίομαι ἢ ποταμῷ.
 Μὴ ποτ' ἐπιμνέσθης, περὶ ἀνείδης ἀνδρῶν σαφινῶς
 Ὀργλῶ καὶ ρύθμῳ, καὶ τρέπον ὅστις αὐτῷ.

Πολ.

Non possum voce suavi canere, velut luscinia.
 Etenim superiori nocte ad commessionem ivi.
 Neq̄ tibicinem causer sed me sodalis
 935 Deserit, sapientia non indigens.
 Prope tibicinem canam, illi constitutus
 Dexter, immortales deos precans.
 Eo ad amussim rectam viam, neutram in partem
 Inclinans: oportet enim me recta omnia cogitare. 940
 Patriam ornabo claram civitatem, neq̄ populo
 Attendens, neq̄ iniquis viris obeiciens.
 Hinnulum ex cervo leo ut viribus confidens,
 Pedibus comprehendens, sanguinem non bibi,
 Muros autē altos conscendens civitatem nō deripui. 945
 Jungensq̄ equos currum non inscendi.
 Agens vero non egi, & non finivi finiens.
 Faciensq̄ non feci, perfectiq̄ non perficiens.
 Improbis vero benefacienti duo (sunt) mala: nam
 (se) suis
 Privabit multis (rebus,) & gratia nulla (ha- 950
 bebatur.)
 Si quo affectus à me beneficio magno, non gratiam
 Egens nostras iterum adeas domos. (habes,
 Donec quidem ipse bibi ex fonte profundo,
 Svanis mihi videbatur, & pulchra esse aqua.
 Modo verò jam turbatus est: aqua vero commisce. 955
 Alio fonte bibam, aut fluvio. [tur limo:
 Neumquā laudes prius (quàm) noveris viri clarè,
 Appetitum, & modum, & mores qualis sit.

G 2

Mul.

Πολλοί τοι κίεθλον ὀπίλοπον ἤθ' ἔχοντες
 960 κρύπτει' ἐν φέρροι θυμὸν ἐφημέριον.
 Τάτων δ' ἐκφαίνει πάντων χρόνον ἤθ' ἐνάσθ,
 καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλοῦ ἀρ' ἐκτὸς ἔβην,
 Εφθην δ' αἰνήσις περὶ σε καὶ πάντα δαήνια
 ἤθεα· νῦν δ' ἦδη, ναῦς ἄθ' ἐκὸς διέχω.
 965 Τίς δ' ἀρετῆ πίνουσι ὀπλοῖνον ἄθλον ἐλέσθ;
 Πολλὰκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἀνδρ' ἀγαθόν.
 Οὐδείς ἀνθρώπων, ὃν ἐπεὶ ποτε γαῖα καλύψθ,
 εἰς τ' ἔρεβ' καὶ ἀβῆ, δῶμά τε περσεφοίης,
 τέρπεται, ἔτε λύρης, ἔτ' αὐλητῆρ' ἀκθών,
 970 οὔτε διωνύσθ δῶρ' ἐπιειραμένο.
 Ταῦτ' ἐσορῶν, κραδίη ἐν πεισομα, ὄφρα τ' ἐλαφρῶ
 Γένα'α, καὶ κεφαλῶν ἀτρουέων προσφέρω.
 Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλ', ἀλλὰ καὶ ἔργω
 χερσῶν τε παύσθ, χεῖμασι τ' ἀμφοτέρω.
 975 Μὴ δὲ πρὸς κρητηροὶ λόγοισιν ἐυλόφρενα τέρπει
 Ἄλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναται ἀγαθόν.
 Ημεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον κατὰ θυμέθθ θυμόν.
 Ὄφρ' ἐπὶ περπαλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρη,
 Αἰψα γὰρ, ὡς ἐ νόημα, παρερχεται ἀγλαὸς ἦβη.
 980 Οὐδ' ἴστωπων ὀριῆ γίγνεται ὠκυπέθ.
 Αἴ τε πρὸς ἄνδρα φέρεισι δουραστόν ἐς πόνον ἀνδρῶν
 λάβρωσ, προσφέρω περπόμεναι πεδίω.
 Πῖν' ὀπότεαν πίνωσιν, ὅταν τοὶ θυμὸν ἀσθηῖς,
 Μηδεὶς ἀνθρώπων γνώ σε βαρυώρμητον.

Ἄλλοτε

Multi sanè fucatos fallaces mores habentes
 Occultant, induentes animum diurnum, 960
 Horum verò indicat omnium tempus mores cujusq̃:
 Et enim ego mentem longè jam extra perrexi,
 Praevenièq̃ laudans, priusquam tuos per omnia co-
 gnoscerem
 Mores: nunc autem jam navis velus longè discedo.
 Quae verò virtus (est) bibentem, vini præmiū repon- 965
 Saepè sanè vincit & malus virum bonum, (care?
 Multis hominū, quæ postquam tandem terra texerit,
 Inq̃ Erebum descenderit, domumq̃ Proserpina,
 Oblæctatur, neq̃ lyram, neq̃ tibia m audiens.
 Neq̃ Bacchi dona tollens: 970
 Hac videns, cordi benè persuadebo, ut lingua
 Genua, & caput intremulus proferam.
 Ne mihi vir sit lingua amicus, sed magis re ipsa
 Manibusq̃ properet, oribusq̃, utrunq̃.
 Neq̃ inter pocula verbis meam mentem oblectet: 975
 Sed faciens appareat, si quid possit, bonum.
 Nos verò inconvinia charum declinemus animum,
 Ut præterea oblectationis opera amabilia ferat.
 Statim enim tanquã cogitatio, præterit splendida
 Neq̃, equarum impetus est velocior. (pubertas: 980
 Quæ quidem virum ferunt tumultuosum in laborem
 Impetuosè, farrifero oblectata campo. (virorum
 Bibe, quando bibant (alij) cum quidem animo
 contristatus fueris.

Nemo hominum noscat te gravatum,

G 3

Inter-

985 Ἄλλοτε τοι πάχων ἀνίησαι, ἄλλοτε δ' ἔρθων
 χαρῆσειν διώσσαι, ἄλλοτε τ' ἄλλ' ἀνὴρ
 εἰ θεῖης ἀπαύδησε ἐφίμερον ὕμνον αἰεῖδεν,
 ἄθλον ἧ ἐν μέσῳ παῖς καλὸν ἀνθ' ἔχων
 σοὶ τ' εἴη καὶ ἐμοί, σφῆις πέρι δηρησάντων,
 990 Γνοίης χ' ὅσον ὄων κρέσσονες ἡμίονοι.
 Μυθ' δὲ ἡελιθ' ὠρῆ ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
 ἄρτι παραγγέλλει, μέσασθ' ἡμᾶρ ἔχων.
 Δείπνῃ δὲ ληγοῖτο, ὅπῃ τινὰ θυὸς ἀνώγει,
 Παιτῶν ἀγαθῶν χερσὶ χαριζόμενοι.
 995 Χέρυβα δ' αἴψα θύραζε φέροι, σφαναώματα δ'
 βυειδῆς ῥαδιπαῖς χερσὶ λακίνα κρή. (εἰσπῶ)
 Ἡ δ' ἄρτι τὸ δ' ἄθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄρειστον,
 κάλλιστον τε φέροι, γίγνεται ἀνδρὶ σφῶ.
 Ζυγὸν δ' ἐσθλὸν τέτο πλῆγῃτε, παυπτε δῆμω.
 1000 Ὅσις ἀνὴρ διαβάς ἐν σερμάχοισιν ἐνι.
 Ζυγὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἦεν
 ἄγλαόν ἀνθ' ἔχων, καὶ φρεσὶν εὐδλά νοῆ.
 Τῶν αὐτῶ κτεάτων εὐπαχέμερον, ἔ γδ ἀνθεῶν
 Δίς πέλεται πρὸς θεῶν, εὐδὲ λύσις θανάτου
 1005 Ὀνητοῖς ἀνθρώποισι· Κακὸν δ' ἐπι γῆρας ἐλέγχῃ
 οὐλόμερον, κεφαλῆς δ' ἀπίεται ἀκροτάτης.
 Πωμακαρῶ, εὐδαίμων τέ καὶ ὄλιθ', ὅσις ἀπειροθ'
 ἄθλων, εἰς ἄδῃ δῶμα μέλαν κατέβη.
 Πρὶν τ' ἔχθρας πῆξαι, καὶ ὑπερβύωα περ ἀνάγκη
 1010 Ἐξετάσῃ τε φίλως, ὄντιν ἔχῃσι νόον.

Αὐτίκα

Interdū quidem patiens contristaberis, interdumq; 985
 Gaudere potes, aliasq; aliis vir. (faciens
 Si ponas (ὀ) Academe amabilem hymnum canere,
 Premium a. in medio puer pulchrum florē habēs
 Tibiq; sit & mihi de sapientia contendentibus,
 Cognoveris, quanto asinus præstantiores (sint) multi. 990
 Cum verò sol quidem, in æthere solidungulos equos
 Jam admonuerit, medium diem habens,
 Canamq; terminaverimus, quomodo quem animus
 Variis bonis ventri satisfacientes, (juber,
 Gutturnium statim foras ferat, coronas verò intro 995
 Formosa teneris manibus Lacena puella:
 Virtus verò premium inter homines optimum,
 Pulcherrimumq; reportatu est viro sapienti.
 Commune verò bonum hoc civitatiq; omniq; populo,
 Quisquis vir transgressus inter principia est. 1000
 Cōmuniter autē hominib; præcepta dabo, ut quis pu-
 clarū florē habēs, & mentib; bona cogitet. (vertatis
 Suis possessionibus benè affici: non enim repubescere
 Bis datur à diis: neq; fuga mortis
 Mortalibus hominibus: gravis a. senect; coarguis 1005
 Perniciosa, caputq; apprehendit summum.
 Quam beatus, fortunatusq; & felix (est,) quis-
 quis expers,
 Laborum, in pluconis domum nigram descendit,
 Prius (quam) inimicos formidare, & superare
 necesse (est,)

Investigareq; amicos, quamnam habent mentem. 1010

G 4

Statim

Αὐτὰ μοι κτ' μὲν χροίον ῥέει ἄσπετος ἰδρῶς.

Πτοίεμα δὲ ἰσπερὸν ἀνθ' ὀμηλικίης.

Τερπιδὸν οὖως καὶ καλὸν ὅτι πάλιον ὠφελεν εἶναι.

Ἀλλ' ὀλίγοι γίνεταί ὡσπερ ὄναρ.

1019 Ἡβὴ τιήεσσα, πόδι γλόμφρον καὶ ἄμορφον.

Αὐτὴ ὑπερ κεφαλῆς γῆρας ὑπερρέματα.

Οὐποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχένα θῆσω.

Δύσλοφον, εἰ μὲ μοι τιῶλ' ἔσπετι κέρη.

Δειλοῖς τοι κακότηι ματαίοτεροι γόοι εἰσὶ.

1020 Τῶν δὲ ἀγαθῶν αἰεὶ πενήεις ἰθύτεραι.

Ῥηϊδίητε πενήεις ἐν αἰθρώποις κακότητ' ὄν,

Τῆ δὲ ἀγαθῆ χαλεπὴ Κύρνη πέλη παλάμῃ.

Πάλμα θυμὲ κακοῖσιν οὖως ἀτλήει πεπονηώς,

Δειλῶν τοι κραδίη γίνεταί ὄξυτέρη.

1021 Μήδ' ἐσθ' ἀπρηκίσις ἐπ' ἐργασίῃ ἄλγ' ἀέξω.

Ἐχθρῶν, μήδ' ἄχθῶν, μήδ' φίλων ἀνία.

Μήδ' ἐχθρῶν εὐφρανε. Θεῶν δὲ εἰμαρμένα δῶρα.

Οὐκ αἰ Ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ περὸ φύρο.

Οὐτ' αἰ πορφυρέης κατὰδὺς ἐς ποθυμένα λίμνης.

1022 Οὐθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη τάρταρος ἠερέεις.

Ἀνδρῶν τοι ἐς ἀγαθὸν χαλεπώτερον ἔξαπατήσασθαι.

Ὡς ἐν ἐμῇ γνώμῃ Κύρνη πάλαι κέκεται.

Ἡδέα μὲν καὶ παρὰδεν, ἀταρ πολὺ λῶιον ἦδη.

Οὐνεκα τοῖς δειλοῖς, εἰδεμὶ ἴδι χάρεις.

1023 Ἀφρονες, ἀθροῦποι καὶ ἠήπιοι, οἳ τινες οἶνον.

Μὴ πίνασ' ἀστρα καὶ κυνὸς δεχομένους.

Δεῦρο

Scatim mihi per quidem corpe fuit immenso sudor.

Consternor verò intuens florem juventutis.

Iucundus simul & pulcher diutius debebat esse:

Verum brevis est, velut somnum

Adolescentia preciosa: sed perniciofa, & deformis 1015

Confestim super caput senectus pendet.

Nunquam inimicis sub jugum cervicem ponam

Grave, neq; si mihi Tmolus instet capiti.

Improbis sanè malitia vaniores luctus sunt:

Proborum vero semper actiones rectiores. 1020

Facilisq; actio inter homines, malitia:

Boni autem difficilis Cyrne est conatus.

Confide (ὀ) anime malis simul gravissima passus,

Improborum sanè cor est asperius.

Neq; tu infestas ob res dolorem augens

Oderis, neq; tristeris, neq; amicos molestia affice. 1025

Neq; inimicos exhilara. Deorum enim fatalia dona

Non potes facile mortalis vir effugere:

Neq; nigra descendens in fundum paludis,

Neq; quando ipsum habuerit Tartarus tenebrosus 1030

Virum sanè est bonum difficilimum fallere,

Ut in mea mente Cyrne olim iudicatum est.

Iucunda quidem & prius, verum multò melius nunc:

Quare improbis nulla est gratia.

Amentes homines & stulti, qui quidem vinum 1035

Non bibunt astro & cane regnante.

G 5

Age

Δεῦρο σὺν ἀνλητῆρι παρακλαίουσι γελῶντες
 Πίνωμεν, κείνη κήδεσι περπόμενοι.
 Εὐδώμεν, Φυλακῆ δὲ πόλιος Φυλάκεσσι μελήσει.
 1040 Ἀσυφελῆς ἐρατῆς πατριῶς ἡμετέρης.
 Ναὶ μὰ δὲ εἰ τις τῶν δὲ καὶ ἐγκαταλιμνῶν εὐδῆ.
 Ἡμέτερον μῶμον δεξεται δευγαλέως.
 Νῦν μὲν πίνοντες περπόμεθα, καλὰ λέγοντες,
 Λογα δὲ ἔπειτ' ἔσοι, ταῦτα θεοῖσι μέλει.
 1045 Σοὶ δ' αὖ οἶα τε παιδί φιλω ὑποθήσομαι αὐτός.
 Ἐδλά· Σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλε.
 Μὴ ποτ' ἐπειγούμεν περήξης κακόν, ἀλλὰ βαθεῖν
 Σῆ φρενὶ βέλευσαι, σὺ ἀγαθῶ τε νόω.
 Τῶν γὰρ μαρναμένων μάχεσθαι θυμός τε νόος τε.
 1050 Βεβλή δὲ εἰς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγξ.
 ἀλλὰ λόγον μὲν τῶτον ἔκασουμεν· αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ
 Αὐλῆ, καὶ μισθῶν μνησόμεθ' ἀμφοτέρω.
 Αὐτὰ γὰρ τὰδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαριστὰ δῶρα.
 Σοὶ καὶ ἐμοὶ μὴν, καὶ ἀμφιπερικτύοσι.
 1055 Τιμὰ γὰρ ἀπόλλων ὄργυλ' ἀπὰρ πρην ὀρῶντι
 Γινώσκειν χαλεπὸν καὶ πρὸς ἔοντι σφῶν.
 Οἱ μὲν γὰρ κακότηρα κατὰ κερύψαντες ἔχουσι
 Πλάττω, τοῖδ' ἀρετῶν ἐλορῶν πενή.
 Ἐν δὲ ἦεν πρῶτον μὲν ζωομήλις κἀλλιον εὐδειν,
 1060 ἱμερτῶν ἔργων ἐξέρου ἱέμερον.
 Ἔστι δὲ καμιάζοντα μετ' ἀνλητῆρος αἰεΐδεν·
 Τότων ἴδεν τοὶ ἄλλ' ἄπτερπνότερον

Ἀνδρῶν

Age, cum tibicine lugente ridentes
 Bibamus, illius doloribus oblectantes (nos.)
 Dormiamus: custodia verò urbis custodibus cura
 Heu licet amabilis patria nostrae
 1040 Profectò si quis illorum & ocylius dormit,
 Nostram reprehensurum accipiet molestè.
 Nunc verò bibentes (blestemur, pulchra dicentes:
 Quae verò post erunt, hac diis cura sint.
 Tibi verò velut puero caro (praecepta) dabo ipse 1045
 Bona: tu verò animo & mentibus hac immisce.
 Nunquam festinans maius sed profunda
 Tua mente consulta, tuo bonoq; animo.
 (Eorum) enim, (qui) pugnant, pugnat animusq;
 intellectusq;
 Consilium verò in bonam & mentem proba ducit. 1050
 Sed orationem quidè hanc omittem, Ceterū mihi tu
 Cane, & Musarum recordabimur ambo.
 Ipsa enim hac dederunt habere grata dona
 Tibi, & mihi quidem, & vicinis.
 Honorat enim Apollo affectum: à longe insipientia. 1055
 Cognoscere difficile etiam (ei,) qui est sapiens,
 Alij quidem enim vitium rectum habent
 Opibus, alij verò virtutè perniciose paupertate.
 In adolescentia verò iuxta quidem aequalem melius
 (est) dormire,
 Desiderabilium operum amorem satiantem. 1060
 Estq; commessantem cum tibicine canere:
 His nihil sane aliud adesse delectabilius
 Virie

Ἄνδράσιν ἢ δὲ γυναῖξί. Τί μοι πλεῖστος τε καὶ αἰδέος;
Τερπώλῃ νικᾷ πάντα σὺν Εὐφροσύνῃ.
1065 Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἱ τε θνήσκοντες
Κλαίεισ' ἑοῦ, ἢ βίης αὐθιγῶν ἀπολλύμενον.
Τέρπεό μοι φίλε θυμὲ, τίχ' αὖ πινες ἄλλοι ἔσονται
Ἀνδρες· ἐγὼ δὲ θένων γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.
Κύρνε φίλεις πρὸς πάντας ὀπίσσεφε ποικίλου ἠΐθευ,
1070 Συμμίσγων ὄργην, οἷθ' ἕκασθ' ἔφυ.
Νῦν μὲν τῷ δὲ ἐφίεσθαι, ποτὲ δὲ ἀλλοῖθ' ἀπέλω ὄργην·
Κρεῖσσόν τοι σοφίῃ, καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Πρήγματ' ἀπέστητε χαλεπώτατόν τε τελευτήσω
Γνώμαι, ὅπως μέλλ' ἔγγο θεὸς τελέσσει.
1075 Ὀρφνὴ γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τῶν μέλλοντ' ἔσται
Οὐ ζῶντα θνητῆς πείρατ' ἀμνησάνης.
Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμῆσμαι ἐσθλὸν ἔοντα·
Οὐδὲ μὲν αἰνήσω δεῖλόν ἔοντα φίλον.
Οὕτω γρηὶ τὸν γ' ἐσθλὸν ὀπίσσεψαντα νόημα
1080 Ἐμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλω,
Δῆμον δὲ ἀξιοῖ πολλά φέρειν βαρῦς· εἰ γὰρ ὀπίσσει
Τῶν ἔρδειν, ὅ, τι σοι μὴ κατὰ θυμὸν ἦ.
Κάστορ καὶ πολὺδάρκες, οἱ ἐν Λακεδαιμόνι δῖη
Ναίειτ' Εὐρώτα καλλιερῶν ποταμῶν,
1085 εἰ ποτε βελδύσασμαι φίλω κακόν, αὐτὸς ἔχομι·
εἰ δὲ τι κενθ' ἐμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι,
Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἐχθρῶν πῆς φιλότιγ'·
Οὕπερ γὰρ ἐχθαίρειν, ἔτε φιλεῖν δυνάμει,

Γιγνώσκων

Viris sive fœminis. Quid mihi opes & pudor?
Obletatio vincit omnia cum leticia.
Dementes homines & stulti (sunt) qui mortuos
1065 Lugent, non autem adolescentia florem pereuntem.
Obletate mihi care anime, mox aliqui alij erunt
Viri: ego verò mortuus terra nigra ero.
Cyrne, amicos ad omnes converte varios mores,
Commiscens animum, qualis quisq; natus est
1070 Nunc quidē hunc sequere, aliàs verò aliq; sis animo:
Melior res sanè sapientia (est,) quam vel ma-
gna potentia,
Rei non facta difficilimum est finem
Cognoscere, quomodo sit hanc Deus perfecturus.
Caligo enim extensa est: ante (id quod) futurum est,
1075 Nō intelligibiles (sunt) humane infirmitatis.
Neminem inimicorū vituperabo, bonum existentē:
Neq; quidem laudabo, (si) malus sit, amicum.
Sic oportet bonum convergentem cogitationem
Firmam semper habere in finem viro amico,
1080 Populū verò rogat multa ferre gravis: non n. novit
Hoc facere, sed quod tibi non gratum sit.
(O) Castor & Pollux, qui in Lacedemone divini
Habitatis Eurota pulchris fluo studio,
Si unquam consulam amico malum, ipse habeam: 1085
Si verò aliquod ille mihi, bis tantum ipse habeat.
Molestè mihi animus habet circa tuam amicitiam:
Neq; enim odisse, neq; amare possum,

Cogno-

Γινώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλῳ αἰδέσθῃ φησὶται
 1090 ἔχθαιρεν· χαλεπὸν δὲ σοὶ ἐθέλουσα φίλειν.
 Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλου. Ἐμοίγε μὲν ἔτις ἀνάγκη
 Τῶν ἔρδειν, τῶν μοι πρόσθε χάρι' ἵησο.
 Ἢδη καὶ περὺρθεσι ἐπαίρομαι, ὡσε πετεινὸν
 Ἐκ λίμνης μεγάλης, ἀνδρα κακὸν προσφυγόν.
 1095 Βρόγγχον δ' ἀπερρήξας σὺ δὲ ἐμῆς Φιλότητος ἀμαρτάνῃ
 Ἰσσερον ἡμετέρῳ γνώσῃ ὄπιθροσύλῳ.
 Ὅστις σοι βέβησεν ἐμεῦ πέρα, καὶ σ' ἐκέλευσεν
 Οἴχεσθ' ἀπολιπόνθ' ἡμετέρῳ Φιλίῳ.
 Ἰβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε, καὶ Κολοφῶνα,
 1100 καὶ Συμυρῶν· πάντας Κύρνε καὶ ὕμιας ὀλεῖ-
 Βις βάσανον δὲ ἔλθον, ὡς αἰετὶ βρομῶς τε μολιβδῶν
 Κρυσὸς ἀπεφθῆκε ἔων, καλὸς ἄπασιν ἔση.
 Οἱ μοι ἐγὼ δειλός, καὶ δὴ κατ' ἄχαρμα μὲν ἐχθροῖσι
 Τῶς εἴθ' φίλοισι πῶν, δειλὰ πῶν, γρούλιον
 1105 Κύρν' αἰ πρόσθε ἀγαθῶν, νῦν αὖ κακοὶ οἱ δὲ κακοὶ πρὸν
 Νῦν ἀγαθῶν. Τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
 Ἔς ἀγαθὸς μὲν ἀπιωτέρας, κακίως δὲ λαχόντων
 Τιμῆς; ἢ κησῶν δὲ ἐπ' ἀκακῆ ἐσθλὸς ἀνὴρ.
 Ἀλλήλας δὲ ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
 1110 Οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες, ἔτε κακῶν.
 Κρήματ' ἔχων πενίλῳ μ' ἀνείδισας· ἀλλὰ τὰ μὲν μὲν
 ἔστι, τὰ δ' ἐργάσσομαι θεοῖσι ἐπευξάμεν.
 Πλῆστε θεῶν κάλλιπε, καὶ ἡμερῶν τε πάντων,
 Σὺ σοι, καὶ κακὸς ἂν, γίγνομαι ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Cognoscens molestū quidē (esse,) quando amico viro
 Odisse: molestūq; non volentem amare (fuerit, 1090
 Considera sanē nunc alium: mihi quidem nulla ne-
 cessitas est
 Hoc facere, mihi superiorum (ὁ) gratia ponere.
 Jam & aliis extollor, ut volucris
 Ex stagno magno, virum malum profugiens,
 Cuteur effringens. Tu verò à mea amicitia peccans 1095
 Postea nostram cognescas prudentiam.
 Quisquis tibi consuluerit de me, & te iusserit
 Abire, relinquentem nostram amicitiam:
 Injuria & Magnetæ perdidit, & Colophonem,
 Et Smyrnam: omnino Cyrne & nos perdet. 1100
 Ad indicem verò veniens, attritusq; plumbo,
 Aurum excoctum existens bonus totus eris.
 Heu me miserum, & enim ludibrium quidem ini-
 Amicis verò labor, infelicia passus, fui. (micis,
 Cyrne qui prius boni (erant,) nunc contra malis 1105
 (sunt) mali autem prius
 Nunc boni: quis posset hæc sustinere intuens?
 Bonos quidē contemptiores esse, peiores verò sortitos
 Honorem? uxorem ducit autem ex malo bonus vir.
 Se invicem verò fallentes, se mutuo derident.
 Neq; bonorum memoriam habentes, neq; malorū, 1110
 Opes habēs paupertatē mihi objecisti, sed aliqua ta-
 Sunt, alia comparabo diis vota faciens. (mē mihi
 (ὁ) Pluto deorum pulcerrimo, & desiderabilissime
 Cum te, & malus si sum, siq; bonus vir. (omnium
 Ado-

1115 Ἡβης μέτρον ἔχομαι, Φιλῆι δέ με Φοῖβος ἀπόλλων
 Λητοίδης, καὶ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς
 Ὄφρα βίον ζώοιμι κακῶν ἐκτοθεν ἀπάντων,
 Ἡβη καὶ πάλαι το θυῶν ἰανόμην
 Μὴ με κακῶν μέμνηθε πέποιθά π οἶάτ' ὀδύσθε
 1120 Ἐς αἶδ' ἀνὰ μέγα δῶν ἤλυθεν ἔξαναδύς
 Ὅς δὴ καὶ κνηστῆρας ἀνείλετο νηλεὶ χαλκῷ
 Πηνελόπης εὐφραν κερειδῆς ἀλόχα.
 Ἡ μὲρ δὴ θ' ἑπέμεινε, Φιλῶ πρὸς παῖδι μύριστα
 Ὄφρα τε γῆς ἐπέθη, δειμαλέες τε μυχῆς.
 1125 Βί πίομαι, πενήης θυμοφθόρας ἔμελεδάνα,
 Οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγασσι κακῶς
 Ἀλλ' ἦβην ἐρατῶν ὀλοφύρομαι, ἢ ἡ δ' ἄπλιείπῃ
 Κλαίω δὲ δ' ἀγαλέων γῆρας ἑπερχόμενον.
 Κύρνε παρῆσι φίλοισι κακῶν ἀπαύσιμῶν ἀρχαῖων
 1130 Ζητῶμην δ' ἔλκ' Φάρμακα Φουρμῶν.
 Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐδ' ἄλῃ ἐνεστίν
 Ἄλλοι δ' ἔλυστον ἐκπερλιπίντες ἔβαν.
 Ὄχετο μὲρ Πίστις μεγάλη θεός, ὄχετο δ' ἀνδρῶν
 Σωφροσύνη, Χάριτες τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπτον.
 1135 Ὅρκοι δ' ὅσ' ἐπὶ νεοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκομοι,
 Οὐδὲ θεὸς εἰδὲς ἀζέται ἀθανάτους.
 Ἐυσεβέων δ' ἀνδρῶν χρεὶν ἐφθιτο, εἰδὲ ἴμιστας
 ὅσ' ἐπὶ γινώσκουσ', εἰδὲ μὲρ εὐσεβίας.
 Ἀλλ' ὄφρα τις ζῶν, καὶ ὄρα φάσθ' ἡελίοιο,
 1140 Ἐυσεβέων παρὶ θεὸς ἐλπίδα πρὸς μύριστα.

Adolescentia modum habet: amet verò me Phœbus
 Latonius, & Jupiter immortalium rex, (Apollo
 Ut vitam vivam mala extra omnia,
 Adolescentia & divitiis animum exhilarans.
 Ne me malorum commonefaciatis, vult sanè qualia
 Qui Divis magnam domum venit egressus: Videsne
 Qui sanè & procos interemit immitti ferro:
 Penelopes studiosus, puellaris uxoris:
 Que quidē, diu expectavit carū apud filiū manens,
 Donec q̄ terrā ingressus est, formidandosq̄ sc̄ss̄.
 Si bibero paupertatem animi corrupticem nō curo:
 Neq̄ viros inimicos, qui mihi dicunt male:
 Sed adolescentiā amabilem amētor, que me reliquit:
 Lugeo autem molestam senectutem instantem.
 Cyrne presentibus amicis mali sedemo principium:
 Quæramus autem vulceri remedia nascenti,
 1130 Spes apud homines sola Dea bona est:
 Alij vero cælum relinquentes i verunt.
 Abiit quidem Fides magna dea, abiitq̄ virorum
 Temperantia, Charitesq̄, (ὦ) amice, terram
 reliquerunt.
 Juramenta verò non amplius fidelia inter homines
 (sunt) iusta.
 Neq̄ Deos ullus veneratur immortales,
 Piorum verò virorum genus perit, neq̄ iura
 Non amplius cognoscunt, neq̄ quidem pietatem:
 Quis cum quis vivat, & videat lumen solis,
 Ius existens circa Deos, spem expectet:
 1140

Ευχέσθω δὲ θεοῖσι, καὶ ἀγλαὰ κέρια καίων
 ἑλπίοι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
 Φραζέσθω δὲ ἀδικῶν ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ
 Οἱ θεῶν ἀθανάτων μηδὲν ὀπιζόμενοι,
 1145 Αἰεὶ ἐπὶ ἀλλοτρίοις κῆεραῖσι ἐπέχρασι νόημα,
 Αἰσχρὰ κακοῖσι ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.
 Μήποτε τὸν πικροῦτα μεθεῖς φίλον, ἄλλον ἐρβάναι
 Δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενοι.
 Εἴη μοι πλεστὲν τι κακῶν ἀπάτερθε μερμηῶν
 1150 Ζῶειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.
 Οὐτ' ἔρρουαι πλεστὲν, ἔτ' εὐχουαι, ἀλλὰ μοι εἴη
 Ζῆν ὀπο τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.
 Πλεστὸν καὶ σοφίῃ θνητοῖσι αἰμαχώτα τὸν αἰεὶ
 Οὐτε γὰρ αὖ πλεστὲς θυμὸν ὑπερμεροέσσης.
 1155 ἤδ' αὖτ' ὅς δὲ αὐτῶς σοφίῃ ὁ σοφώτατος ἔσθ' ἀποφύγει
 Ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δὲ ἔδωκα τέλεισσαι,
 Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν πασιβ' αἰεῖνον
 Αἰτῆσι δὲ ἀγαθοῖσι ἀνδράσι κύριε δίδε.
 Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἔστι πανόλβιος, ἀλλ' ὁ μὲν ἐδ' ἄλλο
 1160 Τολμᾶ ἔχων τὸ κακόν, ἔσθ' ἄπιδηλον ὅμως,
 Δειλὸς δὲ ἔτ' ἀγαθοῖσιν ἄπισταται, ἔτε κακοῖσι
 Θουδὸν ὅμως μίσγειν. Ἀθανάτων δὲ δόσεις
 Παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχονται, ἀλλ' ἄπιδολμᾶν
 Χρη' δὴρ' ἀθανάτων, οἷα δίδδον, ἔχειν.
 1165 Ὀφθαλμοί, καὶ γλῶσσα, καὶ ἄτα, καὶ νόστος ἀνδρῶν
 Ἐν μέσῳ στήθων ἐν συνετοῖσι φύεται.

Precetur verò Deos, & splendidae coxae adolens,
 Speiq; primæ & ultimæ sacrificet.
 Consideretq; injustorum virorum obliquū sermonem
 Qui Deos immortales nihil reverentes, (semper,
 Semper alienis opibus intendunt cogitationem, 1145
 Turpia malis operibus signa ponentes,
 Nunquā presentem relinquēs amicum, aliū quare,
 Miserrorum hominum verbis persuasus:
 Liceat mihi divitiis malis sine curis
 Vivere innoxie, nullum haberet malum. 1150
 Neq; amo dives esse, neq; opto, sed mihi liceat
 Vivere ex modicis, nullum haberet malum.
 Opes & sapientia mortalibus inexpugnabilis (res
 est) semper,
 Neq; enim poteris opibus animum satgrare:
 Si verò sapientiam sapientissimus non refugit, 1155
 Sed amat, animum verò non potest explere.
 Nullum thesaurum recondere filius melius (est.)
 Petentibus verò bonis viris Cyrne da.
 Nemo enim ex omni (parte) est omnino beatus:
 sed bonus quidem
 Patienter fert habens malū, nō manifestū tamen, 1160
 Improbus verò neq; bonis scit, neq; malis,
 Animum simul temperare. Immortalium verò dona
 Varia mortalibus accidunt, sed pati
 Oportet dona immortalium, qualia dant habere.
 Oculi & lingua, & aures, & mens virorum 1165
 In medio pectorum in prudentibus sunt.

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μή ποθ' ὀμάρτη,
 Εὐτ' αὖ ἰὸς τελεθῆς τεματὰ τ' εὐπορίας.
 Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν διακρίσις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα
 1170 Γῶν δὲ κακῶν ἀνεμοὶ δειλα Φερασὸν ἔπη.
 Ἐκ καχεῖαιρείης κακὰ γίνεσθαι· εὐ δὲ καὶ αὐτὸς
 Γνώστη, ἐπεὶ μεγάλῃς ἠλυθες ἀθανάτης.
 Γνώσω Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδάσκον ἀρίστῳ
 Ἀνθρώπων γνώμῃ πείρατα παντὸς ἔχθ.
 1175 Ὠμάρταρ, ὃς τις δὴ μὴν ἔχθ' Φρεσίν, ἠπυλὸν κρείσσων
 Ἴβριον ἄγλειφθῆς, λωγαλέας τε κόρας.
 Ἔστι κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρα, τῶν ἔτι κάκειον
 Πᾶσα γδ ἐκ τῆς Κύρνε πέλη κακότης.
 Εἴθ' εἴης ἔργων αἰχρῶν ἀπαθῆς καὶ ἀεργῶ
 1180 Κύρνε· μερίστῳ κεν πείραν ἔχοις ἀρετῆς.
 Κύρνε, θεὸς αἰδῶ, καὶ δεῖδιθι· τῆτο γδ ἀνδρα
 Εἶργθ', μὴδ' ἔρδειν, αἴτε λέγειν ἀσεβῆ.
 Δημοφάγον δὲ τυραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατὰ κλίνας
 Οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεσθαι ἔδομια.
 1185 Νῆς ἀγαθός, καὶ γλαῶσα, τὰδ' ἐν παύροισι πέ
 Ἀνδράσιν, οἱ τῆτων ἀμφοτέρων ταμῖαι. (Φυκῆ)
 Οὕτως ἀπονα διδάς θάνατον Φυγοί, ἄθ' βαρεῖαν
 Δουσχίαν, εἰ μὴ καὶ ὅτι τέμα βάλαι
 Οὐδὲ αὖ δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμπθ',
 1190 Θνητὸς ἀνὴρ δώροισι βασιλῆων ἐγκατακείσθ'
 Οὐκ ἔρμαια κλισιαῖ βασιλῆων ἐγκατακείσθ'
 Τεθνεὼς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν,
 Ἀσπιδ'

Bonis adhære, malos verò nunquam sequere:
 Quando via perficias finesq; negotiationis.
 Bonorum bona quidem responsio, bonaq; opera:
 Malorum verò venti misera ferunt verba. 1170
 Ex malo consortio mala fiunt: bene verò & tu
 Cognosces, quando magnos accesseris immortales.
 Mentem Cyrne dij mortalibus dant bonam:
 Hominis mens fines univèrsi habet.
 O beatus, quisquis eam habet mentem, qua multa 1175
 superior
 Insolentia perniciofa, molestaq; satietate (sic.)
 Est malum vero mortalibus satietas, illis nil pejus:
 Omnis enim ex his Cyrne est malitia.
 Utinam sis operum turpium impassibilis, & expers
 Cyrne: maximam experientiam haberes virtutis. 1180
 Cyrne Deos reverere, & time: hoc enim virum
 Cohibet neq; facere, neq; dicere impia.
 Plebivorum autem tyrannū quomodo vis deurbare,
 Non indignatio à diis est ulla.
 Mens bona, & lingua, at hæc in paucis sunt 1185
 Viris, qui horum utriusq; (sint) dispensatores.
 Nullus pecuniam dans mortem fugerit, neq; gravem
 Adversitatem, nisi fatum ad finem projiciet;
 Neq; poterit stulticiam, quando sanè Deus dolores
 Mortalis vir donis volens fugere, (mittit, 1190
 Non amo solio regio sedere
 Mortuus, sed mihi viventi contingat bonum.

Ἄσπεροι τῆσιν ὁμοίον σφῶμα φαίνε·
Τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται, ἢ μαλακόν.
1195 Μῆτε θεὸς Ὀπίορκον ἐπόμυθι· εἰ γὰρ ἀνεκτὴν
Ἀθανάτης, κρύψαι θεῖον Ὀφειλόμην,
Ὀριθῶ Φωνίῳ Πολυπαίδῃ ὄξυ βρώσης
Ἦκυστ', ἦτε βροτῶν ἄγγελον ἢ λυτὸν ἀσέβητα
Ἠραϊῖς, καὶ μοι κραδίῳ ἐπίταξέ μελοῖσαν,
1200 Ὅτι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγροῦς.
Οὐδέ κεν ἡμίονοι κύφον ἔλκυσιν ἀσέβητα,
Τῆς ἄλλης μηρῶν ἐνεκα ναυπηλίας.
Οὐκ εἴμ' ἐδὲ ἴσθ' εὐδ' κικλήσεται, ἐδὲ δὴ τὸ μῦθος
Οἰωχθεῖς, δὴ γυνὴ εἰσι πύργων ἀνὴρ.
1205 Οὐδ' ἀν' ὀκνῶν εὐδ' τεθνεῖστος ἔτ' αἰῶτο,
Οὔτε κ' βλεφάρων θερμὰ βάλοι δάκρυα.
Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομαι, ἔτε καλῶμαι.
Ἀργάλεον γὰρ εἶναι, καὶ Φίλῳ, εὐτ' αἰ' ἀπῆς
αἴθων μὲν γὰρ εἶμι· πάλιν δ' εὐτείχεα θῆβειν
1210 Οἰκῶ, πατρώας γῆς ἀπερυκόμην.
Μὴ μ' ἀφελῶς παίξουσι, Φίλῳ δένναζε τοκῆας
Ἀργυεῖ· σοὶ μὲν γὰρ δέλιον ἦμαρ ἐπι,
Ἠμῶν δ' ἄλλα μὲν δὴ γυνῆα κακὰ πόλιν, ἔσπεϊ δὲ γῆς
Φωβομένη, δευγαλῆ δ' ἴσθ' ἐπὶ δελοσύνῃ,
1215 Οὐδ' ἡμᾶς περνασι πόλις δὲ μὲν δὴ καὶ ἡμῶν
Καλῆ, ληθαίῳ κενκλιμένη πεδίῳ.
Μὴ ποτε γὰρ κλαίωσι καθεζόμενοι γελᾶσθαι μὲν,
Τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς κύρην δὴ περπόμενοι,

Ἐχθρῶν

Tribuli capcibus simile stratum mortuo:
Lignum autem durum est, aut molle.
Neq. Deos pejerando jura: non enim tolerabile (est) 1195
Immortales celare rem debitam,
Avis vocem, (ὁ) Polypada, clarè clamantis
Audi vi, qua mortalibus nuncia venit arationis
Tempestriva, & mihi cor percussit nigrum,
Quod mihi florentes alij habent agros: 1200
Neq. mihi muli caudam trahunt aratri,
Alterius promisse causa navigationis.
Non eo, neq. à me vocabitur, neque ad tumulum
Ploratus, super terram ut tyrannus vir.
Neque ille me mortuo neque doleat, 1205
Neque ex palpebris calidas miserit lacrymas,
Neq. te commessari veto, neq. provoco:
Molestus enim existens & amicus, quādo absueris.
Illustris quidem genere sum: urbem autem fortem
Habito, patria terra exulans. (Theben 1210
Ne me simpliciter ludens, charos sopito parentes
(O) Argryri: tibi enim ser vilis dies instat.
Nobis vero alia quidem sunt (ὁ) mulier mala mul-
ta, postquam ex terra
Fugimus: molestam vero non propter seruitutem:
Neq. nos vendunt, ciuitas autem quidē est & vobis 1215
Pulchra, Lethæo inclinata campo.
Neq. unquā juxta lugentes (nos) sedentes rideam,
Ipforum bonis Cyrne latantes.

H 4

Ini-

Εχθρὸν μὲν χαλεπὸν, καὶ δυσμῆν ἔξαπατήσαμ
 1220 Κύρνε; Φίλον δὲ Φίλω ράδιον ἔξαπατᾶν.
 Οὐδὲν Κύρνη ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα.
 Πῆμαίνῃ, Ἰουῶ δειλὰ χαρίζομένη.
 Οὐδὲν Κύρνη ἀγαθῆς γλυκυερώτερον ἔστι γυναικός.
 Μάρτυς ἐγὼ, σὺ δὲ με γίγνη ἀληθοσύνης.
 1225 Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγῳ θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Πταίσματα, τῆς γῆρας Κύρνε παρασομῆνης.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Inimicū quidem difficile (est) & malevolū decipere
 Cyrne: amicum vero amico facile decipere. 1220
 Nihil ira iniustius (est) quæ habentem
 Ledit, animo mala grauficans.
 Nihil Cyrne bona s'ua vius est muliere:
 Testis ego, tu vero mea esto veritatis.
 Multa afferre solet sermo mortalibus viris 1225
 Damna, mente Cyrne turbata.

FINIS.

Cū non paucis Φιλέλλησι, lexicorum
 quidem copiā instructis, verūm
 manu ductore destitutis, remoram inji-
 cere soleant quædam anomala, vel pla-
 nè Poëtica, quorum origo prima fronte
 omnibus non est obvia: illorum itaq;
 conatui consulendo, quarundam in his-
 ce poëmatibus difficiliorum vocum o-
 rigines indigitare atq; subjungere ope-
 ra pretium duxi.

H 5 Pytha-

Pythagoræ.

Verf. 2. Ἀθανός, comis, placidus, &c. in Th.

Γάνϑ.

4. Ἐκγεγαώς, ὠτϑ pro ὀτϑ P. med. part. ἐκγέγαα, poet. pro ἐκγέγονα verbi γίνομαι, vel ab inuf. γάω.

5. Ποιεῦ, imp. pass. Dor. pro ποιῆ.

9. Ἰδι, imperat. ab ἴσημι, vide Scap.

εἰρήξω, imp Jon. pro εἰρήξῃs verbi εἰρίζομαι pro εἰρίζομαι, Th. Ἔθϑ.

11. Πρήξεις, Fut. à πρήξω Jon. pro πριάσω, Th.

12. Αἰχύνσο, Jon. pro αἰχύνω.

13. ἀσπεῖν, inf. pro imper. quod poetis est familiare.

15. γῶθι, a. 2. imp. ab inuf. γῶμι, vide Γνώσκω. θανέειν, a. 2. inf. Jon. & poet. pro θανείν, ab inuf. θανέω, vid. Θνήσκω.

πέπρωται, Præt. Pass. à πρῶω poet. pro πρῶω, Th. Πέρας.

17. δαιμονίησι, pro δαιμονίης, ubi αἰς mutatur in ης & additur ι, att. Jon. Dor. & xol.

22. Ἐάσσης, poet. pro εάσσης, a. 1. subj. ab Ἐάω.

24. Ἰχῶ, habeo: inhibeo, &c. in Ἐχῶ. ἐρέω, quidam existimant esse Fut. Jon. pro ἐρῶ, verbi ἔρω: alij dicunt esse præf. ind. undè P. εἰρηκα.

26. τοῖ

26. τοῖ, dor. pro σὶ. Βέλτερον pro Βέλτισον.

29. αἰήση, a. 1. subj. ab ἰέω, ἦσω, poet. pro ἴω vel ἴημι.

30. πίσαται pro ὀπίσαται, in ἴσημι.

31. χρεῶν, ὦ, τὸ, in χρεός.

37. ἀδαήμων, in Δαίω.

38. Ἰδι vel ἔσο, sis, h. l. imp. ab εἰμί, sum.

42. Πῆ; qui? qua ratione? quo? &c. in ὄς.

43. ἀπέξῃθι, imp. act. verbi ἀπέξομαι, occurro: commemoro, &c. ab ὀπί, ἐξ, & εἰμί, Th. ἔω vel ἴω.

47. Μά, jurandi part. vide Bud. & Scap.

ἀμετέρα ψυχᾶ, dor. pro ἡμετέρα ψυχῆ.

τετρακτῦς, ὑϑ, ἦ, quaternio, in πένταρες.

48. παγάν, dor. pro πηγάν.

ἀέναϑ, ἀένναϑ & ἀείναϑ, ὄ, ἦ, in Νάϊω.

52. ἦ, quâ ratione, quatenus, quàm, &c. in ὄς.

55. τλήμων, ονϑ, ὄ, ἦ, in ταλάω.

58. ἀπείρων, ονϑ, ὄ, ἦ, in Πέρας.

59. συνοπαδός, ὄ, ἦς, comes, &c. in ὀπάζω.

λέληθεν, expl. adv. latenter, vel est P. m. verbi λήθω vide λανθάνω.

60. εἰκόντα, responder Fœm. vel refert totam sententiam præcedentem.

61. λύσεια, ας, ε, a, 1. opt. xol. pro λύσαιμι, αἰς, αἰ.

65. μέταις

65. μέτεμι, sum particeps. in ἔω vel ἔω:
 66. σάωω, ὠσω, poët. pro σώζω, Th. σάω.
 69. ἡνίοχος, ὄ, ἦ, habenas tenens, auriga (ab ἡνία & ἔχω) improprie v. à poëtis refer-
 tur ad alia, inquit Scap. (Hic vers. ubi
 confertur cum sup. videtur sic intelli-
 gendus, quod mentem q. aurigam sta-
 tuamus omnium rerum.)
 ὑπερθε -ν, κατ'ὑπερθε -ν, m. ὑπερ.
 71. ἔσσει, poët. & Jon. pro ἔσση eris, ab εἰμί.
 αἰβερετ, pro ἀβερετ, immortalis. Th.
 Βερετός.

Phocylidis.

- v. i. γαυκλοπέειν, in κλέπτω, inf. pro imp.
 4. παρεῖσι, Jon. pro παρεῖσι, ab εἰμί.
 5. βάζω, F. σω & ζω, Th. poët.
 ἐτήτυμ, poët. pro ἐτυμ.
 6. σείο & σέο, Jon. pro σῆ.
 8. πενίη, Jon. pro πενία, sic in seqq. μαρτυρήη,
 παρρηνή, &c.
 9. δικάσῃ, poët. pro δικάσῃ.
 13. σαθμός, stabulum: trutina, &c. in ἴσημι.
 ἐπερζυγ, in Th. ζόγγυμι.
 14. ἀγνώσ, ignoranter, in Γνώσκω, sed ἀγνώσ
 purè.

15. Ομόοση,

15. Ομόοση, poët. pro οἰόοση, a. i. subj. ab οἰμύω,
 vel υμῖ.
 16. ἐωχράσιμ, execrabilis, Th. ἀρεῖ, preces.
 18. ἐχέμεν, Jon. pro ἔχειν, sic ἐλθέμεν, v. 20.
 22. ὀδηγέω, ἦσω, ab ὀδός & ἄγω, ducō.
 23. ναυγός, à ναῦς & ἄγω, frango.
 24. ἀπερείσατ, quem nulli circumstant, &c.
 in ἴσημι.
 28. οἰόφρων, οἰ, ὄ, ἦ, in Φρέν,
 34. λωβάω, in λώβη. ἀερα, in ἀρώ.
 35. ἔππλος, υδ, advena, in ἔρχομαι.
 πολήτης, poët. pro πολίτης.
 36. πολύπλαγκτ, in πλάζω, F. γζω, errare
 facio.
 40. δέχηγός, in ἄγω. βιοφθός, in φθίω.
 42. ἐκητι in ἐκάν
 λεηλασία, pugna, &c. videtur dici à λεία
 & ἐλαύνω.
 44. καρδίη, poët. & Jon. pro καρδία.
 50. πός, poët. pro σός.
 ἦτορ, τὸ, Cor: animus, poët.
 51. τετυγμύ, pro πετόγμύ, à τόχω, un-
 δὲ & ἀτυκτ.
 52. περπετής, in πίπω.
 55. ὄνειαρ, ατ, τὸ, in ὄνημι, juvo &c.
 57. ὑψαυχέω, cervicem effero, in ἀυχέω.
 58. ὄλο-

58. ὀλοόφρων, ab ὀλοός (in ὀλοοί) & φρήν.
 60. ὑποεργός, poët. pro ὑπεργός, adjutor, &c.
 63. κικλήσκω, poët. pro καλέω.
 64. φαγέειν, Jon. pro φαγεῖν, a. 2. inf.
 65. ἀλεινός, calidus: molestus, in ἀλέα.
 67. τελέθω, sum, poët. in τέλλω.
 69. νέρθε - ν, ἐνερθε, ν, in ἔρα, terra.
 ἔρασα, poët. & Jon. sic ἔλω. v. 71.
 76. ἔρδω, F. ἐρξω, poët. pro ῥέξω, undè factum.
 77. ξενίζω, pro ξενίξω, in ξένω.
 86. τραπεζονόμος, qui satiatur appositis, in
 κορέω.
 88. θωπάω, in θώπω.
 89. ἀπληγός, inexplebilis, in πλέω.
 92. ἀκατάχρητος, qui cohiberi nequit, in
 ἔχω.
 93. μινύθω, minuo: turbo, in μινυός.
 94. γαῖα, γαῖη & αἶα, poët. terra.
 ὀπμιαιράω - ομαι, in μέζω.
 ἀτάρχω, & ἀτάρχω, in τάρχεια.
 96. ὄρω, F. ὄρω & ὄρω. excito, concito.
 97. ἀνθρώποι, Jon. pro ἀνθρώπων.
 100. μίτων, poët. pro μένω.
 αἰήω, in κήρ, εἰς, ἡ, fatum mors.
 105. ἐνι, pro ἐνεσι, inest. item licet.
 112. γερραλέος, in γέρω.

114. ἄφνω, in φαίνω.
 115. μεγαληρότης, Jon. pro ἰα. in ἀγορά.
 τρυφάω, lautè vivo; nitescō; &c. in
 θρύπω.
 118. ηερύφω, per aëra itans, in φοιτάω.
 120. Dat. pro Accus. per enallagea.
 124. νῆος, νηός, νηί, νῆα, poët. pro ναῦς.
 126. ἀποτροπιάω, poët. pro ἀάω, verbi ἀπο-
 τροπάζομαι, averfor, in τρέπω.
 132. κτ̄̄, pro κτ̄̄.
 ἔληαι, Jon. pro ἔλη, a. 2. sub. med. Verbi
 αἰρέω.
 134. ὑπαλύσκω, ξω, effugio, in ἀλέω.
 135. τυχέειν, Jon. pro τυχεῖν, Verbi τυγχάνω.
 εὐμενέω, in μένω.
 140. ἀερέπω, ψω, in solutâ λαμβάνω.
 141. διχοτυμία, ἀ δίχα & ἴσημι, h. l. η pro α
 περισπόντω, ἀ προς & εἰμι, vado.
 144. ζώω, poët. pro ζάω.
 147. δεδάκηκα, pro δεδακκα, ἀ δαίω, vel ab inus,
 δαέω.
 148. ἐθέληδα, poët. pro ἐθέλης.
 149. πλώω & πλώμι, poët. pro πλέω.
 158. ποπ̄ & ποπ̄, poët. pro πορός.
 159. ἀτετητός, non perforatus, &c. in
 πηγάω.

161. ἦε, poet. pro ἦ, aut.
 164. νάνυμⓄ, poet. pro ἀνώνυμⓄ.
 ὄληαι, Jon. pro ὄλη. a. z. sub. med. ab ὄλ-
 λυμι.
 166. ἄλοχⓄ, ἦ, uxor; virgo. à λέγω, cubare
 facio, vel à λοχός.
 169. βάς, βάσα, βαν, poet. ab inuf. βάω.
 170. κασιγνητⓄ, & γνήτη, à κάσις, frater &
 γήουαι.
 171. μιγείης, a. z. sub. pass. interp. ei ada. z.
 act. έμιγον, Th. κίγνομι.
 174. ἦ poet. pro τῆ.
 175. κῆρⓄ, poet. pro κόρⓄ in κορέω.
 179. βάδω, σω, vado, in βαινῶ.
 181. ἀκείθεντⓄ, in ἔχω.
 182. αἰδηλⓄ, obscurus: noxius, &c. in εἶδω.
 186. πόσις, ιⓄ, ὁ, maritus, &c. in πίνω.
 ἄδιχα, divisim: sine, &c. in δις.
 187. αὐτήσδω, in μνάουαι.
 κέρησι, poet. & Jon. pro κόραις. in κορέω.
 189. χάρι & ἔνεκα (poet. pro ἔνεκα) conjun-
 guntur.
 192. γῆαι, a. i. inf. pro γαιῆσαι.
 196. ἀλίτη, a. z. subj. ind. ἦλιτον. Verbi ἀλείτω
 in ἀλίτέω.
 198. ὠλοκαμῖς, ἰδⓄ in ὠλέκω.

199. ἄμμα, τⓄ, τὸ, nexus, &c. in ἄπτω.
 200. ἐπέοικε, P. med. Verbi εἶπω.
 201. Φερέω, in ἔρⓄ.
 204. μιν, poet. pro αὐτὸν, ἀντὶ ὅ, item αὐτῶ, ἦς.
 209. ὠμῆλιξ, ιⓄ, in ἠλικίαι.
 210. δασμός, divisio, &c. in δαίω.
 216. βιεῦντες, dor. pro βιγντες.
 217. μέγρι, vel μέγρις, h. l. habet Dat. aliàs
 semper Gen.

Theognidis.

- Verf. I. Ἄναξ, κῆⓄ, ὁ, Rex. Voc. ὦ Ἄνα, ὦ ναξ,
 ἄναξ & ὦ ἄναξ. Th.
 Λητώ, ὀⓄ, ἦ, Latona, quæ compressa à
 Jove peperit Dianam & Apollin-
 em, (Phæbum)
 Ζεὺς, διός, διῖ, δια, ζεῦ, vide Gol. pag. 67.
 4. μεῦ & ἐμεῦ, dor. pro με & ἐμ.
 κλύθι, imper. à κλύω, audio, &c.
 5. τέκε, poet. pro ἔτεκε.
 6. ῥαδιῆς, Gen. sing. vel ῥαδιῆς Dat. pl. Jon.
 & dor. pro ῥαδιναῖς, Th. δίνη.
 8. ἀπειρέσιⓄ, infinitus: ingens. in πέρας.
 11. Ἄρτεμις, ἰδⓄ, ἦ; Diana (ᾧδῶ τὸ τέμνειν τὸν
 ἄερα) Jovis & Latonæ filia, Hesid. in
 Theog.

- Ἄγαμέμνων, (ἄγα μένων) imperator in expeditione Trojana.
13. ἀλάλκω, in ἀλκή. δὸς κῆρας-ἀλάλκε, pro κῆρας ἀπάλαλκε.
26. ἀνδάνω, Th. poët. ab ἠδω vel αἰδέω.
29. πέπνυσο, Præt. imp. à πνύμα, vel πέπνυμα, Th. πνέω.
35. μαθήσεαι, Jon. pro μαθήση in μαθήνω.
42. τετράφατα, pro τετραμμένοι εἰσι, vide Gol. pag. 154. & 156.
47. δῆρον, in δῆν, poët. diu. ἀτρεκέεσθ, in τρέω.
49. εὔτε, cum, quando, vide v. 356.
55. δεσφ, ἦ, in δέρας.
64. ὄπῃν, quodcunq;, quodlibet, &c. M. ὄσισῃν, F. ἦσισῃν. Gen. σῆσισῃν, ἦσισισῃν, &c. Gol. p. 18.
69. πίσει, vel πείσει, fretus, &c. in πείσει.
76. ἀνήκεσθ, immedicabilis, Th. ἀπέουμα.
83. διζημα, quæro. Th. poët. δίζω.
90. ἀμφαδί, manifestus, apertus. (ἄ. ἀναφάδι Th. φαίνω) ἀμφαδί sc. μάχη. ἀμφαδίω, (hoc est, κτῆτιω ἀμφαδίω μάχῃ κτλ) vel adverb.
100. ἀνήσεαι, Jon. pro μνήση, in ἀνάουμα.
- III. ἐπαυρίσκω, ἐπαυρέω & ἐπαύρημα, in αὔρημα.
118. εὐλάβεια, & λα, Jon. in, in λαυβαίνω.
132. ἔπλεθ, pro ἐπέλεθ, Th. ποët. πῶλω, ομα.
139. ἐθέλησι Jon. pro ἐθέλη, Gol. pag 147.
140. χαλετός, pro χαλεπός, Th. χαλέπηω.
146. πασάμρ, poët. pro πασιμρ, Th. inuf. πῶω.
152. θέμερα, att. & Dor. pro θείναι, a. 2. inf. act.
154. ὄτω, pro ὄπτι, ὄτῃ, pro ἔπτι, &c. Gol. p. 18.
173. δαυνάω & δάυνημι, domo, Th. δαμάω & δαυιάζω.
175. μεγακήτης, ε, ὁ, ἦ, in κῆτ, ε, τὸ.
176. ἠλίβατ, (ὡς τὸ ἀλίτειν τῆς βάσεως) in βάινω.
177. δεδιημέν, Præt. Part. ab inuf. δμαίω, Th. δαυιάω.
192. μαυρέω, perapharesin pro ἀμαυρέω, in ἀμαυρέω. μίσγω, poët. pro μινύω, υμι.
196. ἐντόνω, in ἔντα, η, τὰ, arma.
204. ἀμπαλακία, in πλάζω, γξω.
208. βλέφαρον, in φᾶρ, τὸ.
21. ἴδμεναι, pro ἰδεῖν vel αἰδέμεναι, verbi εἶδω.
27. πεφασμέν, à Th. poët. φάω.
35. ultima syll. in ἡῶν corrip. aut ἀτ' redundat, vel leg. αἰμιν.
36. ἀλίσκω, ἀλώσω, ἠλωνα, a. 2. ἦλων. h. l. Fut. med. part.

238. πωτώομαι, volo, as, in πέτομαι &c.
 241. λιγύφθογγος, ex λιγύς (in λίγω) & φθόγγουμαι.
 244. αἶδης, G. 8. (& αο, Jon. & bæot.) est Th. poet. in soluta dicitur αἶδης, tartarus, &c. sed αἶδης obscurus, in εἶδω.
 247. σφοφάω, σφοφάω & έω, in σφέφω.
 260. ώθω, F. ώθήσω & ώσω. &c. Th.
 261. τέρω, τέρενα, τέρεν, in τέρω.
 274. πασιών, Jon. pro πασών.
 280. κατόπι, & κατόπιεν, in όπίω.
 281. πάρα, pro πάρεσι, adest: licet, &c.
 282. πιδεί, pro πήησι. Gol. pag. 203.
 284. συνημοσύνη, in έω.
 285. ζών, ζηνός, ζηνί, ζήνα, idem quod ζεύς, v. 1.
 290. εκτρέφω, in τρέπω.
 293. δαίνυμι vel δαίνυμαι, in δαίω.
 296. pro πέλεται puto legendum μέλεται vide μέλει.
 301. άργαλέος, difficilis: molestus, in έργον.
 302. δυώς, ώς, ά δυάω, in δαμάω, v. 177.
 303. κικλιζω, videtur dici ά κικλις, in Th. κλείω, claudio.
 άτρεύίζω, quiesco: stabilio, in τρέω.
 309. πεπνυμένος, vide v. 29.
 321. όπάσσει, poet. pro όπάσει, Th. όπάσσει

322. άφραίνω, ab a pr. & φρέω.
 326. άρθμι, in άρω.
 327. έεν, pro έησω, per syncopen att.
 343. πεθναίω, a. 2. opt. act. per redupl. pro θναίω ά τέθνημι, vide θνήσκω.
 348. άποσειάμηνος, in σείω.
 354. δύση, ό, ή, ex δύς & ήμαι verbi έσημι.
 362. πινύω, & πίνυμι, pro πίο.
 375. οίδα, pro οίδαοθα, per sync. & hoc pro οιδας per paragogen æolicam, verbi έίδω.
 391. έοικα, Præt. med. verbi έκω.
 396. έμπεφύη, Præt. med. vel Præt. act. pro έμπεφύκη Verbi φύω.
 399. όλεσώνωρ, hominibus perniciem affertens, ex όλλυμι & άνήρ.
 400. αλδούμηνος, pro αλδούμηνος, vel per sync. pro αλδούμηνος, in Th. 'Αλέω.
 406. έυμαρέως, & εώς, in μάρη.
 418. έσπερτέρας pro έσπερτες, in έσπερ. άμμι & άμμιν æol. pro ήμιν.
 428. έπαμάω, ήσω, -άουμαι, ήσομαι, coacervo, in άμάω.
 432. Ασκληπιός, Aesculapius, medicus clariss. hinc Medici dicti παίδες άσκληπιαδών.

449. ἀπεφθῆ, pro ἀφεφθῆ, propter seq.
φ. excoctus, Th. ἐψω, sed ἀπεπτῆ, non
coctus, ἀπέπτω.

461. μδρονάω, (όω & έω) Th. μδρῆ.

470. μαλθακός, in μαλασσώ.

473. ᾠδραυδόν, adv. astando, &c. in ἴσημι.

477. πεπόθει, Præt. inf. pass. sic. reperitur
& ἐπίθλω, & ποθείς, per o, ab inul. πώω,
vide πνω.

499. ἴδρις, εως, ό, ή, sciens, peritus, Th. ἴσημι.

501. πινυτός, sapiens, prudens. in Th. πνέω.

503. Οιομάχρητι, sortilegus apud Atheni-
enses, Musæi socius, ab Hipparcho
Athenis expulsus. ἰδρις

507. δέδοικα, P. act. ἀδέιδω.

513. ζυγά, ᾠν, τὰ, juga: transtra, in ζβγνυμι.

524. ή, certè, reverà, &c. Bud. aliàs est subi-
tùm ab ειυι, tùm à Φηυι.

542. κένταυροι, populi Thessaliæ, qui primi
equos domare & ex iis pugnare cœpe-
runt. (ᾠδρὰ τὸ κεντέιν τῆς ταύρης) vide Lex.
Carol. Steph.

544. δόμην, Jon. pro δέναι, a. 2. inf.

551. τανυπέρυξ, γῆ, τανύπτερος, & τανυσίπτε-
ρος, in Th. πέρρον.

552. δήϊ, hostilis, in δαίω, uro: &c.

σφωέ

σφωέ & σφέ, N. & Acc: Dual. ab ὄ, οί, έ.

553. μεσηγύ, adv. in medio, Th. μέσο.

557. ξυρός, α, ὄν, h. l. subst. in ξέω.

559. κτέαρ, ατ, τὸ. & κτέανον, poët. pro κτῆ-
μα, in κτάρωμαι.

572. ἀπείρητῆ Jon. pro ἀπέριρατῆ, in πείρα.

576. ἐνάλι, ό, ή, & εἰναλία, f. g. in ἀλέ.

578. τηλί, tantus, in ήλί.

587. εἰδοκιμέω, bene audio, &c. in δοκέω.

592. λάχ, ε, τὸ, fors: fortuna, in λαγ-
χάνω.

599. ἀμαξιτός, ή, via vehicularis, in ἀμαξα.

600. ἐλαστέω, agito, h. l. imperf. Th. ἐλαύω.

603. Μάγνης, ητ, & μαγνήτης, ς, & μαγνήτης,
ιδ, magnes, sed h. l. est nomen urbis,
ut & v. 1099.

615. παμπήδην, funditus, omninò, ex πάν &
πάω, possideo.

619. ἄχνημαι, doleo, in ἄχ, τὸ, dolor.

649. ἄ, hei, eheu, ah, sed ἄ, quò, &c. Bud.

657. αἰσάωμαι, nauseo, &c. in ἄδω, fatio.

663. πέπαισα, dicitur & πέπαιται, 3. perf. præ-
pass. 1. perf. πέπαιμαι verbi πάω, ομαι.

666. ἔσπεθ, a. 2. ind. med. a. 2. act. ἔσπον,
verbi ποët. σπέω, videtur autem per me-
tath. & prosth. dici ab ἔπω, sequor, un-
dè & ἄσπετ, v. 1011.

671. Φεργύμεθα, Jon. & dor. pro Φεργύμεθα.
 681. ἠνίχθω, præt. imperat. pass. verbi αἰνίσσουμαι.
 683. αἰδέμεν, εως, ὁ, ἡ, imperitus. in ἴσημι, undè ἴδμεν, v. 499.
 692. ποσειδάων, dor. pro ποσειδῶν, Neptunus.
 696. πέλασι, pro τλάσι, imperat. à τλήμι vel τλάω, F. ἦσω, P. ηκα. a. z. ἔτλω, Th. ταλάω.
 701. ῥαδαυαῖος, υϞ, ὁ, Jovis ex europa filius, feverus justitiæ executor, hinc fingitur à ποῦτις apud inferos nocentum explorare culpas.
 702. εἰδέω, ης, η, opt. ab εἶδμι, Th. εἶδω. Fabulas de Æolide, Sisypho, Proserpina, Nestore, Harpys, & Borea, vide Lexicon Car. Steph. & Mythol. Com. N.
 703. πολυῖσθησι, pro-ιας, à πολὺς & ἰσθία, peritia, in ἴσημι.
 715. εἴηθα, æol. pro εἴη. (vel εἴσι.
 716. εἴμι, εἰς vel εἰ, εἴσι, vado. pl. ἴμω, ἴτε, ἴσι.
 725. πεινώσα, h. l. adv. in ὄσιϞ.
 755. πόλις, G ηϞ, poet. εως, att. εϞ, Jon. δος, & γς, Dor. v. 774. & Ϟ, comm. ὑπερέχοι, ex ὑπερ, poet. pro ὑπερ, & ἔχω.
 756. δεξιπρῶ, poet. pro δεξιά.
 757. Ἀπολλων, ωνϞ, ὁ, (ΦοῖβϞ) Jovis & Latonæ filius, v. f. & γ.

762. δέια

762. δέια poet. & δέια pro δέδοικα, v. 507.
 764. μερμυῶν, æol. pro μερμυῶν.
 772. ἀλκίηϞ, Pelopis filius. πέλοψ, οωϞ, Tantalii Phrygiæ Regis, & Taygetes filius, & c.
 775. ἦρ, ἦρϞ, πῶ, cont. ex ἔαρ, εϞ, πῶ, ver. & c. ἐκατόμβη, ἡ, sacrificium 100. boum, (Th. βῆς) vel ἑκατὼ βάσεων, 25, sc. boum, quorum pedes sunt 100.
 778. ἀφραδία, & ἰη, Jon. in φρέω.
 781. ΣικελϞ, nomen gentile, prope mare Siculum.
 782. Εὐβοία, insula maris Ægæi, item urbs.
 783. Σπάρτη, Civitas Peloponnesi, Lycurgi legibus nobiliss. à Sparta Eurotæ filia, prius Lacedæmon dicta. Εὐρώτας, γ, & α, dor. fluvius Laconia. δονακότροϞ, à δόναξ, arundo & πρέφω.
 791. δηλόμωϞ, pro δηλόμωϞ vel ἔμωϞ, verbi δηλέω, lado.
 793. δυσληγής, à λέγω cubare facio, vel ἀλέγω, curo, q. δυσληγής.
 797. ἄψευτεϞ, in ψέγω.
 803. τρνός, in πρέω. γνώμων, in γνώσκω.
 815. ὑπαλύξαι, Scap. dicit esse ab ὑπαλύσσομαι, in Th. αἰλέω; sed potius videtur dici ab ὑπὸ & αἰλύσσω, in Th. αἰλύω.

I 5

818. συν-

818. σὺν-αἰμφοτέρως μοῖρα- λάβοι, pro συλλάβοι.
 821. αὐξω, F. ήσω, augeo, Th. αέξω.
 827. Σκυθης, γ, δ, nomen gentile.
 841. ὑπένερθε, ν, infra inferius, Phoc. 69.
 846. αἰμφοτίθει, praef. imperat. pro αἰμφοτίθει,
 mutuatum à πθίω.
 851. λῶν, οἰ, pro λῶϊον, melior, q. quem
 malimus, à λῶ, λῆς, volo.
 873. ἐσσι, dor. pro εἰς vel εἰ. es.
 875. ταύγον, τὸ, mons Laconia, Libero Pa-
 tri sacer.
 878. πλατωνιστῶν Gen. pro πλατωνίς, &
 hoc à N. πλατώνης, poët. pro πλατῶ-
 ν, Th. πλατῆς.
 879. δπο-μὲν χαλεπῆς-σπεδάσεις
 887. ἀναλκεία, & κία, in ἀλκή.
 899. ἀνάλωσις, in ἀλίσκω, θηράω, in θήρ.
 913. αἶς, αἶδ, ὁ, idem quod αἶδης.
 919. Δημόκλεις, Adulator Dyonisi tyran-
 ni.
 923. δποδραίν, ab inuf. δεῖμι, Th. δραίν.
 936. δπιδραίνω, poët. pro δπιδραίνω, Th. δραίν.
 943. ἀλκί, ab inuf. N. ἀλξί, Th. ἀλκή.
 945. ἀλαπίζω, evacuo, in λαπίζω,
 953. ἐς τε, si quid. sic ἐς τί; quousq;? ἐς ὃ, do-
 nec, ἐς αὐ, idem.
 955. θολόω, caeno contamino. in θολός.

963. φθάνω, F. φθάνω, a. 2. ἐφθίω, q. à φθῆμι,
 pravenio, anteverto.
 δαῖναι, a. 2. pass. inf. ἐδάλλω, ind: in δαίω.
 970. Διώνυσος & ος, poët. pro διώνυσος,
 Bacchus, Jovis ex Semele filius. διμήταρ,
 ἐσειράμην, a. 1. med. Th. αείρω, αέρῶ,
 tollo.
 981. δορυσσός, ex δόρυ hasta, & σί, impetus,
 in σείω.
 983. ἀσηθής, a. 1. sub. pass. ab ἀσάομαι, v. 657.
 987. ἀνάδημος, author Academia, quæ fuit
 schola Platonis, & habuit contignatio-
 nem superiorem, quæ fuit Aristotelis,
 & dicebatur Lycæum.
 989. δρησαίντων, Dat. dual. a. 1. part. act. pro
 δρησαίντων, ab inuf. δρηίζω, undè & alia
 tempora. vel à verbo δρηαίω, per cont.
 Th. δηεις, contentio.
 990. γνώω, ης, η, a. 2. opt. à γνώμι, Pyth. v. 15.
 991. μώνυξ, pro μονώνυξ, in ὄνυξ.
 992. μέσαι, & μέσαι, poët. pro μέσ.
 995. χέρνιψ, β, & χέρνιβον, γ, in νίπω.
 1003. κτέανον, v. 559. πιασχέρνιψ Jon. pro πιά-
 σχειν.
 1009. πήσω, ξω, formido, &c. in πῶ.
 1011. ἀσπετος, multus, immensus, v. 666.

1018. τυῶλϑ, mons Lydiae.
 1019. γόϑ, luctus, in γοῖά, gemo, &c.
 1027. εἰμαρμύϑ, pro μεμαρμύϑ in μεῖρα.
 1030. ἠερέεις, ex ἠήρ, ἐρϑ, caligo. in ἀήρ.
 1039. πόλως & πόλως, dor. v. 755.
 1040. ἄ, hei, eheu, &c. v. 649.
 1044. ἄσα & att. ἄττα, pro ἄπνα, Gol. p. 18.
 1054. ἀμφικίλιονες & περικίλιονες, circumvicini, sed h. l. conjunctum legitur ἀμφιπερικίλιονες. Th. κίλιω.
 1055. Τιμᾶ γδ ἀπόλλων, h. l. aut corrip. ᾶ licentiā poëtica, aut leg. ᾶπόλλων pro Ἀπόλλων.
 1060. ἐξέρϑ, ς, ὄ, amor ab ἐξ & ἐρϑ, ς, xol. pro ἔρωσ. Th. ἐρῶω.
 1075. τέταται, Præt. pass. à τείνω, τενῶ, τέτακα.
 1081. ὄπισθη att. pro ὄπισσεται, in ἴσημι.
 1083. Κάστωρ vel Κάστωρ καὶ πολυδύκιος, fratres gemini Jovis ex Leda Filij, à Græcis διόσκαροι: implorantur à nautis, quod mare piratis liberârint. vide Myth. Com. Nat.
 Λακεδαιμόνων, & ἐυρώπας, vide 783.
 1099. Μάγνης, ητϑ, vide 603.
 Κολοφῶν, ῶνϑ, ὄ, fastigium, apex: &c. sed. h. l. videtur esse nomen urbis, sic Σμύρνη, v. seq.

1117. ἐκλάττε, ν, ἐκλάττε & ἐκτϑ in ἐκ.
 1119. Ὀδυσσεύς, & πηνελόπη v. 1122. de quibus legatur Homerus, Com. Nat. & alij.
 1121. νηλεής, λείϑ, & εἶϑ, immitis, ex νή & εἶλεϑ.
 1122. κερίδιϑ poët. pro κορῖδιϑ, in κορέω.
 1137. ἐφθϑ, plusq. pass. ind. verbi φθίνω, Th. φθίω.
 1142. πύματϑ, poët. à πυθμῶ. Th. πύθω.
 1155. αὐτως, sic, hoc modo. sed h. l. videtur legi ὡς - οἱ - αὐτως pro ὡσαύτως.
 1181. δέιδιθι & δέδιθι pro δειδιδε & δεδιδε, & hoc pro δέδοικε, Præt. imper. verbi δειδω, vel h. l. est ab inuf. δέδιμι.
 1192. τεθνεώς, τεθναώς, & τεθνεϊώς, v. 1205. Jon. & poët. pro τεθνηκώς, verbi θνήσκω.
 1193. legendum censeo ἀσάλαθοι, vel est h. l. contractum.
 1202. leg. μνηστῆς, quod est à Th. μνάουμαι.
 1204. οἰμῶζω, F. ξω. ejulo, ploro, Th. οἰ, hei,
 1205. ἀνῶτο, præs. opt. pass. verbi ἀνιάω, Th. ἀνία.
 1215. πέρνημι & αμα, in περῶω, transeo; vendo.

Τ Ε Λ Ο Σ

Cum vacet pagella,
De Poësi Græcâ in Genere,

Noter B. L.

I. Quod inter scandendum nullæ vocales, nec diphthongi scriptæ, neq; lit. *υ*. elidatur. (Nisi per Apostrophum, qui etiam abjicit vocalem initialem seq. dictionis, ut *πίσσαί* pro *ἐπίσσαί*, Pyth. v. 30. sic Theog. 147.) Interdum vocalis in medio eliditur, ut *ἡρόισιν*, *ργεῖ*. v. 49. &c.

II. Græci versus suos metiuntur, pedesq; numerant, non pro ratione accentuum, sed quantitate cujusq; syllabæ naturali.

III. Omnis syll. est *natura* Longa, Brevis vel Anceps, pro ratione vocalis.

IV. Vocales Longæ, item *Diphthongi* finales, quæ excipiuntur à vocali, interdum producuntur, interdum corrip. pro scribentis arbitrio; In eadem v. dictione, seq. vocali, sæpius producuntur.

Interdum vocales longæ vel diphthongi, solâ licentiâ poëticâ corrip. ut, Odyss. ω.

Εἰ δ' ὕμιν ὁ δὲ μῦθος ἀφαιδάνει, ἀλλὰ βέλεος.

V. Vocales Breves producuntur 1. positione

sitione (quæ etiam fit interdum ubi duæ consonantes seq. dictionis excipiunt vocalem brevem, sed hoc pro scribentis arbitrio) 2. Interdum in casuris, præcipuè nudæ. 3. solâ licentiâ poëticâ, ut Iliad. Π.

Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.

VI. *Ancipites* in quibusdam syllabis sunt semper longæ, in quibusdam semper breves, in quibusdam v. verè ancipites, ut, in *αἴηρ*, *καλὸς*, *ἀρης*, &c.

VII. Vocales ancipites in prima & media syll. etiam sequente aliâ vocali, (ubi tamen plerumq; corrip.) censendæ sunt Longæ vel breves ex autoritate veterum poëtarum, sine quorum exemplis nihil tentandum; exempla omnium ferè ancipitum Congessit Golius à pag. 435.

VIII. Ancipites finales tam nudæ, quam cum Consonantibus, plerumq; sunt breves, exceptiones vide in Gol. & aliis Gramm.

108(1)90

90

AB Sphalmata insigniora à B. L. sic corrigantur. In *Phib.* v. 28. leg. *πρήσσειν* τε λεγ. 47. μά τόν. In *Phoc.* v. 43. ἀδελφείοι. 46. ἐκῶν. 63. κικλήσκειται. 96. ὄρης. 99. λείψανα. 103. λυόμενοι, solvendi. 105. σκ it. ἔχειν καὶ χε. 108. πένησί. 138. θηρῶν. 143. ὡς 147. εἰ δέ. 153. πρῶτοι. 162. καὶ κοιλ. In *Theog.* v. 285. Ζῶ 310. λήθει. 348. ἄποσεισίμην. 582. ὅς. 755. δέ. 886. δακευθέν. 987. ἀκαήμε. 988. δὲ 1011. αὐτίκα. 1152. Ζῶ. In *Annot. ad Phoc.* v. 171. leg. *μιγείης* a. 2. opt. à μίγνυμι.

Præcepta morum. Pueri-
tium et quotidiana præ-
ceptiones.

Modus formandi pueri-
tiam. Quatuor partibus
constat. Prima, ut ge-
nellis animus inbibat pi-
etatis Seminaria.

Secunda, ut liberales
disciplinas amet & per-
discat. Tertia, ad vita'
officia instruatür.

Quarta ut ab infantia
civilitati morum adve-
fiat; Quæ pars habet ea
præcepta quæ sequuntur.

Inprimis pueros decet omnis
modestia in his praecipue
nobiles. Pro nobilibus a. Fla-
bendi sunt omnes qui studiis
liberalibus excolunt animum.
Oculi sint placidi, verecundi,
compositi, non torvi, non im-
probi, non vaci, non limi. Nam
ex oculis foris animus iudica-
tur.

Indecorum quoque est clauso oc-
ulorum altero quemque obtineri:
Quid n. hoc aliud quam se ipsum
etius care?

Frons sit hilari et explanata
mentem sibi bene conseriam, et
ingenium liberale praeferens.

A naribus absit mucoris purulentia.
Non emunges pileo, nec veste cu-
bito, brachio, sed strophilo.

Si quid in solum dejectum est
emunctum duobus digitis
naso, mox pede proteratur.
Indecorum est subinde cum
sonitu spirare naribus, tur-
pius etiam ducere rancos.
Ridiculum est naribus vo-
cem emittere crispare na-
si virisorem est.

Dialii praesentibus tunc dat
sternutatio circulo in corpus a vor-
turoi alterum sternutentem salu-
tare, religiosum.

Sternutatio neque studio et inten-
denda neque reprimenda, salu-
tantibus age gratias idque a-

per to capite.

Os neq; prematur nec sicut qd
in morionum. Sed leviter contin-
gentibus sese labris conjunctum. At
Si fors urgeat oscitatio nec detur
averti aut ex d. e. strophilo vola-
re tegatur mox imagine crucis
obsignetur.

Omni bus dictis aut factis arridere
nequitia: r. solum a. nullam ob-
capam evidentem arridere vel
stultitia tribuitur vel insania.
Superioribus dentibus labrum in
ferias premere in urbanum r.
Ad versus capite. Salivam ne
resorptis.

Noli ad spesere ut crebro ludas
vomiturus secedi.
Grutes ut sunt mundi curabis. Si
quid in halsit de pibus, non est
tello, non in gribus non manibili
exi me adum r. Sed lentis si

cuspide, vel penna. vel gallinarum
osciculis.

Os manus pura aqua prolacio
et urbanum r. et salubre.

Rusticarium r. in pexo r. capite
absint sordes leandium vel vermicu-
lorum. In flectere cervicem et
ad aere scapulas arguit pigritiam.
Cervix nec in latum nec in dex-
tram vergat tenera corpuscula
planticulis similia, sunt q. in qua
cuq; specie r. circa funiculoq;
deflexeris, ita crescant et indu-
rescant.

Utrinq; brachium in tergum
detorque. simul et pigritiam
Speciem habet et q. r.

Solum remorari valetudini
pedunculatum r. Secretoreddere
verecundum r. Sedas genua.
Stans pedes conjungit

Stant in pedibus ludere stul-
torum & scilicet in manibus goli-
culari.

Eoe cultu & vestitu sapientis
mus predicatur sit & modestus
non in impietate.

Tunica pro pallio ne utaris vi-
deberis n. cadere aut inepti
gracioso.

Si vis o patet indusio distu-
te, neq; colligito id qd n. trici-
bus & concealunt.

De

Templo

Cum sacra peraguntur totu
corporis habitans ad religio-
nem componito.

Cogita ille presentem Christu
cum in numeris ancelorum millib.
Ad conuentionem spectant oculi
huc attenta sint aures m. ma-
gis a. animus cogita serio eos

quod verbum Dei audiant non re-
de deo.

Obserua quando resurgendum
aperiendum caput flectenda ge-
nuu.

De Ludo & Ludis.

Cum in ludum veneris attento
ausculta. Responde. veraciter.

Ante oia cave ne merito vapu-
les. Nequid dicto factore vel
praecceptorem offendas vel soda-
les tuos. Si missus a ludo pro-

peras. nec in pta tea moram
feceris neq; in itinere quie-
re qd commiseris qd tibi aut praec-
ptoribus sit dedecori.

Cum vacat tecum repetere
qd in ludo perlectum & repete.
Nihil n. in vita preciosius te-
poris nec qd praeterit hora redi-
re potest.

De Conviviis

Antequam accumbas, manus la-
vis unguibus si opus est repurga-
bis. Et postulet necessitas, urinam
primum reddes, et alvum exo-
nerabis.

Mensam consecrabis sublatus
manus serio vultu imoto
capite.

Hospitali collocanti repugna-
re nimium rustice civilitas
quasi nesciat ille quis locus
tibi conveniat.

Accumbens utramque manum su-
pra mensam habere conjunctas
nec in orbe multo minus digitos
pactinatim conteras.

Subito ne iularis ut senes aut a-
groti solent pedibus esto quietus.
In sella ne vacilles. Excubis et com-
posito siede. Culce ad dexteram
panis vero ad sinistram ponatur.

Convivium a potu non a se-
cabere: Ne bibas nisi ore relictis
absente. Ne primam attingas
cibum. Sed, inter majores ne tu
postremus potius esto. Quod di-
gitis exipere non potest quadrato exi-
piendum est.

Observa autem quid retineas quod
reddas. Dignos et nobiles nec ore
praeterlingas, nec ad tunica mex-
tergas. Si quid porrigitur quod lo-
care dicas non possis. Sed potius
gratias agito.

Discedenda a primis statim
annis secundi labor.

Panem praeterosum iterum
inter gas cibum mansum la-
cibus eximere inelegans est.
Et quod de glutini non expedit

clam aversis proice.

Ossa & reliquia sub mensam ne abie-
ceris sed in partem patinae repe-
ne. Ori putamina digitis ne re-
pürges sed cillro.

Osa dentibus o arrosaris sed cill-
tello nigrabis cilltello salem sumi-
to o digitis.

Ore clauso edes ne deductis la-
biis sonum edas aut in naribus spum-
Ore pleno neq; loquaris neq; bibas.

Non decet in quemal conrivarū
oculos habere diutius retentos.

Inurbanum & retorto in ter-
gum, capite contemplari qd
rerum ceratur in altera mensa.

Multo turpius & statim efflu-
re si quid inter pocula liberius
dictum &.

Apud majores o loquatur puer
nisi iustus.

Mulieres ornatae silentium ma-
gis pueritiam. Ne respondebis
priusq; totam orationem audiveris.

In convivio nihil est utiendum
& qd laetadit hilaritatem.

Absentem laetam ibi laedere
periculum, & recte inseribit
mensis illud pervulgatum.

Quisquis amat dietis absentem
rodere vitam.

Hanc mensam vetitam noverit
& sibi.

Non decet qd appositum & vitu-
perare aut alia referre si qua me-
liora edisti sed neq; hospitum
decet apparatus suum lauda-
re aut singulorum pretia com-
memorare si quid ab aliis fit.

rūsticius dissimulandum po-
tius ⁊ q̄ deridendum r.

Sic convivium erit prolixius pre-
catus veniam subducito trā mentis
sed prius quadrā eum reliquiis
tollito. Reversus ministrato

Siquid opus erit reverenter men-
sa assistito expecta si quis
quid pibeat.

Siquid apponis aut submores
hoc ne cui restas perfundas.

Cardelant emundatibus prius illan-
t menta tollito et quod emundatū
est more p̄de proferito.

Si quid porrigitis aut infundis
dextra manū id facias.

Inssus agere gratias expecta
commoditatem. Nec sermonem
convivarum repente inter-
rumpas.

De Congressibus

Si quis occurrat in via honore
dignus de via decede ⁊ caput
aperi reverenter.

Parentibus secundum Deum
primis debetur honos nec mi-
nor præceptoribus qui a nimo
sunt parentes.

Cum maioribus reverenter lo-
quere ⁊ paucis loquendum
pileum liva tone.

Librum aut gallerum sub apil-
ta tenere rusticum r.

Oculi spectent eum cui loqueris;
In dextera sunt oēs gesticulatores.
Ita meo iam jactare, ⁊ suffire, ser-
are, caput scabere, scalpere au-
res, emungere nasum, domū lee-
te faciem, sufficere occipiti-
um humeros adducere.

liberals & o lingua sed corp
loqui. Vox sit clara & sedata
sermo explanatus o praecip.
Observa titulos honoris pro
prios aut communes.

Ex ore pueri turpiter auditu
insurandum si quid turpe no
minandum r. Circumne petere
et honorem auribus pferre.

Puer inoenus cum nemine con
temptionem suscipiat sed se de
potius victoriam.

Nemini se praferat nec sua
iactet

